

ພຣະທັມ 1 ຊາມເອນ

- [1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
- [11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
- [21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#) [29](#) [30](#)
- [31](#)

ຊາມເອນ ສະບັບຕົ້ນ

1. ເອນການາ ແລະຄອບຄົວທີ່ຊີໂລ

1. ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ວ່າເອນການາ ເປັນຄົນຕະກູນເອຟຣາອິມ ທ່ານຢູ່ເມືອງຮາມາທາອິມ ເທິງພູດອຍເອຟຣາອິມ ທ່ານເປັນບຸດຊາຍຂອງເຢໂຣຮາມ
2. ເຢໂຣຮາມເປັນບຸດເອລີຮູ ຫລານຂອງໂຕຮູ ແລະເຫລັ້ນຂອງຊູຟ ຊາວເຜົ່າເອຟຣາອິມ ເອນການາ ມີແມ້ງສອງຄົນຄື ນາງຮັນນາ ແລະນາງເປນິນນາ ເປນິນນາມີບຸດ ແຕ່ຮັນນາບໍ່ມີບຸດ
3. ທຸກໆປີເອນການາໄດ້ອອກຈາກເຮືອນຂອງຕົນຂຶ້ນໄປນະມັສການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານທີ່ເມືອງຊີໂລ ຢູ່ບ່ອນນີ້ແມ່ນໂຮບ ແລະພິເນຣາ ບຸດຊາຍທັງສອງຂອງເອລີເປັນປະໂຣທິດບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
4. ທຸກໆເທື່ອທີ່ເອນການາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ທ່ານຈະຕ້ອງແບ່ງຂອງຖວາຍນີ້ໃຫ້ເປນິນນາ ແລະບຸດຂອງທ່ານແຕ່ລະຄົນ
5. ສຳລັບຮັນນານັ້ນ ທ່ານໄດ້ແບ່ງສ່ວນທີ່ດີໆກວ່າຫມູ່ໃຫ້ແກ່ນາງ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ນາງມີລູກກໍຕາມ ແຕ່ເອນການາກໍຮັກນາງຫລາຍທີ່ສຸດ
6. ຍ້ອນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງໃຫ້ນາງມີບຸດ ຄູ່ແຂ່ງຂອງນາງຄືເປນິນນາໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງທົນທຸກທໍຣະມານອັບອາຍຂາຍຫນ້າ ແລະຊັ່ນເຄື່ອງໃຈເລື້ອຍໆ
7. ເຫດການຢ່າງນີ້ເກີດຂຶ້ນທຸກໆປີ ຍາມເມື່ອເຂົາພາກັນຂຶ້ນໄປພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປນິນນາ ກໍເຮັດໃຫ້ຮັນນາເລື້ອໂສກເສັ້ງໃຈ ນາງຈຶ່ງຮ້ອງໄທ້ແລະບໍ່ຍອມກິນຫຍັງຫມົດ
8. ເອນການາຜູ້ເປັນຜົວຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຮັນນາເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຮ້ອງໄທ້ ແລະບໍ່ຍອມກິນເຂົ້າກິນໍ້າເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໂສກເສົ້າຢູ່ເລື້ອຍໆ ຂ້ອຍບໍ່ມີຄວາມຫມາຍທີ່ມີບຸດສິບຄົນຊັ້ນບໍ່”

ຮັນນາ ແລະເອລີ

9. ຄັ້ງນຶ່ງທີ່ຊີໂລ ຫລັງຈາກເຂົາຮັບປະທານອາຫານແລ້ວ ນາງຮັນນາກໍລຸກຂຶ້ນໃກ້ປະຕູພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ປະໂຣທິດເອລີກໍນັ່ງຢູ່ເທິງຕັ່ງອີ້

- 10. ຮັບນາຮູ້ສຶກຂົ່ມຂື່ນໃນໃຈຫລາຍໃນຂະນະທີ່ນາງອ້ອນວອນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 11. ນາງໄດ້ຮ້ອງໄທ້ດ້ວຍຄວາມທຸກໃຈ ນາງໄດ້ສາບານຢ່າງຫນັກແຫນ້ນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ຂໍພຣະອົງຊົງຫລົງເບິ່ງຂ້າພຣະອົງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເທິນ ຂໍຊົງຫລົງເບິ່ງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະຂໍຊົງຈົດຈຳຢ່າຫລົງລືມຂ້າພຣະອົງ ຖ້າວ່າ ພຣະອົງຊົງປະທານບຸດຊາຍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງຂໍສັນຍາວ່າ ຈະອຸທິດຖວາຍເດັກນັ້ນໃຫ້ແກ່ພຣະອົງຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງເຂົາ ແລະຜົນຂອງເຂົາຈະບໍ່ຖືກຕັດຈັກເທື່ອ
- 12. ນາງຮັບນາໄດ້ອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເວລາດົນນານ ເອລີກໍສັງເກດເບິ່ງປາກຂອງນາງ
- 13. ຝ່າຍຮັບນາອ້ອນວອນຢູ່ໃນໃຈ ແຕ່ສົບຂອງນາງເຫນັງຕິງ ບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງນາງ ເຫດສະນັ້ນເອລີຈຶ່ງຄິດວ່ານາງເມົາເຫລົ້າ
- 14. ທ່ານເວົ້າຕໍ່ນາງວ່າ, “ຈົ່ງຍຸດຕິການເມົາເຫລົ້າ ແລະຍັບຍັ້ງສະຕິໄວ້ເທິນ”
- 15. ນາງຕອບຂຶ້ນວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນດອກ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເມົາເຫລົ້າ ແລະບໍ່ໄດ້ຕື່ມເຫລົ້າ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຫມົດຄວາມຫວັງ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງມາອ້ອນວອນລະບາຍຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍອອກໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຟັງ
- 16. ຂໍທ່ານຢ່າຄິດວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນຍິງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າເລີຍ ຂ້ານ້ອຍອ້ອນວອນຢູ່ຢ່າງນີ້ກໍເພາະວ່າ ຂ້ານ້ອຍຕົກຢູ່ໃນຄວາມຍາກລຳບາກ ແລະຄວາມທຸກເສົ້າໂສກຫມອງໃຈ”
- 17. ເອລີເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງໄປເປັນສຸກເທິນ ຂໍພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນປະທານພອນຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂໍຕໍ່ພຣະອົງ”
- 18. ນາງຕອບວ່າ, “ຂໍທ່ານຈົ່ງຄິດເມດຕາປານີຂ້ານ້ອຍເລື້ອຍໆເທິນ” ແລ້ວນາງກໍຈາກໄປ ຕໍ່ຈາກນັ້ນມາ ນາງຈຶ່ງກິນເຂົ້າ ແລະຄວາມໂສກເສົ້າກໍທຸເລົາລົງ

ຊາມູເອນເກີດ ແລະຖືກອຸທິດຖວາຍຕົວ

- 19. ເຊົ້າວັນໃຫມ່ມາ ເອນການາພ້ອມທັງຄອບຄົວກໍພາກັນໄປນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຕ່ເຊົ້າໆ ແລ້ວກໍພາກັນກັບຄືນມາຍັງເມືອງຮາມາ ເມື່ອເອນການາໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ກັບນາງຮັບນາຜູ້ເປັນເມັງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງຕອບສນອງຄຳອ້ອນວອນຂອງນາງ
- 20. ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງຖືພາ ແລະເກີດບຸດຊາຍຜູ້ນຶ່ງ ນາງຕັ້ງຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ ຊາມູເອນ ເພາະວ່ານາງໄດ້ຂໍເດັກຄົນນີ້ມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 21. ຕໍ່ມາ ເອນການາແລະຄອບຄົວກໍພາກັນໄປເມືອງຊີໂລ ເພື່ອຂຶ້ນໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາປະຈຳປີ ແລະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາພິເສດແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້
- 22. ແຕ່ຮັບນາບໍ່ໄດ້ໄປນຳ ນາງຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຜົວຂອງຕົນວ່າ, “ຖ້າເດັກນ້ອຍນີ້ຢ່ານິມຍາມໃດ ຂ້ອຍຈະເອົາເຂົາໄປພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ເຂົາຈະຢູ່ຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງເຂົາ”

- 23. ເອນການາກໍຕອບວ່າ, “ຈົ່ງເຮັດຕາມທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າດີ ແລະຢູ່ໃນເຮືອນຫລັງນີ້ຈົນກວ່າລູກຢ່ານົມ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ຄໍາສັນຍາຂອງເຈົ້ານີ້ກາຍເປັນຈິງ” ດັ່ງນັ້ນ ນາງຮັ່ນນາຈຶ່ງຢູ່ເຮືອນລ້ຽງລູກຂອງນາງຕໍ່ໄປ
- 24. ຕໍ່ມາ ຫລັງຈາກເດັກນ້ອຍຢ່ານົມແລ້ວ ນາງຈຶ່ງຕຽມເອົາງົວເຖິກອາຍຸສາມຂວບ ແບັງນຶ່ງກະປ່ອງ ແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນນຶ່ງຖົງຫນັງແລ້ວນາງພາບຸດທີ່ຍັງນ້ອຍໆຢູ່ມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເມືອງຊີໂລ
- 25. ແລ້ວເຂົາກໍຂ້າງົວເຖິກຕົວນັ້ນ ແລະນໍາເອົາເດັກນ້ອຍນັ້ນມາຫາເອລີ
- 26. ຮັ່ນນາເວົ້າຕໍ່ອາລີວ່າ, “ຂໍໂທດທ່ານ ທ່ານຈື່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບໍ່ ຂ້ານ້ອຍຄືຜູ້ຍິງທີ່ທ່ານເຄີຍເຫັນ ຍິນອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນີ້
- 27. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ທູນຂໍລູກຈາກພຣະອົງ ແລະພຣະອົງກໍຊົງປະທານໃຫ້ຕາມທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ທູນຂໍ
- 28. ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຂໍອຸທິດຖວາຍເດັກນີ້ໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍໃຫ້ເຂົາເປັນຂອງພຣະອົງຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງເຂົາເທີນ” ແລ້ວເຂົາກໍພາກັນຂາບໄຫວ້ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ

2. ຄໍາອ້ອນວອນຂອງນາງຮັ່ນນາ

(ລກ 1:46-55)

- 1 ນາງຮັ່ນນາໄດ້ອ້ອນວອນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທໍາໃຫ້ຈິດໃຈຂ້າພຣະອົງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນ ຂ້າພຣະອົງມີຄວາມສຸກໃຈຍ້ອນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກະທໍາ ຂ້າພຣະອົງຫົວທ້າທາຍໃສ່ສັດຕູຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ອຍເຫລືອຂ້າພຣະອົງ
- 2 ບໍ່ມີຜູ້ໃດບໍຣິສຸດດັ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ມີພຣະຜູ້ຄຸ້ມຄອງອົງໃດເໝືອນພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ
- 3 ສຽງໂອ້ອວຂອງເຈົ້ານັ້ນ ຈົ່ງມິດ ຄໍາເວົ້າທີ່ຈອງຫອງຈົ່ງມິດເສັຽ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈິງ ພຣະອົງຊົງຕັດສິນການກະທໍາທຸກຢ່າງຂອງມະນຸດ
- 4 ຄັນທະນູຂອງທະຫານຜູ້ເກັ່ງກ້າໄດ້ຫັກ ແຕ່ຜູ້ທີ່ອ່ອນແອກໍມີແຮງຂຶ້ນ
- 5 ຜູ້ທີ່ເຄີຍຮັ່ງມີເປັນດີກໍອອກທ່ຽວຮັບຈ້າງຫາກິນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຫົວກໍບໍ່ຫົວອີກຕໍ່ໄປ ເມັງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີບຸດກໍຈະມີບຸດໄດ້ເຈັດຄົນ ແຕ່ແມ່ທີ່ມີບຸດຫລາຍກໍບໍ່ມີບຸດຕໍ່ໄປ
- 6 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອົາຊີວິດ ແລະໃຫ້ມີຊີວິດໃຫມ່ ພຣະອົງຊົງສົ່ງມະນຸດໄປສູ່ພິພົບຄົນຕາຍ ແລະນໍາເຂົາກັບຄືນມາອີກ
- 7 ພຣະອົງຊົງທໍາໃຫ້ມະນຸດທຸກຢາກ ຫລືຮັ່ງມີຂຶ້ນ ພຣະອົງຊົງກະທໍາໃຫ້ພວກເຂົາຕົກຕໍ່າ ຫລືມີກຽດ
- 8 ພຣະອົງຊົງຊຸກຍູ້ຄົນຈົນອອກຈາກຄວາມທຸກ ແລະຄວາມຂັດສົນ ພຣະອົງຊົງທໍາໃຫ້ເຂົາເປັນເພື່ອນກັບເຈົ້ານາຍ ແລະໃຫ້ເຂົານຶ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ມີກຽດ ຮາກຖານຂອງແຜ່ນດິນໂລກຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງສ້າງໂລກເທິງຮາກຖານນັ້ນ

- 9 ພຣະອົງຊົງຄຸ້ມຄອງການເປັນຢູ່ຂອງໄພ່ພົນທີ່ສັດຊີຂອງພຣະອົງ ແຕ່ວ່າຄົນຊົ່ວຮ້າຍກໍດັບສາບສູນໄປ ເພາະວ່າມະນຸດບໍ່ມີຜົນສໍາເຣັດໃນຊີວິດຍ້ອນກໍາລັງຂອງຕົນເອງ
- 10 ສັດຕຽຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກທໍາລາຍ ພຣະອົງຈະຊົງແຜດສຽງຈາກພ້າສວັນຕໍ່ສູ້ເຂົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕັດສິນຄົນທົ່ວທັງໂລກ ພຣະອົງຈະປະທານອໍານາດໃຫ້ກະສັດນັ້ນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ

ລູກຊາຍຂອງເອລີ

- 11 ແລ້ວເອນການາກໍກັບຄືນເມືອເຮືອນທີ່ເມືອງຮາມາທາອິມ ແຕ່ວ່າບຸດຊາຍນ້ອຍນັ້ນໄດ້ຢູ່ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານໍາປະໂຫິດເອລີທີ່ເມືອງຊີໂລ
- 12 ຝ່າຍບຸດຊາຍທັງສອງຂອງເອລີເປັນຄົນຂີ້ໂກງ ເພາະເຂົາບໍ່ນັບຖືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 13 ແລະທໍາຜິດຕໍ່ລະບຽບທີ່ໃຫ້ປະໂຫິດມີສິດຂໍສ່ວນນຶ່ງຂອງເຄື່ອງຖວາຍ ເຂົາໄດ້ເຮັດດັ່ງນີ້ຄື ເມື່ອຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງຂ້າສັດຖວາຍບູຊາ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາກໍາລັງຕົ້ມຂຶ້ນຖວາຍຢູ່ນັ້ນ
- 14 ຄົນໃຊ້ຂອງປະໂຫິດກໍຖືເຫລັກສາມງ່າມເຂົ້າມາ ເອົາເຫລັກນັ້ນສັກລົງໄປໃນກະທະ ຫລືຫມໍ້ຫູ ຫລືຫມໍ້ທະມິນ ຫລືຫມໍ້ທໍາມະດາ ຖ້າວ່າເຫລັກນັ້ນສຽບໄດ້ຫຍັງຂຶ້ນມາ ສິ່ງນັ້ນຕ້ອງເປັນຂອງປະໂຫິດ ເຂົາທໍາຢ່າງນັ້ນກັບອິສຣາເອນທຸກຄົນທີ່ມາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ເມືອງຊີໂລ
- 15 ນອກຈາກນັ້ນ ກ່ອນທີ່ຈະເອົາໄຂມັນຂຶ້ນມາເຜົາຄົນໃຊ້ຂອງປະໂຫິດຕ້ອງມາເວົ້າຕໍ່ຜູ້ທີ່ຖວາຍນັ້ນວ່າ, “ເອົາຂຶ້ນດິບຕ່ອນນຶ່ງມາໃຫ້ປະໂຫິດແດ່ ເພາະທ່ານຢາກເອົາໄປຢັ້ງ ທ່ານບໍ່ຢາກກິນຂຶ້ນຕົ້ມ”
- 16 ຖ້າຊາຍຄົນນັ້ນຕອບວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເອົາໄຂມັນນີ້ເຜົາສາກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງເອົາຕາມທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ” ຄົນໃຊ້ຂອງປະໂຫິດກໍເວົ້າວ່າ, “ບໍ່ ເອົາໃຫ້ຂ້ອຍດຽວນີ້ສາ ຖ້າວ່າເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ໂດຍດີ ຂ້ອຍກໍຈະໃຊ້ກໍາລັງ”
- 17 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ຄວາມບາບຂອງຄົນຫນຸ່ມທັງສອງຈຶ່ງໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າເຂົາສະແດງການຫມິ່ນປມາດເຄື່ອງຖວາຍບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຊາມູເອນທີ່ເມືອງຊີໂລ

- 18 ເດັກຊາຍຊາມູເອນໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕໍ່ມາເຫມືອນດັ່ງປະໂຫິດ ເຂົາໄດ້ນຸ່ງເຄື່ອງສະງ່າງາມ
- 19 ທຸກໆປີໃດ ແມ່ຂອງຊາມູເອນຕ້ອງຫຍິບເສື້ອຢ່າມຕົວນ້ອຍໆມາໃຫ້ເຂົາ ໃນເວລາທີ່ນາງແລະຜົວໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາປະຈໍາປີ
- 20 ແລ້ວເອລີກໍອວຍພອນໃຫ້ແກ່ເອນການາກັບເມັງຂອງເຂົາ ພ້ອມກັບເວົ້າຕໍ່ເອນການາວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງປະທານລູກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າກັບເມັງຜູ້ນີ້ອີກ ເພື່ອທົດແທນຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຖວາຍໃຫ້ເປັນຂອງພຣະອົງໄປແລ້ວ” ແລ້ວເຂົາກໍພາກັນກັບບ້ານ
- 21 ຕໍ່ມາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ນາງຮັນນາ ນາງມີບຸດຊາຍຕື່ມອີກສາມຄົນ ແລະບຸດສາວສອງຄົນ ສ່ວນເດັກຊາຍຊາມູເອນນັ້ນກໍເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນການຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 22 ດຽວນີ້ ເອລີໄດ້ເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວ ທ່ານໄດ້ຍິນຫລາຍເລື່ອງທີ່ບຸດຊາຍຂອງທ່ານເຮັດຕໍ່ອິສຣາເອນ ເປັນຕົ້ນເຂົາໄດ້ເປັນຊູ້ກັບຍິງທີ່ມາບົວລະບັດຮັບໃຊ້ຢູ່ຕໍ່ຫນ້າທໍາເຕັ້ນສັກສິດ

- 23 ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຫລາຍຄົນໄດ້ບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບ ພຶດຕິການອັນຊົ່ວຊາມຂອງພວກເຈົ້າ
- 24 ລູກເອີຍ ຈຶ່ງເຂົາເຮັດການນີ້ສາຕ້ອນ ໄພ່ພົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເຮືອງບໍ່ດີນີ້ເລື້ອຍໆ
- 25 ຖ້າວ່າຜູ້ນຶ່ງທຳຜິດຕໍ່ຄົນອື່ນ ພຣະເຈົ້າຊົງປ້ອງກັນເຂົາໄວ້ ແຕ່ວ່າ ເມື່ອຜູ້ນຶ່ງທຳຜິດຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ ແມ່ນໃຜ ຈະສາມາດປ້ອງກັນເຂົາໄວ້ໄດ້” ແຕ່ເຂົາທັງສອງບໍ່ໄດ້ຟັງຄວາມບິດາ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕັດສິນ ພຣະທັຍແລ້ວວ່າຈະປະທານຊີວິດຂອງພວກເຂົາ
- 26 ເດັກຊາຍຊາມູເອນໄດ້ໃຫຍ່ເຕີບໂຕຂຶ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະມະນຸດກໍພໍໃຈນຳເຂົາເລື້ອຍໆມາ
- 27 ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນຶ່ງໄດ້ມາຫາອາລີ ແລະບອກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້, “ຄາວເມື່ອອາໂຣນ ບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານພ້ອມທັງຄອບຄົວໄດ້ເປັນທາດຂອງຟາຣາໂອ ກະສັດແຫ່ງປະເທດເອຢິບນັ້ນເຮົາໄດ້ ປາກົດໃຫ້ທ່ານເຫັນຖ້າມາກາງຕະກູນອິສຣາເອນ
- 28 ເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາແຕ່ຄອບຄົວຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດບົວຣະບັດເຮົາ ເພື່ອເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການຖວາຍ ບູຊາຄື ການເຜົາເຄື່ອງຫອມ ແລະນຳເອົາຫີບສັກສິດມາຕໍ່ຫນ້າ ຝ່າຍເຮົາກໍໃຫ້ເຂົາມີສິດເອົາສ່ວນນຶ່ງຂອງ ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊານັ້ນ
- 29 ແລ້ວເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໂລບມາກໃນເຄື່ອງບູຊາ ແລະເຄື່ອງຖວາຍຕາມຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ ແລະໃຫ້ກຽດແກ່ບຸດ ຊາຍທັງສອງຂອງເຈົ້າເຫນືອເຮົາ ແລະກະທຳໃຫ້ຕົວຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍອ້ວນພີ ດ້ວຍສ່ວນທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກ ຂອງຖວາຍທຸກຮາຍຈາກອິສຣາເອນຊົນຊາດຂອງເຮົາ”
- 30 ເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນເຄີຍສັນຍາມາກ່ອນແລ້ວວ່າ ຄອບຄົວຂອງເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ ໃນເຊື້ອສາຍດຽວກັນກັບເຈົ້າຕ້ອງເປັນປະໂຫຍດຮັບໃຊ້ເຮົາຕລອດເວລາ ແຕ່ດຽວນີ້ ເຮົາຂໍເວົ້າວ່າ ຂໍໃຫ້ ການນັ້ນທ່າງໄກຈາກເຮົາ ເພາະວ່າເຮົາຈະໃຫ້ກຽດແກ່ຜູ້ທີ່ໃຫ້ກຽດເຮົາ ເຮົາຈະຫມິ່ນປມາດຕໍ່ຜູ້ທີ່ຫມິ່ນ ປມາດເຮົາ
- 31 ເບິ່ງແມ່, ວາຣະນັ້ນຈະມາເຖິງຢູ່ແລ້ວ ເມື່ອເຮົາຈະຕັດແຂນຂອງເຈົ້າອອກ ແລະຕັດແຂນຂອງເຊື້ອສາຍບິ ດາຂອງເຈົ້າອອກ ເພື່ອວ່າບໍ່ໃຫ້ມີຜູ້ໃດໃນຄອບຄົວນັ້ນມີອາຍຸຢູ່ຕໍ່ໄປຈົນເຖິງເຖົ້າແກ່
- 32 ເຈົ້າຈະຕົກທຸກຍາກລຳບາກ ແລະຈະອິດສາອິສຣາເອນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມພອນທຸກຢ່າງ ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຜູ້ ໃດໃນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປຈົນເຖິງເຖົ້າແກ່
- 33 ແຕ່ເຮົາຍັງຈະໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ອີກ ທ່ານຈະເປັນປະໂຫຍດຮັບໃຊ້ເຮົາ ແຕ່ ທ່ານຈະກາຍເປັນຄົນຕາບອດ ແລະສູນເສັງຄວາມຫວັງທຸກຢ່າງ ຝ່າຍເຊື້ອສາຍຄົນອື່ນໆຂອງເຈົ້າ ຈະຕາຍຢ່າງທາຣຸນ
- 34 ໃນເມື່ອບຸດຊາຍທັງສອງຂອງເຈົ້າຄື ໂຣບນີ ແລະພີເນຮັສ ຕາຍໄປໃນມື້ດຽວກັນນັ້ນແຫລະ ດ້ວຍ ເຫດນີ້ ຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນວ່າ ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເວົ້ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ

- 35 ເຮົາຈະເລືອກເອົາປະໂຫຍດທີ່ຊື່ສັດຕໍ່ເຮົາ ແລະຈະໃຫ້ທ່ານເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການ ເຮົາຈະໃຫ້ທ່ານມີເຊື້ອສາຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຕລອດໄປ ຕໍ່ຫນ້າຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ນັ້ນ
- 36 ບໍ່ວ່າໃຜກໍຕາມໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປຈະມາຂາບໄຫວ້ເຂົາຂໍເງິນ ແລະເຂົ້າຈີ່ກ້ອນນຶ່ງ ແລະຈະກ່າວວ່າ, “ຂໍທ່ານກະຮຸນາຕັ້ງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນຕໍາແຫນ່ງປະໂຫຍດອີກເທື່ອນຶ່ງເຖິດເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບປະທານອາຫານຕື່ມອີກຫນ້ອຍນຶ່ງ”

3. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປາກົດຕໍ່ຊາມູເອນ

- 1 ເດັກຊາຍຊາມູເອນໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພາຍໃຕ້ການນໍາພາຂອງເອລີ ໃນເວລາທີ່ຮັບໃຊ້ຢູ່ນັ້ນ ກໍບໍ່ຄ່ອຍມີຖ້ອຍຄໍາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປານໃດ ແລະດົນໆກໍຄ່ອຍມີການນິມົດຄັ້ງນຶ່ງ
- 2 ໃນຄືນນຶ່ງ ເອລີຊົງເປັນຄົນຕາບໍ່ດີຍ້ອນຄວາມຊະຣາ ໄດ້ນອນຢູ່ທີ່ຫ້ອງສ່ວນຕົວຂອງທ່ານ
- 3 ສ່ວນຊາມູເອນໄດ້ນອນຢູ່ໃນພຣະວິຫານບ່ອນທີ່ມີຫີບຄໍາສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຕະກຽງກໍໄຕ້ຢູ່
- 4 ໃນຂນະທີ່ນອນຢູ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊາມູເອນ ແລະທ່ານກໍຂານຕອບວ່າ, “ໂດຍ ຂ້ານ້ອຍ”
- 5 ແລ້ວທ່ານກໍແລ່ນໄປເວົ້າຕໍ່ເອລີວ່າ, “ທ່ານເອີ້ນຂ້ານ້ອຍບໍ່ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນີ້ແລ້ວ” ແຕ່ເອລີຕອບວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າ ຈົ່ງກັບຄືນໄປນອນສາ” ຊາມູເອນກໍກັບຄືນໄປນອນ
- 6 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອີ້ນຊາມູເອນຄັ້ງທີສອງ ເດັກຊາຍຄົນນີ້ກໍລຸກຂຶ້ນອີກ ແລະໄປເວົ້າຕໍ່ເອລີວ່າ, “ທ່ານເອີ້ນຂ້ານ້ອຍບໍ່ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນີ້ແລ້ວ” ແຕ່ເອລີຕອບວ່າ, “ລູກເອີຍ ພໍບໍ່ໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າດອກຈົ່ງກັບຄືນໄປນອນສາ”
- 7 ຊາມູເອນກໍຍັງບໍ່ທັນຮູ້ຈັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະອົງຍັງບໍ່ເຄີຍເວົ້າກັບເຂົາມາກ່ອນ
- 8 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີ້ນຊາມູເອນອີກເປັນຄັ້ງທີສາມ ເຂົາກໍລຸກຂຶ້ນອີກ ແລະໄປຖາມເອລີວ່າ, “ທ່ານເອີ້ນຂ້ານ້ອຍບໍ່ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນີ້ແລ້ວ” ແລ້ວເອລີກໍເຂົ້າໃຈວ່າ ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຊົງເອີ້ນເດັກຊາຍນີ້
- 9 ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ຊາມູເອນວ່າ, “ຈົ່ງກັບຄືນໄປນອນສາ ແລະຖ້າວ່າທ່ານເອີ້ນເຈົ້າອີກໃຫ້ເຈົ້າເວົ້າວ່າ “ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງກໍລັງຟັງຢູ່ ຂໍພຣະອົງຊົງຮັບສັ່ງເທີນ” ແລ້ວຊາມູເອນກໍກັບຄືນໄປນອນ
- 10 ຕໍ່ມາອີກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເອີ້ນຢູ່ບ່ອນນັ້ນຄືແຕ່ກ່ອນວ່າ, “ຊາມູເອນ ຊາມູເອນ” ຊາມູເອນກໍຕອບຂຶ້ນວ່າ, “ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງກໍລັງຟັງຢູ່ ຂໍພຣະອົງຊົງຮັບສັ່ງເທີນ”
- 11 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົາຈະທໍາສິ່ງທີ່ຫນ້າຍ້ານຫລາຍຕໍ່ອິສຣາເອນ ຖ້າທຸກຄົນໄດ້ຍິນເຮືອງນີ້ແລ້ວ ຈະຕ້ອງຍ້ານກົວທີ່ສຸດ
- 12 ໃນວັນນັ້ນ ເຮົາຈະທໍາຕາມຄໍາເວົ້າທັງຫມົດຂອງເຮົາທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ຕໍ່ຄອບຄົວເອລີ
- 13 ເຮົາໄດ້ບອກເຂົາແລ້ວວ່າ ເຮົາຈະລົງໂທດຄອບຄົວຂອງເຂົາຕລອດໄປ ເພາະວ່າບຸດຊາຍທັງສອງຂອງເຂົາໄດ້ຢຽດຫຍາມພຣະເຈົ້າ ເຂົາບໍ່ໄດ້ຫ້າມປາມ
- 14 ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຮົາຈຶ່ງເວົ້າຢ່າງຫນັກແຫນ້ນຕໍ່ຄອບຄົວຂອງເອລີວ່າ ບໍ່ມີການບູຊາ ຫລືການຖວາຍໃດໆທີ່ຈະສາມາດທໍາໃຫ້ເຂົາພົ້ນຈາກຄວາມຜິດອັນຮ້າຍແຮງນີ້ໄດ້”

- 15 ຊາມູເອນນອນຫລັບໄປຈົນເຖິງມື້ເຊົ້າ ແລ້ວເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປໄຂປະຕູວິຫານ ແຕ່ຊາມູເອນບໍ່ກ້າບອກນິມິດນີ້ແກ່ເອລີ
- 16 ເອລີໄດ້ເອີ້ນຊາມູເອນແລະກ່າວວ່າ, “ລູກເອີຍ” ຊາມູເອນຕອບວ່າ, “ໂດຍ ຂ້ານ້ອຍ”
- 17 ແລ້ວເອລີຈຶ່ງຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກເຈົ້າວ່າຢ່າງໃດ ຢ່າປິດບັງພໍ່ເລີຍ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ບອກພໍ່ໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຈົ້ານັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດເຈົ້າຢ່າງຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ”
- 18 ດັ່ງນັ້ນ ຊາມູເອນຈຶ່ງບອກທ່ານທຸກຢ່າງໂດຍບໍ່ໄດ້ປິດບັງຫຍັງຫມົດ ແລ້ວເອລີຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ພຣະອົງກະທຳທຸກຢ່າງຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງເທີນ”
- 19 ໃນຂນະທີ່ຊາມູເອນໃຫຍ່ເຕີບໂຕຂຶ້ນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງສະຖິດຢູ່ນຳເຂົາ ແລະຊົງທຳໃຫ້ທຸກສິ່ງທີ່ຊາມູເອນໄດ້ເວົ້າອອກມານັ້ນໃຫ້ເປັນຄວາມຈິງ
- 20 ດັ່ງນັ້ນ ອິສຣາເອນທຸກຄົນແຕ່ເຫນືອຕລອດໃຕ້ ຈຶ່ງຮູ້ຈັກວ່າ ຊາມູເອນແມ່ນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແທ້
- 21 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປາກົດອີກທີ່ເມືອງຊີໂລ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສຳແດງພຣະອົງແກ່ຊາມູເອນທີ່ເມືອງຊີໂລ ໂດຍພຣະດຳຣັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງຊາມູເອນມາເຖິງຄົນອິສຣາເອນທັງປວງ

4. ສັດຕຣູຍິດເອົາທິບຄຳສັນຍາ

- 1 ໃນເວລານັ້ນ ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ອອກຮົບເສິກກັບຊາວຟິລິສຕິນ ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ໃນເມືອງເອເບນເອເຊີ ສ່ວນຊາວຟິລິສຕິນໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ເມືອງອາເຟັກ
- 2 ຊາວຟິລິສຕິນໄດ້ຕຽມສູ້ຮົບ ເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງດຸເດືອດຈົນຕິຊະນະຊາວອິສຣາເອນໄດ້ ໂດຍໄດ້ຂ້າເຂົາຕາຍໃນສະຫນາມຮົບປະມານສີ່ພັນຄົນ
- 3 ເມື່ອພວກທີ່ເຫລືອຕາຍໄດ້ກັບຄືນຄ້າຍພັກ ຜູ້ນຳຊາວອິສຣາເອນຈຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ວັນນີ້ ເປັນຫຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ຊາວຟິລິສຕິນຊະນະພວກເຮົາ ຈຶ່ງໄປເອົາທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຈາກເມືອງຊີໂລ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາ ແລະຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື່ອມມືຂອງສັດຕຣູ
- 4 ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງສົ່ງໄປເມືອງຊີໂລ ເພື່ອນຳທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ຜູ້ຊົງປະທັບຢູ່ເທິງພຣະທີ່ນັ່ງລະຫວ່າງກາງເຊຣູບິມນັ້ນມາ ຝ່າຍໂຮບນີ ແລະຟິເນຮັສບຸດຊາຍທັງສອງຂອງເອລີກໍມາພ້ອມທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ
- 5 ເມື່ອທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຮອດ ອິສຣາເອນກໍຮ້ອງສຽງດັງສະຫນັ່ນຂຶ້ນຈົນແຜ່ນດິນສັ່ນສະເທືອນ

- 6 ເມື່ອຊາວຟີລິບປິນໄດ້ຍິນສຽງດັງສະໜັ່ນໜ້ອນໄຫວນັ້ນ ຈຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ຈຶ່ງຟັງສຽງຮ້ອງໃນຄ້າຍຂອງຊາວເຮັບເຮີແມ່ ມັນແມ່ນຫຍັງແທ້ ແຕ່ເມື່ອເຂົາໄດ້ຮູ້ວ່າຫົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຮອດຄ້າຍພັກຊາວເຮັບເຮີແລ້ວ
- 7 ເຂົາກຳພາກັນຍ້ານ ແລະເວົ້າວ່າ, “ພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຊ່ອຍໃນຄ້າຍພັກຂອງພວກເຂົາແລ້ວ ບັດນີ້ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເສັງໄຊແຫລະ ເພາະພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍພົບເຫັນແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ
- 8 ແມ່ນໃຜຈະສາມາດຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າອົງນີ້ໄດ້ ແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງນີ້ແຫລະ ທີ່ໄດ້ຂ້າຊາວເອຢິບດ້ວຍໄພວິບັດນາໆຊະນິດຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ
- 9 ຊາວຟີລິບປິນທັງຫລາຍເອີຍ ຈຶ່ງເຂັ້ມແຂງເທີນ ຈຶ່ງຕໍ່ສູ້ຢ່າງລູກຜູ້ຊາຍ ຫລືວ່າພວກເຮົາຈະເປັນທາດຂອງຊາວເຮັບເຮີ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາເຄີຍເປັນທາດຂອງພວກເຮົາ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຕໍ່ສູ້ຢ່າງຜູ້ຊາຍເທີນ”
- 10 ຝ່າຍຊາວຟີລິບປິນກໍຕໍ່ສູ້ຢ່າງພິລາດອາດຫານ ອິສຣາເອນຈຶ່ງຜ່າຍແພ້ ແລະແຕກຫນີເມື່ອບ້ານເມືອງຂອງຕົນ ທະຫານອິສຣາເອນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍສາມສິບພັນຄົນ ຊຶ່ງເປັນການເສັງໄຊຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່
- 11 ສ່ວນຫົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຖືກຍຶດເອົາໄປ ໂຮບນີ ແລະຟີເນັສ ບຸດຊາຍທັງສອງຂອງເອລີກໍຖືກຂ້າຕາຍ

ເອລີເສັງຊີວິດ

- 12 ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ ມີຊາຍຕະກູນເປັນຢາມິນຄົນນຶ່ງໄດ້ແລ່ນມາແຕ່ສະໜາມຮີບ ມາເມືອງຊີໂລດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ເຂົາໄດ້ຈົກເສື້ອ ແລະເອົາຂີ້ດິນໂຮຍໃສ່ທົວ
- 13 ຊາຍຄົນນັ້ນມາໃນເມືອງເພື່ອບອກຂ່າວ ເມື່ອທຸກຄົນໄດ້ຍິນກໍຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍຄວາມເສັງໃຈ ສ່ວນ ເອລີທີ່ກຳລັງນັ່ງຄອຍຖ້າຢູ່ໃກ້ທົນທາງພ້ອມທັງຄິດເປັນຫ່ວງນຳຫົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ
- 14 ເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນສຽງອີກກະທົກນິກນອງຈຶ່ງຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ແມ່ນສຽງຫຍັງ” ຊາຍຄົນນັ້ນກໍຟ້າວແລ່ນມາບອກຂ່າວແກ່ເອລີ
- 15 ໃນຂະນະນີ້ເອລີມີອາຍຸໄດ້ເກົ້າສິບແປດປີ ແລະຕາກໍບອດຫມົດ
- 16 ຊາຍຄົນນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ວັນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໜີມາຈາກສະໜາມຮີບ ແລະໄດ້ແລ່ນມາບ່ອນນີ້” ເອລີຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ລູກເອີຍ ມີເຮືອງຫຍັງເກີດຂຶ້ນ”
- 17 ຄົນນຳຂ່າວຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຊາວຟີລິບປິນໄດ້ໄລ່ຊາວອິສຣາເອນແຕກພ່າຍຫນີໄປ ມັນເປັນການຜ່າຍແພ້ຢ່າງຫນ້າຍ້ານທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຮົາ ຢູ່ໃນເຫດການນັ້ນ ໂຮບນີ ແລະຟີເນັສ ລູກທັງສອງຂອງທ່ານກໍຖືກຂ້າດ້ວຍ ແລະຫົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກໍຖືກຍຶດໄປ”
- 18 ສ່ວນເອລີຊຶ່ງນັ່ງຢູ່ໃກ້ປະຕູວິຫານ ພໍຊາຍຄົນນັ້ນເວົ້າເຖິງຫົບຄຳສັນຍາ ທ່ານກໍທາງາຍຫລັງລົງຈົນຄໍ້າກັກຕາຍ ເພາະວ່າທ່ານເປັນຄົນເຖົ້າ ແລະຕຸ້ຍ ເອລີເປັນຜູ້ປົກຄອງພວກອິສຣາເອນເປັນເວລາສິ້ນສຸດ

ເມັງຟີເນັສເສັງຊີວິດ

- 19 ລູກໄພ້ຂອງເອລີ ຜູ້ເປັນເມັງຂອງຟິເນັສ ຊຶ່ງກຳລັງຖືພາ ແລະໃກ້ຈະຄອດ ເມື່ອນາງໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຍຶດ ແລະພໍ່ປຸກຮັບຜົວຂອງຕົນກຳສັ່ງຊີວິດແລ້ວ ໃນທັນໃດນັ້ນ ດ້ວຍຄວາມເສັງໃຈນາງກໍເຈັບທ້ອງ ແລະຄອດບຸດອອກມາ
- 20 ນາງກຳລັງຈະສິ້ນໃຈຕາຍ ແຕ່ພວກຜູ້ຍິງທີ່ພວມຊົດຊ່ອຍນາງນັ້ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ລູກຊາຍໃດ ຈົ່ງເຮັດໃຈໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເອົາໄວ້” ແຕ່ນາງບໍ່ໄດ້ຟັງ ຫລືຕອບຢ່າງໃດຫມົດ
- 21 ນາງໄດ້ໃສ່ຊື່ເດັກນັ້ນວ່າ ອິສອາໂບດ ຊຶ່ງແປວ່າ “ຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຈາກອິສອາເອນໄປແລ້ວ” ຊຶ່ງຫມາຍເຖິງທິບຄຳສັນຍາຖືກຍຶດໄປ ແລະພໍ່ປຸກຮັບຜົວຂອງນາງກຳສັ່ງຊີວິດ ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຈາກພວກອິສອາເອນໄປແລ້ວ ເພາະວ່າ ທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກຍຶດໄປ”

5. ທິບຄຳສັນຍາໃນແຜ່ນດິນຂອງຟິລິສຕິນ

- 1 ເມື່ອຊາວຟິລິສຕິນໄດ້ຍຶດທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໄປນັ້ນ ພວກເຂົານຳໄປຈາກເອເບນເອເຊີເຖິງເມືອງອັສໂດດ
- 2 ຊາວຟິລິສຕິນກໍນຳເອົາທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າໄປໄວ້ໃນໂບດຂອງພຣະດາໂກນ ແລະວາງໄວ້ຂ້າງພຣະດາໂກນ
- 3 ເມື່ອປະຊາຊົນຊາວອັສໂດດຕື່ນເຂົ້າໃນວັນຮຸ່ງຂຶ້ນ ເບິ່ງແມ່, ພຣະດາໂກນໄດ້ລົ້ມຫນ້າຄວ່າລົງມາຍັງພື້ນດິນຕໍ່ຫນ້າທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຍົກພຣະດາໂກນຂຶ້ນຕັ້ງໄວ້ໃນທີ່ເດີມ
- 4 ແຕ່ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍຕື່ນເຂົ້າໃນວັນຮຸ່ງຂຶ້ນ ເບິ່ງແມ່, ພຣະດາໂກນກໍລົ້ມຫນ້າຄວ່າລົງມາຍັງພື້ນດິນຕໍ່ຫນ້າທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສຽນຂອງພຣະດາໂກນ ແລະມີທັງສອງກຳຫັກອອກຢູ່ທີ່ປະຕູ ເຫລືອຢູ່ແຕ່ລຳຕົວພຣະດາໂກນ
- 5 ເພາະເຫດນີ້ປະໂຫດຂອງພຣະດາໂກນ ແລະຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄປໃນໂບດຂອງພຣະດາໂກນຈຶ່ງບໍ່ຢຽບປະຕູໂບດພຣະດາໂກນທີ່ເມືອງອັສໂດດຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 6 ພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເຫນືອປະຊາຊົນອັສໂດດຢ່າງຫນັກ ພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ເຂົາຢ້ານກົວ ແລະຊົງລົງໂທດເຂົາດ້ວຍຕຸ່ມຝີ ທັງຊາວອັສໂດດ ແລະເຂດແດນຂອງຊາວເມືອງນັ້ນ
- 7 ແລະເມື່ອຊາວເມືອງອັສໂດດເຫັນດັ່ງນັ້ນ ເຂົາທັງຫລາຍກ່າວວ່າ, “ຢ່າໃຫ້ທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງອິສອາເອນຢູ່ກັບເຮົາເລີຍ ເພາະວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະຢູ່ເຫນືອເຮົາ ແລະເຫນືອພຣະດາໂກນພຣະຂອງເຮົາຢ່າງຫນັກ”
- 8 ເຂົາຈຶ່ງໃຊ້ຄົນໄປເອີ້ນປະຊຸມເຈົ້ານາຍທັງຫມົດຂອງຟິລິສຕິນ ແລະກ່າວວ່າ, “ ເຮົາຈະທຳຢ່າງໃດກັບທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງອິສອາເອນ” ເຂົາທັງຫລາຍຕອບວ່າ, “ໃຫ້ເຮົານຳທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງອິສອາເອນອ້ອມໄປທາງເມືອງກາດ” ເພາະສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງນຳທິບແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງອິສອາເອນໄປທີ່ນັ້ນ

- 9 ແຕ່ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍນຳທົບອ້ອມໄປເມືອງກາດນັ້ນແລ້ວ ພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຕໍ່ສູ້ເມືອງນັ້ນທຳໃຫ້ເກີດຄວາມວຸ້ນວາຍຢ່າງຫນັກ ແລະຊົງຕໍ່ສູ້ຊາວເມືອງນັ້ນທັງເດັກແລະຜູ້ໃຫຍ່ ຄືໃຫ້ເກີດຕຸ່ມຜິຂັ້ນທີ່ຕົວເຂົາທັງຫລາຍ
- 10 ເຂົາຈຶ່ງສົ່ງທົບແຫ່ງພຣະເຈົ້າໄປຍັງເມືອງເອກໂຣນ ແລະຢູ່ມາເມື່ອທົບແຫ່ງພຣະເຈົ້າມາເຖິງເມືອງເອກໂຣນ ຊາວເມືອງເອກໂຣນຮ້ອງວ່າ, “ເຂົາໄດ້ນຳທົບແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນມາໃຫ້ເຮົາ ເພື່ອຈະຂ້າເຮົາ ແລະປະຊາຊົນຂອງເຮົາເສັ້ງ”
- 11 ເພາະສະນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງສົ່ງຄົນໄປເອີ້ນປະຊຸມເຈົ້ານາຍທັງຫມົດຂອງຄົນຟິລິສຕິນ ແລະກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງສົ່ງທົບແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນໄປເສັ້ງໃຫ້ທົບນັ້ນກັບໄປຍັງທີ່ເດີມ ເພື່ອທົບນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ຂ້າເຮົາ ຫລືປະຊາຊົນຂອງເຮົາເສັ້ງ” ເພາະວ່າມີຄວາມວຸ້ນວາຍຢ່າງຫນ້າກົວຕາຍແຜ່ໄປທົ່ວປະເທດນັ້ນ ພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນຢ່າງຫນັກ
- 12 ຄົນທີ່ບໍ່ຕາຍກໍເປັນຕຸ່ມຜິ ແລະສຽງຮ້ອງຂອງຊາວເມືອງນັ້ນກໍຂຶ້ນໄປຍັງຟ້າສະວັນ

6. ທົບຄຳສັນຍາຖືກສົ່ງກັບຄືນ

- 1 ທົບແຫ່ງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຖິ່ນຄົນຟິລິສຕິນເຈັດເດືອນ
- 2 ພວກຟິລິສຕິນກໍເຊີນພວກປະໂຣທິດ ແລະພວກໂຫນມາກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດກັບທົບແຫ່ງພຣະເຈົ້າດີ ຂໍບອກເຮົາວ່າຈະສົ່ງທົບໄປຍັງທີ່ເດີມ ພວກເຮົາຄວນສົ່ງຫຍັງໄປພ້ອມແດ່”
- 3 ເຂົາທັງຫລາຍຕອບວ່າ, “ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຈະສົ່ງທົບແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນໄປ ກໍຢ່າສົ່ງໄປລ້າງເຖິງຢ່າງໃດກໍຂໍສົ່ງເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດໄປດ້ວຍ ແລ້ວທ່ານທັງຫລາຍຈະຫາຍໂຣກ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈະຮູ້ດ້ວຍວ່າເຫດໃດພຣະທັດນີ້ຈຶ່ງບໍ່ທັນໄປເສັ້ງຈາກທ່ານ”
- 4 ແລະເຂົາກ່າວວ່າ, “ພວກເຮົາຈະສົ່ງຂອງຖວາຍຢ່າງໃດໄປໃຫ້ພຣະອົງ” ເຂົາທັງຫລາຍຕອບວ່າ, “ຈົ່ງເຮັດຕຸ່ມຜິເປັນຄຳຫ້າກ້ອນ ແລະຫນູເປັນຄຳຫ້າໂຕ ຕາມຈຳນວນເຈົ້ານາຍແຫ່ງຊາວຟິລິສຕິນ ເພາະວ່າໂຣກຢ່າງດຽວກັນນັ້ນຕິດຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍແລະເຈົ້ານາຍດ້ວຍ
- 5 ເພາະສະນັ້ນ ທ່ານຕ້ອງທຳຮູບຜິຂອງທ່ານ ແລະຮູບຫນູຂອງທ່ານຊຶ່ງທຳລາຍແຜ່ນດິນ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ບາງທີພຣະອົງຈະຊົງເບົາພຣະທັດຂອງພຣະອົງຈາກທ່ານທັງຫລາຍ ທັງຈາກພຣະຂອງທ່ານ ແລະແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ
- 6 ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງທຳໃຫ້ຈິດໃຈຂອງທ່ານແຂງກະດ້າງໄປ ຢ່າງທີ່ຊາວເອຍິບ ແລະຟາຣາໂອໄດ້ກະທຳຈິດໃຈຂອງເຂົາໃຫ້ແຂງກະດ້າງນັ້ນ ເມື່ອພຣະອົງຊົງກະທຳເຫດການສູ້ເຂົາທັງຫລາຍແລ້ວ ເຂົາທັງຫລາຍກໍຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ປະຊາຊົນໄປບໍ່ແມ່ນຫລື ແລ້ວເຂົາທັງຫລາຍກໍຈາກໄປ
- 7 ບັດນີ້ ຈົ່ງຕຽມກວຽນໃຫມ່ຄັນນຶ່ງມາທຽມເຂົ້າກັນກັບແມ່ງົວຄູ່ນຶ່ງຊຶ່ງຍັງບໍ່ເຄີຍເຂົ້າທຽມແອກເລີຍ ຈົ່ງເອົາແມ່ງົວມາທຽມກວຽນແລ້ວພາກລູກງຂອງມັນກັບເມື່ອບ້ານເສັ້ງໃຫ້ພັນຈາກມັນ

- 8 ຈົ່ງເອົາທິບແຫ່ງພຣະເຈົ້າມາວາງໄວ້ເທິງກວຽນ ແລະວາງເຄື່ອງທອງຄຳ ຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍຖວາຍໃຫ້ພຣະອົງເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດໄວ້ໃນທິບຂ້າງໆແລ້ວກໍປ່ອຍໃຫ້ມັນໄປ
- 9 ແລະຊອມເບິ່ງ ຖ້າໄປຕາມທາງເຖິງແຜ່ນດິນຂອງມັນເອງ ຄືທາງໄປເມືອງເບັດເຊເມສ ພຣະອົງກໍເປັນຜູ້ຊົງໃຫ້ເກີດອັນຕະຣາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງມີແກ່ເຮົາ ຖ້າບໍ່ເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າບໍ່ແມ່ນພຣະທັດຂອງພຣະອົງທີ່ກະທຳຕໍ່ເຮົາ ເປັນເຄາະກັມທີ່ບັງເອີນເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາເອງ”
- 10 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍກະທຳຕາມນຳເອົາແມ່ງົວຄູ່ນຶ່ງທຽມເຂົ້າກັບກວຽນ ແລ້ວຂັງລູກໆຂອງມັນລູກໆຂອງມັນໄວ້ທີ່ບ້ານ
- 11 ແລະເຂົາກໍວາງທິບແຫ່ງພຣະເຈົ້າໄວ້ເທິງກວຽນພ້ອມກັບທິບທຽມຄຳ ແລະຮູບຜີຂອງເຂົາ
- 12 ແມ່ງົວກໍເດີນໄປຕາມທາງທີ່ໄປເມືອງເບັດເຊເມສ ໄປຕາມທາງຫລວງ ທັງເດີນທັງຮ້ອງບໍ່ລ້ຽວຂວາຫລືລ້ຽວຂ້າຍ ແລະບັນດາເຈົ້ານາຍແຫ່ງຊາວພິລິສຕິນກໍຕາມມັນໄປຈົນເຖິງຊາຍແດນເມືອງເບັດເຊເມສ
- 13 ເມື່ອຊາວເມືອງເບັດເຊເມສກຳລັງກ່ຽວເຂົ້າສາລີຢູ່ທີ່ທຸບເຂົາ ແລະເມື່ອເຂົາເງິຍຫນ້າຂຶ້ນແລະເຫັນທິບ ເຂົາກໍຂຶ້ນຊົມຍິນດີທີ່ໄດ້ເຫັນ
- 14 ກວຽນນັ້ນໄດ້ເຂົ້າມາໃນນາຂອງໂຢຊວຍຊາວເບັດເຊເມສ ແລະຢຸດຢູ່ທີ່ນັ້ນ ມີຫີນໃຫຍ່ກ້ອນນຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງຜ່າໄມ້ກວຽນເປັນພືນ ແລະເອົາແມ່ງົວເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 15 ຊາວເລວີກໍເຊີນທິບຄຳສັນຍາແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົງ ແລະທິບທີ່ຢູ່ຂ້າງໆຊຶ່ງມີເຄື່ອງທອງຄຳ ວາງໄວ້ເທິງກ້ອນຫີນໃຫຍ່ນັ້ນ ແລະຊາວເບັດເຊເມສກໍຖວາຍເຄື່ອງສັດບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວັນນັ້ນ
- 16 ເມື່ອເຈົ້ານາຍທັງທ້າຂອງຊາວພິລິສຕິນໄດ້ເຫັນແລ້ວເຂົາກໍກັບໄປຍັງເມືອງເອັກໂຣນໃນວັນນັ້ນ
- 17 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຮູບຜີທອງຄຳຊຶ່ງຊາວພິລິສຕິນຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຮູບນຶ່ງສຳລັບເມືອງອັສໂດດ ເມືອງກາຊາຮູບນຶ່ງ ເມືອງອັສເກໂລນຮູບນຶ່ງ ເມືອງກາດຮູບນຶ່ງ ເມືອງເອກໂຣນຮູບນຶ່ງ
- 18 ຮູບທຽມທອງຄຳກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ຕາມຈຳນວນເມືອງຂອງພິລິສຕິນທີ່ເປັນເມືອງຂອງເຈົ້ານາຍທັງທ້າ ທັງເມືອງທີ່ມີບ້ອມບ້ອງກັນ ແລະຊົນນະບົດທີ່ບໍ່ມີກຳແພງເມືອງ ຫີນກ້ອນໃຫຍ່ຊຶ່ງເຂົາວາງທິບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົງໄວ້ນັ້ນກໍຍັງເປັນພຍານຢູ່ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ທີ່ໃນທົ່ງນາຂອງໂຢຊວຍຊາວເບັດເຊເມສ
- 19 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງປະທານຊາວເບັດເຊເມສ ເພາະວ່າເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ສ່ອງເບິ່ງທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານເຈັດສິບຄົນ ແລະປະຊາຊົນກໍໄວ້ທຸກ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານປະຊາຊົນເສັງເປັນຈຳນວນມາກໃນຖ້ຳມາກາງພວກເຂົາ
- 20 ແລ້ວຊາວເບັດເຊເມສຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຜູ້ໃດສາມາດຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຮື້ສຸດອົງນີ້ໄດ້ ພຣະອົງຈະສະເດັດໄປຈາກເຮົາໄປຫາຜູ້ໃດດີ”
- 21 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງສົ່ງສານໄປຍັງຊາວເມືອງກິຣິອາດເຢອາຣິມກ່າວວ່າ, “ຄົນພິລິສຕິນໄດ້ຄົນທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາແລ້ວ ຂໍລົງມາເຊີນທິບຂຶ້ນໄປຢູ່ກັບທ່ານເຖິດ”

7.

- 1 ຊາວເມືອງເກຣີອາດເຢອາຣິມໄດ້ມາເຊີນທົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂຶ້ນໄປເຖິງເຮືອນຂອງອາບິນາດາບຢູ່ເທິງເນີນພູ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຊຳຮະເອເລອາຊາບຸດຊາຍຂອງເຂົາໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໜ້າທີ່ເບິ່ງແຍງທົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານີ້
- 2 ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ທົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ຢູ່ທີ່ເມືອງກິຣິອາດເຢອາຣິມ ເປັນເວລາດົນນານເຖິງຊາວປີ ຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນໄດ້ຮ້ອງຄຳຄວນຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ຊາມູເອນປົກຄອງປະເທດອິສຣາເອນ

- 3 ຊາມູເອນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ອິສຣາເອນວ່າ, “ຖ້າພວກເຈົ້າຈະກັບຄືນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ພວກເຈົ້າຕ້ອງກຳຈັດພຣະຕ່າງໆຂອງຊາວຕ່າງດ້າວ ແລະຮູບພຣະອັຊຕາຣ໌ເຕສນັ້ນເສັຽ ແລ້ວຈຶ່ງອຸທິດຕົນຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະນະມັສການແຕ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ພຣະອົງຈະຊ່ອຍຊີວິດພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກອຳນາດຂອງຊາວຟິລິສຕິນ”
- 4 ດັ່ງນັ້ນ ອິສຣາເອນຈຶ່ງທຳລາຍຮູບພຣະບາອານ ແລະພຣະອັຊຕາຣ໌ເຕສຂອງເຂົາ ແລ້ວໄດ້ນະມັສການແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
- 5 ແລ້ວຊາມູເອນກໍບອກຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າທຸກຄົນໄປໂຮມກັນຢູ່ທີ່ເມືອງມິສປາ ແລະຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ້ອນວອນຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບພວກເຈົ້າ”
- 6 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາທຸກຄົນຈຶ່ງໄປໂຮມກັນຢູ່ທີ່ເມືອງມິສປາ ເຂົາໄດ້ຕັກເອົານ້ຳ ແລະຖອກຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຖືສິນອົດອາຫານຕລອດມີ ເຂົາເວົ້າວ່າ, “ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ທຳຜິດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ” ສ່ວນຊາມູເອນກໍຢູ່ທີ່ເມືອງມິສປາ ແລະປົກຄອງຊາວອິສຣາເອນ
- 7 ເມື່ອຊາວຟິລິສຕິນໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າຊາວອິສຣາເອນທ້ອນໂຮມກັນຢູ່ທີ່ເມືອງມິສປາ ຫົວໜ້າຊາວຟິລິສຕິນທ້າຄົນພ້ອມທັງທະຫານຈຳນວນນຶ່ງກໍຕຽມອອກໄປໂຈມຕີກັບເຂົາ ເມື່ອຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຍິນຂ່າວເຣື່ອງນີ້ກໍພາກັນຢ້ານກົວ
- 8 ແລະເວົ້າຕໍ່ຊາມູເອນວ່າ, “ຈຶ່ງອ້ອນວອນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອພຣະອົງຈະຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການໂຈມຕີຂອງຊາວຟິລິສຕິນ”
- 9 ຊາມູເອນໄດ້ຂ້າແກະນ້ອຍ ແລະເຜົາຫມົດທັງໂຕຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທ່ານໄດ້ອ້ອນວອນຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊ່ອຍເຫລືອຊາວອິສຣາເອນ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງຕອບຄຳອ້ອນວອນຂອງທ່ານ
- 10 ໃນຂະນະທີ່ ຊາມູເອນກຳລັງຖວາຍເຄື່ອງບູຊານັ້ນ ຊາວຟິລິສຕິນກໍເຄື່ອນທັບເຂົ້າມາໂຈມຕີ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທຳໃຫ້ເຂົາໄດ້ຍິນສຽງພ້ຳຮ້ອງອັນໜ້າຍ້ານ ເຂົາຈຶ່ງສັບສົນອິນລະວົນ ແລະຜ່າຍໜີໄປ
- 11 ຝ່າຍຊາວອິສຣາເອນກໍຍົກຂະບວນອອກມາຈາກເມືອງມິສປາໄລ່ຕິດຕາມຊາວຟິລິສຕິນ ແລະຂ້າພັນເຂົາໄປຈົນຮອດເມືອງເບັດກາຣ໌

- 12 ແລ້ວຊາມູເອນຈຶ່ງເອົາກ້ອນສີລາກ້ອນນຶ່ງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງມິສປາ ແລະເມືອງເຢຊານາ ແລ້ວເວົ້າວ່າ
 , “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊ່ອຍເຫລືອພວກຂ້າພຣະອົງມາຈົນເຖິງບ່ອນນີ້” ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງໃສ່ຊື່ກ້ອນສີລານັ້ນວ່າ
 “ເອເບນເອເຊີ “ (ກ້ອນຫີນຊ່ອຍເຫລືອ)
- 13 ຊາວຟິລິສຕິນໄດ້ຜ່າຍແພ້ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍບໍ່ໃຫ້ເຂົາບຸກຮຸກເຂດແດນຂອງຊາວອິສຣາເອນອີກ ໃນເວ
 ລາທີ່ຊາມູເອນຍັງມີຊີວິດຢູ່
- 14 ທຸກໆທົ່ວເມືອງຕັ້ງແຕ່ເມືອງເອກໂຣນຈົນຮອດເມືອງກາດ ບ່ອນທີ່ຟິລິສຕິນຍຶດເອົາໄປນັ້ນ ກໍໄດ້ກັບຄືນມາ
 ເປັນຂອງຊາວອິສຣາເອນ ແລະຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນກໍໄດ້ເຂດແດນຂອງເຂົາຄືນຫມົດ ແລ້ວຄວາມສົງໄສ
 ສຸກຈຶ່ງເກີດມີຂຶ້ນລະຫວ່າງຊາວອິສຣາເອນ ແລະຊາວການາອານ
- 15 ຊາມູເອນໄດ້ປົກຄອງຊາວອິສຣາເອນຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງທ່ານ
- 16 ທຸກໆປີທ່ານຕ້ອງໄປເມືອງເບັດເອນ ເມືອງກິນການ ແລະເມືອງມິສປາ ແລະທ່ານມີໜ້າທີ່ປົກຄອງໃນ
 ເມືອງເຫລົ່ານີ້
- 17 ແລ້ວທ່ານກໍໄດ້ກັບຄືນເມືອເຮືອນຂອງທ່ານທີ່ເມືອງຣາມາ ໃນເມືອງນີ້ ທ່ານເປັນຜູ້ປົກຄອງເຊັ່ນດຽວກັນ ຢູ່
 ໃນເມືອງຣາມານີ ທ່ານໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

8. ປະຊາຊົນຮ້ອງຂໍເອົາເຈົ້າຊີວິດ

- 1 ເມື່ອຊາມູເອນເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ທ່ານໃຫ້ບຸດຊາຍຂອງທ່ານປົກຄອງປະເທດອິສຣາເອນແທນ
- 2 ຜູ້ອ້າຍຊື່ວ່າ ໂຢເອນ ແລະຜູ້ນ້ອງຊື່ວ່າ ອາບິຢາ ເຂົາທັງສອງປົກຄອງທີ່ເມືອງເບເອີເຊບາ
- 3 ແຕ່ວ່າເຂົາບໍ່ປະພຶດຕາມແບບຢ່າງຂອງບິດາ ເຂົາສົນໃຈແຕ່ນຳເຮືອງເງິນຄຳເທົ່ານັ້ນ ເຂົາຮັບເອົາສິນບົນ
 ແລະບໍ່ໄດ້ຕັດສິນຄວາມຢ່າງສັດຊື່
- 4 ແລ້ວພວກເຈົ້ານາຍອິສຣາເອນທຸກຄົນກໍປະຊຸມກັນ ແລ້ວພາກັນໄປຫາຊາມູເອນທີ່ເມືອງຣາມາ
- 5 ແລະເວົ້າຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ທ່ານເອີຍ ທ່ານກໍເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວ ລູກຊາຍຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ປະພຶດຕາມແບບຢ່າງ
 ຂອງທ່ານເລີຍ ສະນັ້ນຂໍທ່ານຈຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າຊີວິດໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງພວກຂ້າພະເຈົ້າເຫມືອນດັ່ງປະເທດ
 ອື່ນໆທີ່ເຂົາປົກຄອງກັນ
- 6 ຊາມູເອນໄດ້ເສັຽໃຈໃນເຮືອງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂໍເອົາເຈົ້າຊີວິດ ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງອ້ອນວອນຫາພຣະຜູ້ເປັນ
 ເຈົ້າ
- 7 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຟັງທຸກສິ່ງທີ່ປະຊາຊົນເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າ ເຂົາບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມເຈົ້າ ແຕ່ໄດ້ປະ
 ຖິ້ມເຮົາຕ່າງຫາກ ໂດຍບໍ່ຍອມໃຫ້ເຮົາເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງເຂົາຕໍ່ໄປ
- 8 ນັບຕັ້ງແຕ່ເຮົາໄດ້ນຳເຂົາອອກມາຈາກເອີບ ເຂົາໄດ້ທ່າງເຫີນຈາກເຮົາ ແລະໄປນະມັສການພຣະອື່ນ ດຽ
 ວນີ້ເຂົາກຳລັງປະພຶດຕໍ່ເຈົ້າດັ່ງທີ່ເຂົາເຄີຍໄດ້ປະພຶດຢູ່ເລື້ອຍໆຕໍ່ເຮົາ

- 9 ສະນັ້ນ ຈົ່ງທຳຕາມທີ່ເຂົາຂໍ ແຕ່ຈົ່ງຕັກເຕືອນເຂົາຢ່າງໜັກແໜ້ນ ແລະອະທິບາຍໃຫ້ເຂົາຮູ້ວ່າ ເຈົ້າຊີວິດ ເຫລົ່ານັ້ນຈະປົກຄອງເຂົາຢ່າງໃດ”
- 10 ຊາມູເອນຈຶ່ງບອກທຸກໆສິ່ງແກ່ປະຊາຊົນທີ່ຢາກມີເຈົ້າຊີວິດນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໄວ້ກັບທ່ານ
- 11 ຊາມູເອນເວົ້າວ່າ, “ເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າຈະປົກຄອງພວກເຈົ້າດັ່ງນີ້ ພຣະອົງຈະເອົາລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າໄປເປັນທະຫານ ບາງຄົນຈະຂັບຣົດຮົບ ບາງຄົນຈະເປັນທະຫານມ້າ ແລະເປັນທະຫານໜ່ວຍກ້າຕາຍ
- 12 ພຣະອົງຈະແຕ່ງຕັ້ງເອົາບາງຄົນໃຫ້ເປັນນາຍພັນ ບາງຄົນເປັນນາຍຮ້ອຍ ລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງໄຖ່ນາໃຫ້ພຣະອົງ ກຸ່ງເຂົ້າ ແລະເຮັດອາວຸດ ແລະເຄື່ອງຮົບປະຈຳຣົດຮົບຂອງພຣະອົງດ້ວຍ
- 13 ສ່ວນລູກສາວຂອງພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງແຕ່ງນ້ຳຫອມ ເຮັດວຽກເປັນແມ່ຄົວ ແລະເປັນຜູ້ເຮັດຂະຫນົມ
- 14 ພຣະອົງຈະເອົາທັງນາທີ່ດີທີ່ສຸດ ເອົາສວນອະງຸ່ນພ້ອມທັງສວນໝາກກອກເທດຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງ
- 15 ພຣະອົງຈະຫັກເອົານຶ່ງສ່ວນສິບຂອງເຂົ້າ ແລະໝາກອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ນາຍທະຫານ ແລະບັນດາຂ້າຣາຊການອື່ນໆຂອງພຣະອົງ
- 16 ພຣະອົງຈະເອົາພວກຄົນໃຊ້ກັບຜູ້ງົວທັງງາມ ແລະຜູ້ລ່ວງຂອງພວກເຈົ້າມາໃຊ້ເຮັດວຽກສຳລັບພຣະອົງ
- 17 ພຣະອົງຈະຫັກເອົານຶ່ງສ່ວນສິບຂອງຜູ້ສັດຂອງພວກເຈົ້າ ພວກເຈົ້າຈະເປັນທາດຂອງພຣະອົງ
- 18 ເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ ພວກເຈົ້າຈະຄວນຄາງຢ່າງແສນສາຫັດຍ້ອນເຈົ້າຊີວິດທີ່ພວກເຈົ້າເລືອກເອົາເອງນັ້ນ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຟັງຄຳຮ້ອງຄາງຂອງພວກເຈົ້າ”
- 19 ຝ່າຍປະຊາຊົນບໍ່ໄດ້ຟັງຄວາມຊາມູເອນ ພວກເຂົາກັບຕອບວ່າ, “ບໍ່ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການເຈົ້າຊີວິດ
- 20 ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນເຫມືອນຊົນຊາດອື່ນ ແລະເພື່ອວ່າເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະປົກຄອງພວກຂ້າພະເຈົ້າເອງ
- 21 ແລະຈະຊົງນຳໝ້າພວກຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປຕີເສິກ” ຊາມູເອນໄດ້ຟັງເຮືອງຕ່າງໆທີ່ເຂົາເວົ້າມາແລ້ວກໍນຳເອົາເຮືອງນີ້ທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ, “ຈົ່ງທຳໃນສິ່ງທີ່ເຂົາຕ້ອງການ ແລະແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າຊີວິດໃຫ້ພວກເຂົາ” ແລ້ວຊາມູເອນຈຶ່ງບອກໃຫ້ຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນກັບຄືນເມືອບ້ານ

9. ຊາອູນໄປພົບຊາມູເອນ

- 1 ຍັງມີຊາຍຄົນນຶ່ງຈາກຕະກູນເປັນຢາມິນຊື່ວ່າ ກິເຊ ເປັນບຸດຂອງອາບີເອນ ອາບີເອນເປັນບຸດຂອງ ເຊໂຣຣ໌ ຫລານຂອງເບໂກຣາດ ແລະເຫລັ້ນຂອງອາຟິອາ ຊາວເຜົ່າເປັນຢາມິນ ຄິສເປັນຄົນຮັ່ງມີ ແລະມີຊື່ສຽງ
- 2 ທ່ານມີບຸດຊາຍຊື່ວ່າ ຊາອູນ ຊາອູນເປັນຊາຍໜຸ່ມທີ່ສະງ່າງາມ ໃນອິສຣາເອນບໍ່ມີໃຜສູງ ແລະງາມເໝືອນກວ່າທ່ານ
- 3 ຄັ້ງນຶ່ງ ລໍຂອງຄິສໄດ້ເສັງ ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ຊາອູນວ່າ, “ຈົ່ງໄປຊອກຫາລໍ ແລະນຳເອົາຄົນໃຊ້ຜູ້ນຶ່ງໄປນຳ”

- 4 ເຂົາໄດ້ຜ່ານພູດອຍເອຟຣາອິມ ແລະເຂດແດນຊາລີຊາແຕ່ກໍບໍ່ພົບ ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງຜ່ານໄປທີ່ທາງເຂດແດນຊາອາລິມແຕ່ກໍບໍ່ພົບອີກ ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງຜ່ານໄປທາງເຂດແດນເບັນຢາມິນແຕ່ກໍບໍ່ພົບອີກເໝືອນກັນ
- 5 ເມື່ອເຂົາເຂົ້າມາເຖິງເຂດແດນຊູຟ ຊາອູນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ຄົນໃຊ້ວ່າ, “ເຮົາພາກັນກັບບ້ານເທາະ ບາງທີ່ພໍ່ຂ້ອຍອາດເຊົາຄິດເປັນຫ່ວງນໍາລໍແລ້ວ ແຕ່ທ່ານອາດເປັນຫ່ວງນໍາພວກເຮົາຫລາຍກວ່າ”
- 6 ຄົນໃຊ້ຕອບວ່າ, “ຖ້າກ່ອນ ໃນເມືອງນີ້ຍັງມີຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ຄົນນຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຄົນທີ່ຫນ້າເຄົາລົບ ແລະນັບຖືທີ່ສຸດ ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານເວົ້ານັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ໃຫ້ພວກເຮົາພາກັນໄປຫາທ່ານເທີນ ບາງທີ່ທ່ານອາດບອກປ່ອນລໍຢູ່ ແລະພວກເຮົາກໍຈະພົບມັນໄດ້”
- 7 ຊາອູນຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ຖ້າພວກເຮົາໄປຫາທ່ານ ເຮົາຈະມີຫຍັງໃຫ້ທ່ານ ເຂົ້າກໍບໍ່ມີເຫລືອຢູ່ໃນຫໍເລີຍ ແລະພວກເຮົາກໍບໍ່ມີຫຍັງຈັກແນວເລີຍທີ່ຈະເອົາໃຫ້ທ່ານ ພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ”
- 8 ຄົນໃຊ້ຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍມີເງິນຫລຽນນຶ່ງພໍທີ່ຈະໃຫ້ທ່ານໄດ້ຢູ່ ແລະທ່ານກໍຈະບອກປ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະພົບລໍນັ້ນວ່າຢູ່ໃສ”
- 9 (ໃນອິສຣາເອນສະໄຫມເດີມ ເມື່ອຄົນໃດຈະໄປທູນຖາມພຣະເຈົ້າ ເຂົາກ່າວວ່າ, “ມາເຖີດ ໃຫ້ເຮົາໄປຫາຜູ້ທຳນວາຍກັນ” ເພາະຜູ້ທີ່ໃນສະໄຫມນີ້ເຮົາເອີ້ນວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ໃນສະໄຫມເດີມເຂົາເອີ້ນວ່າຜູ້ທຳນວາຍ)
- 10 ຊາອູນເວົ້າອີກວ່າ, “ເປັນຄວາມຄິດທີ່ດີ ພວກເຮົາພາກັນໄປເທາະ” ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງໄປຍັງເມືອງປ່ອນທີ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່
- 11 ຂນະທີ່ເຂົາກຳລັງຂຶ້ນເທິງພູດອຍເພື່ອເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ເຂົາໄດ້ພົບຍິງສາວບາງຄົນອອກມາຕັກນ້ຳ ເຂົາຈຶ່ງຖາມຍິງສາວນັ້ນວ່າ, “ຫມໍທຳນວາຍຢູ່ບໍ່”
- 12 ຍິງສາວຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວທ່ານຢູ່ນີ້ ທ່ານຫາກອອກໄປກ່ອນທີ່ພວກທ່ານຈະມາເຖິງນີ້ ຈຶ່ງພາກັນຟ້າວຕາມໄປ ດຽວນີ້ທ່ານກຳລັງເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ເພາະວ່າມວັນນີ້ປະຊາຊົນກຳລັງໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ແທ່ນບູຊາເທິງພູ
- 13 ພໍທ່ານທັງສອງເຂົ້າໄປເຖິງໃນເມືອງ ທ່ານທັງສອງຈະພົບ ກ່ອນທີ່ຜູ້ທຳນວາຍຈະຂຶ້ນໄປກິນເຂົ້າຢູ່ເທິງພູ ເພາະວ່າປະຊາຊົນຈະບໍ່ກິນຈົນກວ່າທ່ານຈະມາເຖິງ ເພາະທ່ານຈະຕ້ອງມາອວຍພອນແກ່ເຄື່ອງສັດບູຊາພາຍຫລັງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເຊີນມາຈຶ່ງຈະກິນໄດ້ ດຽວນີ້ຈຶ່ງຂຶ້ນໄປປ່ອນນັ້ນ ແລະພວກທ່ານຈະໄດ້ພົບທັນທີ
- 14 ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາກໍພາກັນໄປໃນເມືອງ ເມື່ອກຳລັງຢ່າງໄປນັ້ນ ເຂົາໄດ້ເຫັນຊາມູເອນກຳລັງຢ່າງອອກມາ ເພື່ອໄປປ່ອນນະມັສການ
- 15 ກ່ອນວັນທີ່ຊາອູນໄດ້ມາຮອດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກຊາມູເອນໄວ້ແລ້ວວ່າ
- 16 ມື້ອື່ນປະມານເວລາດຽວກັນນີ້ ເຮົາຈະສົ່ງຄົນຜູ້ນຶ່ງຈາກຕະກູນເບັນຢາມິນມາຫາເຈົ້າ ຈຶ່ງເອົານ້ຳມັນຊະໂລມຫົດສົງເຂົາໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດໄພ່ພົນ

ອິສຣາເອນຂອງເຮົາ ແລະເຂົາຈະຊ່ອຍໄພ່ພົນຂອງເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຊາວພິລິສຕິນ ເພາະເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມ
ທຸກທໍຣະມານຂອງໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ແລະໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກເຂົາ”

17 ເມື່ອຊາມູເອນເຫັນຊາອູນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ຄົນນີ້ແລ້ວທີ່ເຮົາໄດ້ບອກໄວ້ກັບເຈົ້າ ເຂົາຈະ
ປົກຄອງໄພ່ພົນຂອງເຮົາ”

18 ແລ້ວຊາອູນກໍເຂົ້າໄປຫາຊາມູເອນຢູ່ໃກ້ປະຕູເມືອງ ແລະຖາມວ່າ, “ຂໍບອກຂ້າພະເຈົ້າແດ່ວ່າ ບ້ານຫມໍທໍານ
ວາຍຢູ່ໃສ”

19 ຊາມູເອນກໍຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ແຫລະ ເປັນຫມໍທໍານວາຍ ຈຶ່ງອອກໄປບ່ອນນະມັສການກ່ອນຂ້າພະ
ເຈົ້າເດີ ວັນນີ້ ທ່ານຕ້ອງກິນເຂົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າ ມື້ອື່ນເຊົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບຄໍາຖາມທຸກຢ່າງຂອງທ່ານ
ແລ້ວຈະສົ່ງທ່ານກັບຄືນເມືອ

20 ສໍາລັບລໍທີ່ໄດ້ເສັງໄປໃນສາມວັນແລ້ວນັ້ນ ຢ່າຄິດເສັງໃຈນໍາມັນ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ພົບມັນແລ້ວ ແຕ່ວ່າຜູ້ທີ່
ຊາວອິສຣາເອນຕ້ອງການຫລາຍທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນທ່ານເອງ ແລະຄອບຄົວພໍ່ແມ່ຂອງທ່ານ”

21 ຊາອູນຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຕະກູນເບັນຢາມິນ ຊຶ່ງເປັນຕະກູນນ້ອຍທີ່ສຸດໃນອິສຣາເອນ ແລະໃນຕະ
ກູນນັ້ນຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍມີຄວາມສໍາຄັນນ້ອຍກວ່າຫມູ່ ແຕ່ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເວົ້າແບບນີ້ກັບຂ້າພະ
ເຈົ້າ”

22 ແລ້ວຊາມູເອນກໍພາຊາອູນພ້ອມທັງຄົນໃຊ້ຂອງເຂົາເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງໃຫຍ່ຫ້ອງນຶ່ງ ແລະໃຫ້ເຂົານຶ່ງຢູ່ທາງສົ້ນ
ໂຕະບ່ອນທີ່ມີແຂກຖືກເຊີນມານຶ່ງຢູ່ກ່ອນແລ້ວປະມານສາມສິບຄົນ

23 ຊາມູເອນເວົ້າຕໍ່ຄົນຄົວກິນວ່າ, “ຈຶ່ງເອົາຕ່ອນຊີ້ນທີ່ຂ້ອຍບອກໃຫ້ເອົາໄວ້ຕ່າງຫາກນັ້ນມາ”

24 ຜູ້ຄົວກິນກໍເອົາຕ່ອນຂາ ແລະຕ່ອນຊີ້ນທີ່ດີທີ່ສຸດໄປວາງໄວ້ຕໍ່ຫນ້າຊາມູເອນ ແລ້ວຊາມູເອນໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ນີ້
ແມ່ນສ່ວນທີ່ເອົາໄວ້ໃຫ້ທ່ານ ເຊີນກິນເທິນ ມັນເປັນສ່ວນທີ່ເອົາໄວ້ໃຫ້ທ່ານກິນໃນເວລານີ້ ພ້ອມກັບທຸກຄົນ
ທີ່ຖືກເຊີນມາ”

25 ໃນວັນນັ້ນ ຊາອູນໄດ້ກິນເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາມູເອນ ເມື່ອເຂົາລົງຈາກບ່ອນນະມັສການມາ ແລະກັບເຂົ້າໄປໃນ
ເມືອງກໍມີຄົນຈັດບ່ອນໃຫ້ຊາອູນຢູ່ເທິງຫລັງຄາພຽງ ແລະເຂົາກໍນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນ

26 ຕື່ນເຊົ້າມາ ຊາມູເອນກໍຮ້ອງໃສ່ຊາມູເອນຢູ່ເທິງຫລັງຄານັ້ນວ່າ, “ຕື່ນແມ່, ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົ່ງທ່ານກັບຄືນ
ເມືອ” ຊາອູນລຸກຂຶ້ນ ແລະມຸ່ງຫນ້າອອກໄປສູ່ຖານິນໃຫຍ່ພ້ອມກັບຊາມູເອນ

ຊາມູເອນເອົານໍ້າມັນຊະໂລມທົດສົງຊາອູນໃຫ້ເປັນກະສັດ

27 ເມື່ອເຂົາມາຮອດເຂດແດນເມືອງ ຊາມູເອນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ຊາອູນວ່າ, “ຈຶ່ງບອກໃຫ້ຄົນຂອງເຈົ້າໄປກ່ອນ” ຄົນໃຊ້
ກໍເດີນທາງໄປກ່ອນ ຊາມູເອນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, “ຢຸດຢູ່ນີ້ຈັກຫນ່ອຍກ່ອນເທາະ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງໃດ”

10.

- 1 ແລ້ວຊາມູເອນກໍເອົາເຕົ້ານໍ້າມັນຫມາກກອກອກມາຖອກລົງໃສ່ທົວຂອງຊາອູນ ແລະຈູບຊາອູນແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອົານໍ້າມັນຊະໂລມທົດສົງທ່ານໄວ້ໃຫ້ເປັນເຈົ້ານາຍເຫນືອໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທ່ານຈະບົກຄອງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ແລະຊ່ອຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງເຂົາ ການທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກເອົາເຈົ້າເປັນເຈົ້າຊີວິດໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຈະພິສູດໃຫ້ເຫັນໄດ້ດັ່ງນີ້
- 2 ວັນນີ້ ເມື່ອທ່ານຈາກຂ້າພະເຈົ້າໄປແລ້ວ ທ່ານຈະພົບຊາຍສອງຄົນໃກ້ຊຸມຝັ່ງສົບຂອງຣາເຊັນເມືອງເຊນຊາ ໃນເຂດແດນເປັນຢາມິນ ເຂົາຈະບອກທ່ານວ່າ ລໍທີ່ເຈົ້າກຳລັງຊອກຫານັ້ນເຫັນແລ້ວ ແລະພໍ່ຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ເປັນທຸກກັງວົນຢ່າງໃດກ່ຽວກັບລໍ ແຕ່ວ່າຄິດເປັນຫ່ວງນຳທ່ານ ແລະຖາມສເມີວ່າ “ຂ້ອຍຈະເຮັດຢ່າງໃດກ່ຽວເຮືອງລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ?”
- 3 ແລ້ວທ່ານຈະໄປຈາກທີ່ນັ້ນຈົນຮອດຕົ້ນໄມ້ສັກສິດທີ່ຕາໂບຣ໌ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຈົ້າຈະພົບຊາຍສາມຄົນຊຶ່ງກຳລັງໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ພຣະເຈົ້າທີ່ເມືອງເປັດເອນ ຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳນວນພວກເຂົານັ້ນຈູງແບ້ນ້ອຍສາມຕົວ ແລະອີກຜູ້ນຶ່ງມີເຂົ້າຈີ່ສາມກ້ອນ ສ່ວນຜູ້ທີ່ສາມມີຖົງນ້ຳອະງຸ່ນ
- 4 ເຂົາທັງຫລາຍຈະຄຳນັບທ່ານ ແລະເອົາເຂົ້າຈີ່ສອງກ້ອນໃຫ້ທ່ານ ແລ້ວທ່ານກໍຈະຍອມຮັບເອົາ
- 5 ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ທ່ານກໍຈະໄປເຖິງພູຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເມືອງກິເບອາດເອໂລຮິມ ໃນເມືອງນີ້ມີຄ້າຍພັກຂອງຊາວພິລິສຕິນ ທີ່ປາກປະຕູເຂົ້າເມືອງ ທ່ານຈະພົບກຸ່ມຜູ້ປະກາດພຣະທັມຫມູ່ນຶ່ງກຳລັງລົງມາຈາກແທ່ນບູຊາເທິງພູຖືພົນໃຫຍ່ ຕົກອງ ແລະເປົ່າຊຸ່ຍ ເຂົາຈະພ້ອນ ແລະໂຮ່ຮ້ອງດ້ວຍສຽງອັນດັງ
- 6 ແລ້ວພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຂົ້າສະຖິດຢູ່ໃນຕົວທ່ານ ທ່ານຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນການທຳນວາຍ ແລະປ່ຽນເປັນຄົນຜູ້ໃຫມ່
- 7 ເມື່ອມີເຮືອງຢ່າງນີ້ຈົ່ງທຳຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງນຳພາໃຫ້ທຳ
- 8 ທ່ານຈະໄປເມືອງກິນການກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປພົບທ່ານຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພື່ອຈະຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະຖວາຍເພື່ອຄວາມສາມັກຄີ ຈົ່ງຄອຍຖ້າຢູ່ຫັ້ນເຈັດວັນຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະມາບອກທ່ານວ່າຈະທຳຢ່າງໃດ”
- 9 ເມື່ອຊາອູນຫນີຈາກຊາມູເອນໄປ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງປະທານຈິດໃຈອີກຢ່າງນຶ່ງແກ່ທ່ານ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຊາມູເອນໄດ້ບອກໄວ້ກັບທ່ານກໍໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
- 10 ໃນວັນນັ້ນ ເມື່ອຊາອູນແລະຄົນໃຊ້ມາຮອດເມືອງກິເບອາ ກໍມີກຸ່ມຜູ້ປະກາດພຣະທັມມາພົບກັບທ່ານ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກໍຊົງເຂົ້າສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ ແລະນຳທ່ານໄປຮ່ວມໃນການທຳນວາຍຂອງພວກເຂົາ
- 11 ຜູ້ທີ່ເຄີຍເຫັນທ່ານມາກ່ອນ ເມື່ອໄດ້ເຫັນທ່ານກຳລັງທຳຢ່າງນັ້ນຈຶ່ງຖາມກັນວ່າ, “ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບລູກຊາຍຂອງກິເຊ ຊາອູນໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລ້ວບໍ່”
- 12 ຊາຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ຄົນອື່ນເດເປັນຢ່າງໃດ ແລະພໍ່ຂອງເຂົາແມ່ນໃຜ” ດັ່ງນັ້ນ ຄຳເວົ້າຈຶ່ງກ່າວກັນມາວ່າ “ຊາອູນໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄປແລ້ວບໍ່”

- 13 ເມື່ອຊາອູນໄດ້ທຳນວາຍສິ້ນສຸດແລ້ວ ທ່ານກໍໄປທີ່ແທ່ນບູຊາຢູ່ເທິງພູນ້ອຍ
- 14 ລຸງຂອງຊາອູນໄດ້ຖາມທ່ານກັບຄືນໃຊ້ວ່າ, “ພວກເຈົ້າໄປຢູ່ໃສ” ຊາອູນຕອບວ່າ, “ໄປຊອກຫາລໍ ເມື່ອເຮົາບໍ່ພົບມັນ ເຮົາກໍໄດ້ພາກັນໄປຫາຊາມູເອນ”
- 15 ລຸງຂອງຊາອູນໄດ້ຖາມອີກວ່າ, “ທ່ານບອກຫຍັງແດ່ແກ່ພວກເຈົ້າ?”
- 16 ຊາອູນຕອບວ່າ, “ທ່ານບອກເຮົາວ່າ ສັດນັ້ນໄດ້ພົບແລ້ວ” ແຕ່ເຮື່ອງທີ່ຊາມູເອນບອກວ່າທ່ານຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດນັ້ນ ທ່ານບໍ່ໄດ້ບອກລຸງຂອງທ່ານເລີຍ

ຊາອູນຖືກປະກາດເປັນເຈົ້າຊີວິດ

- 17 ຊາມູເອນໄດ້ເອີ້ນປະຊາຊົນໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເມືອງມິສປາ
- 18 ທ່ານເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຊົງກ່າວວ່າ “ເຮົາໄດ້ພາພວກເຈົ້າອອກຈາກເອຍິບ ແລະຊ່ອຍພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຊາວເອຍິບ ແລະຊົນຊາດອື່ນໆທີ່ຂົ່ມເຫັງພວກເຈົ້າ
- 19 ເຮົາເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ຊ່ອຍພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ແລະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທຸກໆຢ່າງ ແຕ່ວ່າ ວັນນີ້ພວກເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາ ແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຮົາແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າຊີວິດໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າເອົາລະໃຫ້ພວກເຈົ້າທ້ອນໂຮມກັນເປັນຕະກູນ ແລະເປັນພວກຕໍ່ຫນ້າເຮົາ”
- 20 ແລ້ວຊາມູເອນກໍນຳເອົາຕົວແທນແຕ່ລະຕະກູນເຂົ້າມາຈົກສລາກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງເລືອກເອົາຕະກູນເປັນຢາມິນ
- 21 ຕໍ່ມາ ຊາມູເອນໄດ້ເອົາຄອບຄົວໃນຕະກູນເປັນຢາມິນເຂົ້າມາ ຈຶ່ງໄດ້ເລືອກຖືກຄອບຄົວຂອງ ມາຕຣີ ຕໍ່ໄປກໍນຳເອົາພວກຜູ້ຊາຍໃນຄອບຄົວ ມາຕຣີເຂົ້າມາ ຈຶ່ງໄດ້ເລືອກຖືກ ຊາອູນລູກຊາຍຂອງກິເຊ ເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາຊາອູນແຕ່ກໍບໍ່ພົບ
- 22 ເຂົາຈຶ່ງທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຊາຍຄົນນັ້ນມານີ້ແລ້ວບໍ່” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ, “ມາແລ້ວ ເຂົາກຳລັງລີ້ຢູ່ທາງຫລັງເຄື່ອງຂອງ”
- 23 ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງແລ່ນໄປນຳເອົາຊາອູນມາຈາກທີ່ນັ້ນ ໃນເວລາທີ່ເຂົາຢູ່ຖ້າມກາງປະຊາຊົນນັ້ນ ເຂົາກໍສູງກວ່າປະຊາຊົນທຸກຄົນຈາກບ່າຂຶ້ນໄປ
- 24 ຊາມູເອນຈຶ່ງກ່າວແກ່ປະຊາຊົນທັງປວງວ່າ, “ນີ້ຄືຊາຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ ໃນຖ້າມກາງເຮົາບໍ່ມີຜູ້ໃດຄືທ່ານ” ປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ຂໍພຣະຣາຊາ ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ”
- 25 ຕໍ່ມາ ຊາມູເອນກໍໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມຈິງ ແລະຫນ້າທີ່ຂອງເຈົ້າຊີວິດໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງ ແລະຂຽນໄວ້ໃນສະຫມຸດທີ່ກອງໄວ້ໃນບ່ອນສັກສິດ ແລ້ວທ່ານກໍໃຫ້ທຸກຄົນກັບເມືອເຮືອນ
- 26 ສ່ວນຊາອູນກໍກັບຄືນເມືອເຮືອນທີ່ເມືອງກິເບອາເຫມືອນກັນ ມີບາງຄົນທີ່ເປັນນັກຮົບຊຶ່ງໄດ້ຮັບການບັນດົນໃຈຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໄປນຳຊາອູນ
- 27 ແຕ່ກໍມີຄົນທີ່ຂາດຄວາມນິກຄິດໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ຄົນນີ້ຈະຊ່ອຍພວກເຮົາໄດ້ແນວໃດກັນ” ເຂົາໄດ້ຫມິ່ນປມາດຊາອູນ ແລະບໍ່ຍອມຖວາຍຂອງຂວັນແກ່ທ່ານ

11. ຊາອູນຜາບແພ້ຊາວອັມໂມນ

- 1 ເດືອນຕໍ່ມາ ນາຮັສ ຊາວອັມໂມນໄດ້ໄປໂຈມຕີເມືອງຢາເບສກິເລອາດ ທະຫານຂອງທ່ານໄດ້ອ້ອມເມືອງໄວ້ ຊາວເມືອງຢາເບສຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ ນາຮັສວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຊົງສັນຍາກັບພວກຂ້າພະເຈົ້າເສັຽກ່ອນວ່າ ຈະບໍ່ຍຶດເອົາເມືອງນີ້ ແລ້ວພວກຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະຍອມຮັບໃຊ້ພຣະອົງ”
- 2 ແຕ່ນາຮັສໄດ້ຕອບວ່າ, “ເຮົາຂໍສັນຍາແບບນີ້ກັບພວກເຈົ້າ ຄືເຮົາຈະເຈາະຫນ່ວຍຕາເບື້ອງຂວາຂອງທຸກຄົນອອກ ເພື່ອໃຫ້ຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນເສັຽກຽດ
- 3 ພວກຜູ້ນຳຂອງຢາເບສກໍເວົ້າວ່າ, “ ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າສົ່ງຄົນນຳຂ່າວອອກໄປທົ່ວທັງເຂດແດນອິສຣາເອນ ພາຍໃນເຈັດວັນເສັຽກ່ອນ ຖ້າວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ອຍເຫລືອພວກຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະຍອມຈຳນົນຕໍ່ພວກທ່ານ”
- 4 ຝ່າຍຄົນນຳຂ່າວກໍໄດ້ມາຮອດເມືອງກິເບອາບ່ອນທີ່ຊາອູນຢູ່ ພໍເມື່ອເຂົາບອກຂ່າວນັ້ນ ປະຊາຊົນກໍຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍຄວາມຂົ່ມຂື່ນ
- 5 ສ່ວນຊາອູນກໍກຳລັງຈູງງົວມາແຕ່ນາ ທ່ານຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ເປັນຫຍັງທຸກໆຄົນຈຶ່ງພາກັນຮ້ອງໄຫ້” ພວກເຂົາກໍໄດ້ບອກເຮືອງທີ່ຜູ້ນຳຂ່າວຈາກຢາເບສໄດ້ຮາຍງານມານັ້ນສູ່ທ່ານຟັງ
- 6 ເມື່ອຊາອູນໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ເຂົ້າສະຖິດຢູ່ກັບຊາອູນ ແລ້ວທ່ານກໍເກີດໃຈຮ້າຍຂຶ້ນ
- 7 ທ່ານໄດ້ເອົາງົວມາຂ້າສອງຕົວ ແລະປາດເປັນຕ່ອນ ແລ້ວເອົາໃຫ້ຜູ້ນຳຂ່າວມານັ້ນຖືກໄປທົ່ວທັງເຂດແດນອິສຣາເອນ ພ້ອມທັງບອກວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຕິດຕາມຊາອູນ ແລະຊາມູເອນເຂົ້າສູ່ສະຫນາມຣິບ ງົວຂອງຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກຂ້າຢ່າງນີ້” ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຢ້ານກົວຕໍ່ການທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງກະທຳເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງມາດ້ວຍຄວາມນຶກຄິດແບບດຽວກັນ
- 8 ຊາອູນກໍພາພວກເຂົາໂຮມກັນຢູ່ທີ່ເບເຊກ ຊຶ່ງມີຊາວອິສຣາເອນສາມແສນຄົນ ແລະຊາວຢູດາອີກສາມສິບພັນຄົນ
- 9 ເຂົາບອກຜູ້ນຳຂ່າວມາຈາກຢາເບສກິເລອາດວ່າ, “ຈຶ່ງບອກປະຊາຊົນຂອງພວກເຈົ້າວ່າ, “ມີອິນຕອນທ່ຽງພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປຊ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນໄພ” ເມື່ອພວກຢາເບສໄດ້ຮັບຂ່າວ ເຂົາຈຶ່ງພາກັນຊົມຊື່ນຍິນດີ
- 10 ດັ່ງນັ້ນຊາວຢາເບສຈຶ່ງວ່າ, “ມີອິນພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະຍອມຈຳນົນຕົວຕໍ່ທ່ານ ທ່ານຈຶ່ງກະທຳກັບພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ”

- 11 ເຊົ້າວັນໃຫມ່ມາແຕ່ເດີກງ ຊາອູນກໍແບ່ງທະຫານຂອງຕົນອອກເປັນສາມຫມວດ ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ມຸ່ງໜ້າ
ໄປໂຈມຕີຊາວອັມໂມນທີ່ຄ້າຍພັກ ເຂົາສູ້ຮົບກັນຈົນຮອດເວລາທ່ຽງ ແລ້ວທະຫານຂອງຊາອູນໄດ້ຂ້າສັດຕູ
ຕາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຝ່າຍພວກທີ່ຍັງເຫລືອກໍແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປ ແລະແລ່ນປົບໜີເອົາຕົວລອດ
- 12 ແລ້ວຊາວອິສຣາເອນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ຊາອູນວ່າ, “ໃຜເວົ້າວ່າຊາອູນບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກເຮົານັ້ນ ຈຶ່ງຈັບຕົວ
ອອກມາຫາພວກເຮົາແລ້ວ ພວກເຮົາຈະຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມ”
- 13 ແຕ່ຊາອູນເວົ້າວ່າ, “ວັນນີ້ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກປະທານຊີວິດ ເພາະວ່າແມ່ນວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍຊາວ
ອິສຣາເອນໃຫ້ພົ້ນໄພ”
- 14 ແລ້ວຊາມູເອນກໍເວົ້າກັບປະຊາຊົນວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຮົາທຸກຄົນໄປເມືອງກິນການ ແລະປະກາດແຕ່ງຕັ້ງຊາອູນ
ໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນັ້ນອີກ”
- 15 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາທັງຫມົດຈຶ່ງໄປເມືອງກິນການ ແລະປະກາດແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ ຊາອູນເປັນເຈົ້າຊີວິດຕໍ່ພຣະພັກ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ ເພື່ອຄວາມສາມັກຄີ ຊາອູນພ້ອມທັງປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍພາກັນ
ສະເຫລີມສະຫລອງກັນຢ່າງມ່ວນຊື່ນ

12. ຄຳປາໄສຂອງຊາມູເອນ

- 1 ຊາມູເອນເວົ້າຕໍ່ຊາວອິສຣາເອນວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານຮ້ອງຂໍ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ
ເຈົ້າຊີວິດປົກຄອງພວກທ່ານແລ້ວ
- 2 ດຽວນີ້ ພວກທ່ານກໍມີຊາອູນເປັນຜູ້ນຳ ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍເປັນຄົນເຖົ້າແກ່ ແລະຜົມທງອກແລ້ວ ລູກ
ຊາຍທັງຫມົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຢູ່ກັບພວກທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປັນຜູ້ນຳພວກທ່ານມາຕັ້ງແຕ່ຫນຸ່ມນ້ອຍຈົນ
ເຖິງດຽວນີ້
- 3 ຂ້າພະເຈົ້າກໍຢູ່ທີ່ນີ້ແລ້ວ ຖ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກະທຳຜິດສິ່ງໃດ ພວກທ່ານຈຶ່ງຟ້ອງຮ້ອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ ແລະຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາົງວ ແລະລໍທ່ານບໍ່ ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ສີ່ໂກງກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງໃຜແດ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບສິນຈ້າງຮາງວັນຈາກຜູ້ໃດບໍ່ ຖ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງ
ນຶ່ງສິ່ງໃດໃນສິ່ງທີ່ກ່າວມານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຍິນດີສົ່ງຄືນທຸກຢ່າງໃນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກະທຳມານັ້ນ”
- 4 ປະຊາຊົນໄດ້ຕອບວ່າ, “ທ່ານບໍ່ໄດ້ສີ່ໂກງ ຫລືຂົ່ມເຫັງພວກຂ້າພະເຈົ້າແຕ່ຢ່າງໃດດອກ ແລະທ່ານກໍບໍ່ໄດ້
ຮັບເອົາສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດຈາກໃຜຫມົດ”
- 5 ຊາມູເອນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, “ວັນນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພ້ອມເຈົ້າຊີວິດທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກເອົານັ້ນກໍເປັນພຍານ
ຫລັກຖານຕໍ່ຫນ້າພວກທ່ານວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມຜິດສິ່ງໃດຫມົດໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າ” ພວກເຂົາໄດ້
ພາກັນຕອບວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຍານຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ”
- 6 ຊາມູເອນເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ເລືອກເອົາໂມເຊ ແລະອາໂຣນ ແລະຊົງພາ
ພວກຢູ່ຢາຕາຍາຍຂອງພວກທ່ານອອກມາຈາກເອີບິບ

- 7 ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງຍືນຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ພວກທ່ານຍືນຢູ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະພ້ອງຮ້ອງພວກທ່ານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອເຕືອນພວກທ່ານເຖິງການຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອພວກທ່ານ ແລະປູ່ຢາຕາຍາຍຂອງພວກທ່ານໃຫ້ພົ້ນໄພ
- 8 ເມື່ອຢາໂຄບ ແລະຄອບຄົວຂອງທ່ານໄປໃນເອຢິບ ຊາວເອຢິບກໍໄດ້ຂົ່ມເຫັງພວກເຂົາ ຝ່າຍປູ່ຢາຕາຍາຍຂອງພວກທ່ານໄດ້ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງກໍຊົງໃຊ້ໂມເຊ ແລະອາໂຣນນຳພວກເຂົາອອກຫນີຈາກເອຢິບ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາມາຕັ້ງຫລັກຖານຢູ່ໃນທີ່ນີ້
- 9 ແຕ່ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຫ້ຊີເຊຣາແມ່ທັບຂອງຢາບິນແຫ່ງເມືອງຮາໂຊຣ໌ ມາສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາ ແລະໄດ້ໂຊຊະນະ ຕໍ່ມາຊາວຟິລິສຕິນກໍໄດ້ມາສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາ ແລະຕໍ່ມາອີກເຈົ້າຊີວິດໂມອາບກໍມາສູ້ຮົບ ແລະຊະນະພວກເຂົາ
- 10 ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ “ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຮັດບາບ ເພາະວ່າພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ຫັນຫນີຈາກພຣະອົງຊຶ່ງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ນະມັສການພຣະບາອານ ແລະພຣະອັຊຕາຣ໌ເຕສ ຂໍພຣະອົງຊົງຊ່ອຍຊີວິດພວກຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູ ແລະພວກຂ້າພຣະອົງຈະກັບມານະມັສການພຣະອົງ
- 11 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງສົ່ງເຢຣູບບາອານ ບາຣາກ ເຢັບທາ ແລະຊາມູເອນ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຊ່ອຍຊີວິດຂອງພວກທ່ານໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູ ພວກທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຢູ່ຢ່າງປອດພັຍ
- 12 ແຕ່ພວກທ່ານເຫັນວ່າເຈົ້າຊີວິດນາຮັສຂອງຊາວອັມໂມນໄດ້ມາຕໍ່ສູ້ພວກທ່ານ ພວກທ່ານກໍປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກທ່ານ ແລະເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ພວກຂ້າພະເຈົ້າຢາກໄດ້ເຈົ້າຊີວິດມາປົກຄອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ”
- 13 ນີ້ແດ່ ເຈົ້າຊີວິດທີ່ພວກທ່ານຢາກໄດ້ໂດຍຮ້ອງຂໍນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະອົງກໍຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານແລ້ວ
- 14 ຖ້າພວກທ່ານຍ້ານຢາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ຈົ່ງຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ ຖ້າພວກທ່ານ ແລະເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກທ່ານຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ພວກທ່ານກໍຈະຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງ
- 15 ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ເຊື່ອພຣະດຳຣັດຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈະຕໍ່ສູ້ພວກທ່ານ ແລະເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກທ່ານດ້ວຍ
- 16 ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງພາກັນຍືນຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ພວກທ່ານຢູ່ນັ້ນ ແລະພວກທ່ານຈະເຫັນການຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະທຳ
- 17 ດຽວນີ້ເປັນຣະດູແລ້ງ ຂ້າພະເຈົ້າຈະອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງສຽງຟ້າຮ້ອງ ແລະຝົນຕົກລົງມາ ເມື່ອພວກທ່ານເຫັນເປັນຢ່າງນັ້ນ ທ່ານຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ເວລາທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຮ້ອງຂໍເອົາເຈົ້າຊີວິດຈາກພຣະອົງ ພວກທ່ານໄດ້ກະທຳຄວາມຜິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

- 18 ແລ້ວຊາມູເອນໄດ້ອ້ອນວອນ ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງສົ່ງສຽງພ້າຮ້ອງ ແລະຝົນຕົກລົງມາ ປະຊາຊົນທຸກຄົນຈຶ່ງຍ້ານກົວຊາມູເອນ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 19 ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຊາມູເອນວ່າ, “ທ່ານເອີຍ ຂໍໄດ້ໂຜດກະຣຸນາອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານສຳລັບ ພວກຂ້າພະເຈົ້າແດ່ ເພື່ອວ່າພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ ນອກຈາກຄວາມຜິດຢ່າງອື່ນຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ແລ້ວ ພວກຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດຜິດໂດຍການຮ້ອງຂໍເອົາເຈົ້າຊີວິດ”
- 20 ຊາມູເອນຕອບວ່າ, “ຢ່າຍ້ານກົວເລີຍ ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດການຊົ່ວມາແລ້ວກໍຈົງຢູ່ ແຕ່ຈົ່ງຢ່າຫັນຫນີຈາກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປອີກ ຈົ່ງຮັບໃຊ້ພຣະອົງໃຫ້ສຸດອີກສຸດໃຈຂອງທ່ານ
- 21 ຢ່າຫັນຫນີໄປຕິດຕາມສິ່ງອະນິຈັງຊຶ່ງບໍ່ເປັນປໂຍດ ເພາະວ່າພວກມັນຊ່ອຍເຫລືອໃຫ້ພວກທ່ານພົ້ນພັຍບໍ່ໄດ້ ເພາະເປັນສິ່ງອະນິຈັງ
- 22 ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງປະປ່ອຍພວກທ່ານໄປ ດ້ວຍພຣະນາມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈະຊົງຕັດສິນ ພຣະທັຍເອົາພວກທ່ານເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ
- 23 ສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເຊົາອ້ອນວອນສຳລັບພວກທ່ານ ເພາະການເຊົາອ້ອນວອນເປັນການຜິດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົ່ງສອນໃຫ້ພວກທ່ານເຮັດໃນສິ່ງທີ່ດີ ແລະສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ
- 24 ຈົ່ງຍ້ານຢ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ແລະສຸດອີກສຸດໃຈ ຈົ່ງລະນຶກເຖິງການ ງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳສຳລັບພວກທ່ານ
- 25 ແຕ່ວ່າຖ້າພວກທ່ານຍັງດຳເນີນການທຳຜິດຢູ່ອີກ ພວກທ່ານ ແລະເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກທ່ານຈະຖືກທຳລາຍ

13. ເສິກສົງຄາມຕໍ່ສູ້ພິລິສຕິນ

- 1 ເມື່ອຊາອູນຂຶ້ນຄອງຣາຊສົມບັດນັ້ນມີ ອາຍຸ... ປີ ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງປົກຄອງ ອິສຣາເອນ... ສອງປີ
- 2 ຊາອູນໄດ້ເລືອກເອົາຊາວອິສຣາເອນສາມພັນຄົນໄປຢູ່ກັບຕີນ ແລະສົ່ງພວກອື່ນກັບຄືນເມືອບ້ານ ທ່ານແບ່ງ ເອົາສອງພັນຄົນໄປບ້ານມິກມັສ ແລະໄປເທິງພູດອຍທີ່ເມືອງເບັດເອນກັບທ່ານ ສ່ວນພັນຄົນກໍໃຫ້ໄປກັບໂຍ ນາທານ ບຸດຊາຍຂອງຕີນທີ່ເມືອງກິເບອາ ໃນເຂດແດນຂອງຕະກູນເປັນຢາມິນ
- 3 ໂຍນາທານ ໄດ້ຂ້າຜູ້ບັນຊາການພິລິສຕິນໃນເມືອງເກບາ ແລະຊາວພິລິສຕິນກໍໄດ້ຍິນຂ່າວນີ້ ແລະເວົ້າວ່າ, “ຊາວເຮັບເຮົາໄດ້ຕຽມທຳເສິກ ສ່ວນຊາອູນກໍສົ່ງຜູ້ນຳຂ່າວເປົ່າແກຜ່ານໄປທົ່ວທັງປະເທດ
- 4 ເມື່ອອິສຣາເອນໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າຊາອູນໄດ້ຂ້ານາຍທະຫານພິລິສຕິນ ແລະຮູ້ວ່າຊາວພິລິສຕິນກໍກຽດຊັງພວກ ຕີນ ເຂົາຈຶ່ງຕອບຄຳຮຽກຮ້ອງ ແລະເຂົ້າໄປສົມທົບກັບຊາອູນທີ່ເມືອງກິນການ
- 5 ຊາວພິລິສຕິນໄດ້ທ້ອນໂຮມກຳລັງມາສູ້ຮົບກັບຊາວອິສຣາເອນ ພວກເຂົາມີຣິດຮົບສາມສິບພັນຄົນ ແລະທະ ຫານມ້າທົກພັນຄົນ ແລະມີທະຫານຫລວງຫລາຍເຫມືອນດັ່ງເມັດດິນຊາຍຢູ່ຝັ່ງທະເລ ພວກເຂົາພາກັນໄປ ທີ່ມິກມັສ ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເບັດອາເວນ ແລະຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ

- 6 ຝ່າຍອິສຣາເອນກໍຖືກບຸກຮຸກໂຈມຕີຢ່າງດູເດືອດ ແລະຢູ່ໃນທ່າຈົນຕາແຈ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄປລີ້ຢູ່ໃນຖ້ຳ ໃນ
ໂກນ ໃນລະຫວ່າງໂງ່ນຫີນ ໃນຊຸມ ແລະໃນສ້າງ
- 7 ຄົນອື່ນໆອີກກໍຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປໃນເຂດແດນເມືອງກາດ ແລະເມືອງກິເລອາດ ສ່ວນຊາອູນກໍຍັງຢູ່ໃນ
ເມືອງກິນການ ແລະປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ນ່າທ່ານກໍຖືກສະທ້ານຍ້ານກົວ
- 8 ຊາອູນໄດ້ຄອຍຖ້ຳຢູ່ເຈັດວັນຕາມຄຳແນະນຳຂອງຊາມູເອນ ແຕ່ວ່າຊາມູເອນບໍ່ໄດ້ມາເມືອງກິນການປະຊາ
ຊົນກໍຄ່ອຍຫນີຈາກຊາອູນ
- 9 ຊາອູນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, “ຈຶ່ງນຳເອົາເຄື່ອງເຜົາຖວາຍບູຊາ ແລະເຄື່ອງຖວາຍບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີ
ໃຫ້ເຮົາ” ແລ້ວພຣະອົງກໍຖວາຍເຄື່ອງບູຊານັ້ນ
- 10 ພໍເມື່ອພຣະອົງເສັດພິທີແລ້ວ ຊາມູເອນກໍມາຮອດ ຊາອູນຈຶ່ງອອກໄປຕ້ອນຮັບທ່ານ
- 11 ຊາມູເອນໄດ້ເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ພຣະອົງກຳລັງເຮັດຫຍັງ” ຊາອູນຕອບວ່າ, “ເຮົາເຫັນວ່າ ປະຊາຊົນກຳລັງຈະ
ຈາກເຮົາໄປທ່ານເອງກໍບໍ່ມາຕາມທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ ແລະພວກພິລິສຕິນກໍກຳລັງທ້ອນໂຮມກັນທີ່ບ້ານມິກມັສ
- 12 ເຮົາຈຶ່ງຄິດວ່າ ຊາວພິລິສຕິນຈະມາໂຈມຕີເຮົາໃນເມືອງກິນການນີ້ ເຮົາຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຖວາຍບູຊາເພື່ອ
ຄວາມກະຣຸນາຈາກພຣະເຈົ້າ”
- 13 ຊາມູເອນຕອບຂຶ້ນວ່າ, “ເປັນການໂງ່ງາວທີ່ສຸດທີ່ເຮັດຢ່າງນີ້ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຊາແຫ່ງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງບັນຊາທ່ານໄວ້ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ຊົງສະຖາປະນາ
ຮາຊອານາຈັກຂອງທ່ານເຫນືອອິສຣາເອນເປັນນິດແລ້ວ
- 14 ແຕ່ບັດນີ້ຮາຊອານາຈັກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຍັງຍືນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງຊາຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງພໍພຣະທັຍ
ແລະຈະຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຂົາປົກຄອງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ເພາະທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັກສາສິ່ງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງ
ບັນຊາໄວ້”
- 15 ສ່ວນຊາມູເອນໄດ້ຈາກເມືອງກິນການໄປ ປະຊາຊົນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ກໍຕິດຕາມຊາອູນໄປພົບທະຫານຂອງ
ທ່ານ ພວກເຂົາໄປຈາກເມືອງກິນການຈົນຮອດເມືອງກິເບອາ ເຂດແດນເປັນຢາມິນ ຊາອູນກໍໄດ້ກວາດກາ
ເບິ່ງທະຫານຂອງພຣະອົງຊຶ່ງມີປະມານຢູ່ຫົກຮ້ອຍຄົນ
- 16 ແລ້ວຊາອູນ ກັບໂຢນາທານບຸດຊາຍຂອງພຣະອົງ ແລະພວກທະຫານກໍພັກຢູ່ທີ່ເມືອງເກບາໃນເຂດແດນ
ເປັນຢາມິນ ສ່ວນຊາວພິລິສຕິນກໍຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ທີ່ມິກມັສ
- 17 ຝ່າຍທະຫານພິລິສຕິນໄດ້ມຸ່ງຫນ້າອອກຈາກຄ້າຍພັກຂອງພວກເຂົາຈັດເປັນສາມຫມວດ ເພື່ອໄປຫລອນ
ໂຈມຕີ ຫມວດທີ່ນຶ່ງໄປທາງໂອຟຣາໃນເຂດແດນຊູອານ
- 18 ຫມວດທີ່ສອງກໍໄປທາງເມືອງເບັດໂຮໂຣນ ແລະຫມວດທີ່ສາມໄປທາງເຂດແດນກົງກັນຂ້າມກັບຮ່ອມພູເຊ
ໂບອິມ ແລະໄປຕາມຖິ່ນກັນດານ
- 19 ໃນເວລານັ້ນປະເທດອິສຣາເອນບໍ່ມີຊ່າງຕີເຫລັກ ເພາະວ່າຊາວພິລິສຕິນທ້າມບໍ່ໃຫ້ຊາວເຮັບເຮີຕິດາບ ຫລື
ຫອກ

- 20 ດັ່ງນັ້ນ ຊາວອິສຣາເອນຈຶ່ງຕ້ອງເອົາໄຖ ສຽມ ຂວານ ແລະກ່ຽວຂອງພວກເຂົາໄປໃຫ້ພວກຟິລິສຕິນຝົນໃຫ້
- 21 ສຳລັບຄຳຝົນຂວານ ແລະເຫລັກປະຕັກຕົກເປັນເງິນນຶ່ງຫລຽນ ແລະສອງຫລຽນເປັນຄຳຝົນໄຖ ແລະສຽມ
- 22 ສະນັ້ນ ໃນວັນສູ້ຮົບມີແຕ່ຊາອູນ ແລະໂຢນາທານບຸດຊາຍຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ມີດາບ ແລະຫອກ ສ່ວນ
ພວກທະຫານອິສຣາເອນບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ
- 23 ຊາວຟິລິສຕິນກໍສົ່ງຫມວດທະຫານຂອງພວກເຂົາອອກໄປປ້ອງກັນຢູ່ທາງຜ່ານໄປທີ່ມິກມັສ

14. ຄວາມກ້າຫານຂອງໂຢນາທານ

- 1 ໃນວັນນຶ່ງ ໂຢນາທານໄດ້ເວົ້າກັບຊາຍຫນຸ່ມຜູ້ທີ່ຖືອາວຸດໃຫ້ຕົນວ່າ, “ພວກເຮົາຂ້າມໄປຫາຄ້າຍພັກຂອງ
ພວກຟິລິສຕິນເທາະ” ການໄປເທື່ອນີ້ໂຢນາທານບໍ່ໄດ້ບອກບິດາຂອງຕົນ
- 2 ກະສັດຊາອູນກໍຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ເຂດເມືອງກິເບອາໃຕ້ຕົ້ນຫມາກພິລາ ຊຶ່ງຢູ່ທີ່ບ້ານມິກໂຮນ ພຣະອົງມີທະຫານ
ປະມານຫົກຮ້ອຍຄົນ
- 3 ກັບອາຮິຢາ ບຸດຊາຍຂອງອາຮິຕູບ ອ້າຍຂອງອີຄາໂບດ ບຸດຊາຍຂອງຟິເນຮັສ ຜູ້ເປັນບຸດຊາຍຂອງເອລີ
ປະໂຣທິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເມືອງຊີໂລ ພວກເຂົາຖືເອໂຟຣດໄປ ຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຮູ້ວ່າໂຢນາທານໄດ້ໄປ
ກ່ອນແລ້ວ
- 4 ທາງທີ່ໂຢນາທານຜ່ານຂ້າມໄປຫາຄ້າຍພັກຂອງພວກຟິລິສຕິນນັ້ນໄດ້ມີໂງ່ນຫີນໃຫຍ່ ແລະແຫລມຄົມຢູ່
ສອງໂງ່ນ ແຕ່ລະໂງ່ນໄດ້ຢູ່ແຕ່ລະຂ້າງຂອງທາງທີ່ຜ່ານໄປນັ້ນ ກ້ອນນຶ່ງຊື່ວ່າໂບເຊສ ແລະກ້ອນນຶ່ງຊື່ວ່າ
ເຊເນ
- 5 ກ້ອນນຶ່ງຢູ່ທາງຂ້າງເບື້ອງເໜືອຂອງທາງຜ່ານໄປຕໍ່ຫນ້າເມືອງມິກມັສອີກ ກ້ອນນຶ່ງຢູ່ທາງຂ້າງເບື້ອງໃຕ້ຕໍ່
ຫນ້າເມືອງເກບາ
- 6 ໂຢນາທານເວົ້າຕໍ່ຊາຍຫນຸ່ມນັ້ນວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າມໄປຄ້າຍພັກຂອງຊາວຟິລິສຕິນທີ່ບໍ່ນັບຖືພຣະເຈົ້າ
ບາງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຊ່ອຍເຫລືອພວກເຮົາ ຖ້າພຣະອົງຊົງຊ່ອຍເຫລືອກໍບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະສາມາດຕ້ານ
ທານໄດ້ ເຖິງພວກເຮົາມີຄົນຫນ້ອຍກໍຕາມ ພວກເຮົາກໍຈະມີໄຊຊະນະ”
- 7 ຊາຍຫນຸ່ມຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ທ່ານຈະເຮັດຫຍັງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍິນດີເຮັດນຳ”
- 8 ໂຢນາທານເວົ້າວ່າ, “ດີລະ ພວກເຮົາຈະຂ້າມໄປໃຫ້ພວກມັນເຫັນພວກເຮົາ
- 9 ຖ້າພວກເຂົາເວົ້າວ່າຈະມາຕີພວກເຮົາ ພວກເຮົາກໍຈະຢູ່ທີ່ນີ້
- 10 ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາເວົ້າທ້າທາຍໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄປເພາະວ່າຄຳເວົ້າຢ່າງນັ້ນ ຖືກເປັນເຄື່ອງ
ຫມາຍວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ພວກເຮົາຊະນະ”
- 11 ດັ່ງນັ້ນ ໂຢນາທານ ແລະຊາຍຫນຸ່ມນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກຟິລິສຕິນເຫັນ ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ເບິ່ງ
ພຸ້ນ ມີຊາວເຮັບເຮີບາງຄົນໄດ້ອອກມາຈາກບ່ອນລີ້ຊ່ອນ

12 ພວກທະຫານຟິລິສຕິນກໍຮ້ອງໃສ່ໂຢນາທານ ແລະຊາຍໜຸ່ມນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນມາພີ່ ພວກຂ້າພະເຈົ້າມີເຮືອງ
ຈະບອກເຈົ້າ” ໂຢນາທານຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ຊາຍທີ່ມານຳວ່າ, “ຕາມຂ້າພະເຈົ້າມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານ
ໃຫ້ອິສຣາເອນຊະນະພວກເຂົາແລ້ວ”

13 ໂຢນາທານໄດ້ປີນຂຶ້ນໄປ ຊາຍໜຸ່ມນັ້ນກໍຕິດຕາມທ່ານໄປ ໂຢນາທານໄດ້ຕໍ່ສູ້ຊາວຟິລິສຕິນ ແລະຕ່ອຍຕີ
ພວກເຂົາຕົກລົງ ແລ້ວຊາຍໜຸ່ມນັ້ນກໍຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມ

14 ໃນການຕໍ່ສູ້ຄັ້ງທຳອິດ ໂຢນາທານ ແລະຊາຍໜຸ່ມນັ້ນໄດ້ຂ້າສັດຕູຕາຍໄປປະມານຊາວຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ

15 ຊາວຟິລິສຕິນທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນທີ່ກຳຍ້ານກົວ ພວກກອງໂຈນ ແລະພວກທະຫານຕົກສະຫ້ານຍ້ານກົວແຜ່ນ
ດິນກໍຫວັ່ນໄຫວ ແລະໄດ້ມີການຕົກໃຈຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ເກີດຂຶ້ນ

ພວກຟິລິສຕິນເສັງໄຊ

16 ທະຫານຂອງຊາອູນທີ່ເຝົ້າຍາມຢູ່ທີ່ເມືອງກີເບອາ ໃນເຂດແດນເບັນຢາມິນໄດ້ເຫັນພວກຟິລິສຕິນແລ່ນສັບ
ສົນໄປມາ

17 ຊາອູນຈຶ່ງເວົ້າກັບທະຫານຂອງທ່ານວ່າ, “ນັບເບິ່ງດູວ່າ ມີທະຫານຄົນໃດຫາຍໄປແດ່” ເມື່ອພວກເຂົານັບ
ເບິ່ງແລ້ວກໍເຫັນວ່າ ໂຢນາທານ ແລະຊາຍໜຸ່ມທີ່ຖືອາວຸດໃຫ້ນັ້ນໄດ້ຫາຍໄປ

18 ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ ຊາອູນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ປະໂຮທິດອາຣີຢາວ່າ, “ຈົ່ງນຳເອົາຫີບຄຳສັນຍາອັນສັກສິດມານີ້ ເພື່ອທຳ
ພິທີຈົກສະຫລາກຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນຈເຈົ້າ ເພາະວ່າໃນຄາວນັ້ນຫີບຄຳສັນຍານີ້ໄດ້ນຳໜ້າພວກອິສຣາ
ເອນໄປ

19 ເມື່ອຊາອູນກຳລັງເວົ້າກັບປະໂຮທິດຢູ່ນັ້ນ ການສັບສົນອິນລະວິນຢູ່ໃນຄ້າຍພັກຂອງພວກຟິລິສຕິນກໍຢູ່ຮ້າຍ
ແຮງຂຶ້ນ ຊາອູນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ປະໂຮທິດວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງຈົກສະຫລາກ”

20 ແລ້ວພຣະອົງກັບພວກທະຫານກໍມຸ່ງໜ້າເຂົ້າໄປໃນສະຫນາມຣີບ ເພື່ອໂຈມຕີພວກຟິລິສຕິນທີ່ກຳລັງຕົກຢູ່
ໃນຄວາມສັບສົນອິນລະວິນ ແລະຕໍ່ສູ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ

21 ພວກເຮັບເຮີທີ່ເຂົ້າຂ້າງຊາວຟິລິສຕິນມາແຕ່ກ່ອນ ແລະໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຄ້າຍພັກດຽວກັນກັບພວກເຂົາກໍປ່ຽນ
ໃຈມາຮ່ວມນຳຊາອູນ ແລະໂຢນາທານ

22 ເມື່ອອິສຣາເອນທີ່ໄດ້ລີ້ຢູ່ເທິງພູດອຍເອຟຣາອິມໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ຊາວຟິລິສຕິນກຳລັງແລ່ນບົບຫນີ ພວກເຂົາ
ກໍເຂົ້າມາຮ່ວມສົມທົບຕໍ່ສູ້ຊາວຟິລິສຕິນເຫມືອນກັນ

23 ໃນວັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊ່ອຍຊາວອິສຣາເອນໃຫ້ພົ້ນພັຍ ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ຕີສັດຕູໄປເຖິງເມືອງ
ເບັດອາເວນ

ໂຢນາທານລະເມີດຄຳສັນຍາ

24 ໃນວັນນັ້ນ ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ອ່ອນແຮງຍ້ອນບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າ ເພາະຊາອູນໄດ້ອອກຄຳສັ່ງເດັດຂາດວ່າ, “
ໃນວັນນີ້ຖ້າຜູ້ໃດກິນເຂົ້າກ່ອນຕາເວັນຕົກ ແລະກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແກ້ແຄ້ນສັດຕູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍໃຫ້
ຄຳສາບແຊ່ງຈົ່ງຕົກຖືກຜູ້ນັ້ນ” ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ກິນຫຍັງຕລອດວັນ

- 25 ພວກເຂົາທັງຫມົດໄດ້ເຂົ້າໄປໃນປ່າ ແລະໄດ້ພົບຮັງເຜິ້ງຢູ່ທຸກໆບ່ອນ
- 26 ແຕ່ບໍ່ມີໃຜກ້າເອົາມາກິນ ເພາະພວກເຂົາທຸກຄົນຍ້ານກົວຄໍາສາບແຊ່ງຂອງຊາອູນ
- 27 ແຕ່ໂຢນາທານບໍ່ໄດ້ຍິນບິດາຂອງຕົນສາບແຊ່ງ ທ່ານຈຶ່ງເອົາໄມ້ເທົ້າແທງຮັງເຜິ້ງ ແລະເອົານໍ້າເຜິ້ງມາກິນ
ໃນທັນໃດນັ້ນ ທ່ານກໍຮູ້ສຶກມີແຮງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ
- 28 ແລ້ວທະຫານຄົນນຶ່ງກໍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ທຸກໆຄົນໄດ້ອ່ອນເພັງຍ້ອນຫົວເຂົ້າ ເພາະສະເດັດພໍ່ຂອງທ່ານໄດ້ຊູ່ເຂັ້ນ
ພວກພົນວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດກິນເຂົ້າໃນວັນນີ້ຈະຖືກສາບແຊ່ງ”
- 29 ໂຢນາທານຕອບວ່າ, “ພໍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ສ້າງຄວາມລຳບາກໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແຕ່ເບິ່ງດູວ່າ ຂ້ອຍຮູ້ສຶກມີແຮງ
ຂຶ້ນກວ່າເກົ່າເມື່ອຂ້ອຍໄດ້ກິນນໍ້າເຜິ້ງ
- 30 ຖ້າວ່າວັນນີ້ ປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາໄດ້ກິນອາຫານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ມາຈາກສັດຕູ ພວກເຂົາຄົງຈະມີແຮງ
ຂ້າຊາວພິລິສຕິນໄດ້ຫລາຍຂຶ້ນ”
- 31 ໃນວັນນັ້ນ ພວກອິສຣາເອນໄດ້ຜາບແພ້ພວກພິລິສຕິນຕັ້ງແຕ່ມີກມັສໄປເຖິງອັຍຢາໂລນ ພວກອິສຣາເອນ
ໄດ້ອ່ອນແຮງຍ້ອນບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າ
- 32 ພວກເຂົາຈຶ່ງແລ່ນໄປເອົາສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຍິດມາໄດ້ຈາກສັດຕູ ຄືແກະ ແລະງົວມາຂ້າໃນບ່ອນນັ້ນ ແລ້ວ
ກິນຊີ້ນທີ່ຂ້າບໍ່ໄດ້ເອົາເລືອດອອກ
- 33 ຕໍ່ມາ ມີຄົນມາບອກຊາອູນວ່າ, “ຈຶ່ງເບິ່ງແມ່, ພວກພົນໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍກິນຊີ້ນທີ່ຂ້າບໍ່
ໄດ້ເອົາເລືອດອອກ” ຊາອູນຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ພວກເຈົ້າເປັນຄົນທໍຣະຍົດ ຈຶ່ງກຶ້ງກ້ອນຫີນໃຫຍ່ນັ້ນມາໃຫ້
ເຮົາທີ່ນີ້ “
- 34 ແລ້ວພຣະອົງກໍອອກຄຳສັ່ງວ່າ, “ຈຶ່ງໄປຫາພວກພົນ ແລະບອກໃຫ້ພວກເຂົາທຸກຄົນນຳເອົາງົວ ແລະແກະ
ຂອງພວກເຂົາມານີ້ ແລ້ວຂ້າສັດເຫລົ່ານັ້ນກິນຢູ່ທີ່ນີ້ ແຕ່ຢ່າທຳຜິດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍກິນຊີ້ນທີ່ຂ້າບໍ່ໄດ້
ເອົາເລືອດອອກ” ໃນຄືນນັ້ນພວກເຂົາທຸກຄົນກໍນຳງົວຂອງເຂົາມາຂ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 35 ຊາອູນໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນການສ້າງຄັ້ງທຳອິດຂອງພຣະອົງ
- 36 ຊາອູນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ທະຫານຂອງພຣະອົງວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຮົາລົງໄປຕີ ໄປບຸ້ນ ແລະຂ້າພວກພິລິສຕິນຕລອດ
ຄືນເທົ້າແຈ້ງ” ພວກເຂົາຕອບວ່າ, “ຈຶ່ງທຳຕາມທີ່ພຣະອົງຄຶດວ່າດີ” ແຕ່ປະໂຮຫິດເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ ຂໍໃຫ້
ພວກເຮົາທູນຖາມພຣະເຈົ້າເສັງກ່ອນ”
- 37 ດັ່ງນັ້ນ ຊາອູນຈຶ່ງທູນຖາມພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຕ້ອງໄປສູ່ຮົບກັບພວກພິລິສຕິນອີກບໍ່ ແລະພຣະອົງ
ຈະຊົງປະທານໄຊຊະນະໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງບໍ່ ແຕ່ວ່າໃນວັນນັ້ນ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອບພຣະອົງ
- 38 ຊາອູນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ຜູ້ນຳປະຊາຊົນວ່າ, “ຈຶ່ງພາກັນມານີ້ ແລະຊອກຖາມເບິ່ງວ່າ ວັນນີ້ມີການເຮັດຜິດຫຍັງແດ່
- 39 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າອົງຊົງມີຊີວິດຢູ່ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ພົນຂອງອິສຣາເອນ ຖ້າໂຢນາທານລູກຊາຍຂອງເຮົາ
ເປັນຜູ້ນຶ່ງທີ່ເຮັດ ເຂົາຈະຕ້ອງຖືກຂ້າ” ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດເວົ້າຫຍັງຫມົດ

40 ແລ້ວຊາອູນເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າທຸກຄົນຍິນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ສ່ວນເຮົາ ແລະ ໂຢນາທານຈະຍິນຢູ່ທີ່ນີ້”
ພວກເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຈົ່ງທຳຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງຄິດວ່າດີ”

41 ຊາອູນທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ຊົງ
ຕອບຂ້າພຣະອົງໃນວັນນີ້ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຊາວອິສຣາເອນ ຂໍພຣະອົງຊົງຕອບຂ້າພຣະອົງໂດຍ
ທາງສະຫລາກນີ້ຄື ຖ້າວ່າຄວາມຜິດເປັນຂອງໂຢນາທານ ລູກຊາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ ຫລືຂອງຂ້າພຣະອົງ
ເອງ ຂໍພຣະອົງຊົງຕອບໂດຍອຸຣິມ ແຕ່ຖ້າມັນຕົກຖືກພວກອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຂໍພຣະອົງຊົງ
ຕອບດ້ວຍທຸມມິມ ແລ້ວສະຫລາກກໍຕົກຖືກໂຢນາທານ ແລະຊາອູນ ແຕ່ຝ່າຍປະຊາຊົນລອດໄປ

42 ຊາອູນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຊົງຕັດສິນພຣະທັຍລະຫວ່າງຂ້າພຣະອົງ ແລະ ໂຢນາທານລູກຊາຍຂອງຂ້າ
ພຣະອົງເທີນ”

43 ແລ້ວສະຫລາກກໍຕົກຖືກໂຢນາທານ ແລ້ວຊາອູນຈຶ່ງຖາມໂຢນາທານວ່າ, “ເຈົ້າເຮັດຫຍັງຜິດ” ໂຢນາທານ
ຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກິນນ້ຳເຜິ້ງພຽງຫນ້ອຍດຽວເທົ່ານັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນີ້ແລ້ວ ແລະກໍພ້ອມທີ່ຈະຕາຍ”

44 ຊາອູນເວົ້າຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ຂ້າເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຊົງປະທານຊີວິດຂ້ອຍເທີນ”

45 ແຕ່ປະຊາຊົນເວົ້າຕໍ່ຊາອູນວ່າ, “ຈະໃຫ້ໂຢນາທານຜູ້ທີ່ເອົາໄຊຊະນະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບພວກອິສຣາເອນ
ຖືກຂ້າຕາຍຊັ້ນບໍ່ ບໍ່ໄດ້ດອກພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍສັນຍາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງມີຊີວິດຢູ່ວ່າ ແມ່ນແຕ່ຜົມຂອງ
ທ່ານກໍຈະບໍ່ສູນເສັຽໄປຈາກຫົວຂອງທ່ານ ສິ່ງທ່ານໄດ້ເຮັດໃນວັນນີ້ເປັນການເຮັດດ້ວຍຄວາມຊົດຊ່ອຍຂອງ
ພຣະເຈົ້າ” ດັ່ງນັ້ນປະຊາຊົນຈຶ່ງຊ່ອຍໂຢນາທານບໍ່ໃຫ້ຖືກຂ້າ

46 ຝ່າຍຊາອູນກໍເຊົາໄລ່ຕິດຕາມພວກຟິລິສຕິນ ພວກຟິລິສຕິນກໍກັບຄືນເມືອເຂດແດນຂອງພວກເຂົາ

ຮາຊການ ແລະຄອບຄົວຂອງຊາອູນ

47 ໃນລະຍະທີ່ຊາອູນໄດ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງຊາວອິສຣາເອນ ພຣະອົງໄດ້ສູ້ຮົບຕົບຕີກັບສັດຕູຂອງພຣະອົງ
ທຸກໆຄົນຄື ຊາວໂມອາບ ຊາວອັມໂມນ ຊາວເອໂດມ ເຈົ້າຊີວິດຂອງໂຊບາ ແລະພວກຟິລິສຕິນ ທຸກໆ
ບ່ອນທີ່ທ່ານຕໍ່ສູ້ກໍໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ

48 ພຣະອົງຕໍ່ສູ້ຢ່າງກ້າຫານ ແລະໄດ້ໂຈມຕີພວກອາມາເລກ ພຣະອົງໄດ້ຊ່ອຍພວກອິສຣາເອນໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ການໂຈມຕີຂອງພວກສັດຕູທຸກຢ່າງ

49 ບັນດາບຸດຊາຍຂອງຊາອູນມີຄື ໂຢນາທານ ອິສວີ ແລະມັນຄີຊອາ ສ່ວນບຸດສາວທັງສອງຂອງພຣະອົງຄື
ຄົນຫົວປີຊີ້ ເມຣັບ ແລະຜູ້ນ້ອຍຊີ້ ມີຄານ

50 ມະເຫສີຂອງພຣະອົງຊີ້ ອາຣີໂນອາມ ບຸດສາວຂອງອາຣີມາອັສ ສ່ວນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາໃນກອງທັບຂອງ
ພຣະອົງຊີ້ວ່າ ອັບເນີ ບຸດເນີລຸງຂອງຊາອູນ

51 ຄິສ ເປັນບິດາຂອງຊາອູນ ແລະເນີຜູ້ເປັນບິດາຂອງອັບເນີເປັນບຸດຂອງອາບີເອນ

52 ຕລອດເວລາທີ່ຊາອູນດຳລົງຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສູ້ຮົບກັບພວກຟິລິສຕິນຢ່າງດູເດືອດ ເມື່ອພຣະອົງພົບ
ຊາຍຄົນໃດທີ່ແຂງແຮງ ແລະເຂັ້ມແຂງ ພຣະອົງກໍເອົາເຂົາມາຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນກອງທັບຂອງພຣະອົງ

15. ເສິກສິງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບຊາວອາມາເລກ

- 1 ຕໍ່ມາ ຊາມູເອນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຊາວອູນວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງມາເອົານໍ້າມັນຊະໂລມທົດສິງທ່ານໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດພວກອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ດຽວນີ້ ຈົ່ງຟັງເບິ່ງວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຊົງມີອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່ກ່ວາຢ່າງໃດ
- 2 ພຣະອົງຈະຊົງລົງໂທດຊາວອາມາເລກ ເພາະວ່າພວກເຂົາຕໍ່ຕ້ານຊາວອິສຣາເອນ ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາມາຈາກເອຢິບ
- 3 ຈົ່ງໄປຕໍ່ສູ້ຊາວອາມາເລກ ແລະທໍາລາຍທຸກໆຢ່າງທີ່ເຂົາ ຢ່າເມດຕາປານີເຂົາເລີຍ ຈົ່ງຂ້າຜູ້ຊາຍ ຜູ້ຍິງ ເດັກນ້ອຍ ແລະເດັກອ່ອນທຸກໆຄົນ ພ້ອມໆ ແກະ ອູດ ແລະລໍ”
- 4 ຊາວອູນຈົ່ງໄດ້ສັ່ງກອງທະຫານຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໂຮມກັນ ແລ້ວໄດ້ກວດກາເບິ່ງທີ່ເມືອງ ເຕລາອິມ ຊຶ່ງມີທະຫານອິສຣາເອນຢູ່ສອງແສນຄົນ ແລະທະຫານຢູດາສິບພັນຄົນ
- 5 ຊາວອູນພ້ອມທັງກອງທະຫານກໍໄປຍັງເມືອງອາມາເລກ ແລະຄອຍຖ້າດັກໂຈມຕີຢູ່ໃນຮ່ອມຫ້ວຍ
- 6 ພຣະອົງໄດ້ເຕືອນຊາວເກນິດວ່າ, “ຈົ່ງພາກັນໜີຈາກຊາວອາມາເລກ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຂ້າພວກເຈົ້າພ້ອມກັບພວກເຂົາ ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ເມດຕາຕໍ່ຊາວອິສຣາເອນເມື່ອພວກເຂົາມາຈາກເອຢິບ” ແລ້ວພວກເກນິດກໍໜີໄປ
- 7 ຊາວອູນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວອາມາເລກເສັງໄຊ ຕັ້ງແຕ່ຮາວິລາຈິນເຖິງຊູຣ໌ ຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງເອຢິບ
- 8 ພຣະອົງໄດ້ຂ້າປະຊາຊົນທັງໝົດ ແຕ່ໄດ້ຈັບເອົາເຈົ້າຊີວິດອາກາກມາ
- 9 ຊາວອູນ ແລະທະຫານຂອງພຣະອົງໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ອາກາກມີຊີວິດຢູ່ ແລະບໍ່ໄດ້ຂ້າແກະ ງົວໂຕທີ່ງ່າມທີ່ສຸດ ພ້ອມທັງລູກຂອງມັນ ຫລືທໍາລາຍສິ່ງຂອງທີ່ມີຄຸນຄ່າເລີຍ ແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ທໍາລາຍທຸກໆສິ່ງທີ່ອັບປໂຍດ ແລະບໍ່ມີຄຸນຄ່າ
- 10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ຊາມູເອນວ່າ,
- 11 “ເຮົາເສັງໃຈຫລາຍທີ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຊາວອູນເປັນເຈົ້າຊີວິດ ເຂົາໄດ້ຫັນໜີຈາກເຮົາ ແລະບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງຄໍາສັ່ງຂອງເຮົາ” ຊາມູເອນກໍໃຈຮ້າຍ ທ່ານໄດ້ອ້ອນວອນຮ້ອງຂໍກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕລອດທັງຄືນ ແລ້ວທ່ານໄດ້ອອກໄປພົບຊາວອູນແຕ່ເຊົ້າໆ
- 12 ແຕ່ໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າຊາວອູນໄດ້ໄປເມືອງກາຣ໌ເມນ ບ່ອນທີ່ພຣະອົງກໍ່ສ້າງອະນຸສາວະລີໄວ້ສໍາລັບພຣະອົງເອງ ແລ້ວໄດ້ໄປເມືອງກິນການ
- 13 ຊາມູເອນໄດ້ໄປຫາຊາວອູນ ເມື່ອຊາວອູນເຫັນທ່ານກໍທໍາຄວາມຄໍານັບ ແລະເວົ້າວ່າ, “ທ່ານຊາມູເອນເອີຍ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງອວຍພອນທ່ານເທີນ ເຮົາໄດ້ເຊື່ອຟັງຄໍາສັ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ”
- 14 ຊາມູເອນຈົ່ງຖາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງຜູ້ງົວ ແລະຂອງຜູ້ແກະ”

- 15 ຊາອູນຕອບວ່າ, “ທະຫານຂອງເຮົາໄດ້ເອົາສັດເຫລົ່ານັ້ນມາຈາກຊາວອາມາເລກ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາຝູງແກະຝູງງົວທີ່ດີໄວ້ ເພື່ອຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະສ່ວນທີ່ເຫລືອນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ທຳລາຍຖິ້ມຫມົດແລ້ວ”
- 16 ຊາມູເອນເວົ້າວ່າ, “ຍຸດກ່ອນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກພຣະອົງວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າຢ່າງໃດກັບຂ້າພະເຈົ້າໃນຄືນນີ້” ຊາອູນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຂໍຈົ່ງບອກເຮົາດ້ວຍ”
- 17 ຊາມູເອນຕອບວ່າ, “ເຖິງແມ່ນວ່າ ພຣະອົງໄດ້ພິຈາລະນາຕົວເອງວ່າບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແຕ່ພຣະອົງກໍເປັນຜູ້ນຳຕະກູນອິສຣາເອນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອົານ້ຳມັນຊະໂລມທົດສົງພຣະອົງ ໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງອິສຣາເອນ
- 18 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງພຣະອົງອອກໄປທຳລາຍພວກຄົນຊົ່ວຮ້າຍເຫລົ່ານີ້ໃນເມືອງອາມາເລກ ພຣະອົງຊົງບອກໃຫ້ຕໍ່ສູ້ຈົນເຖິງໄດ້ຂ້າພວກເຂົາຖິ້ມຫມົດ
- 19 ແລ້ວເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຍຶດເອົາສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ ແລະໄດ້ທຳໃນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງພໍພຣະທັຍ”
- 20 ຊາອູນໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ອອກໄປທຳຕາມຄຳທີ່ພຣະອົງບອກຄື ເຮົາໄດ້ນຳເອົາເຈົ້າຊີວິດອາກາກມາແລ້ວ ຂ້າຊາວອາມາເລກທຸກຄົນ
- 21 ແຕ່ວ່າ ທະຫານຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຂ້າແກະ ງົວຕົວງາມທີ່ສຸດຊຶ່ງພວກເຂົາຍຶດເອົາມາໄດ້ ພວກເຂົາກັບນຳສັດເຫລົ່ານັ້ນມາເມືອງກິນການ ເພື່ອເຜົາບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ”
- 22 ຊາມູເອນໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕ້ອງການຢາກໃຫ້ມະນຸດເຊື່ອຟັງ ຫລືຖວາຍບູຊາແດ່ພຣະອົງສິ່ງທີ່ຖືກຄື ການເຊື່ອຟັງພຣະອົງດີກວ່າ ເອົາແກະຕົວງາມທີ່ສຸດມາຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະອົງ
- 23 ການກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະອົງເປັນການຊົ່ວຮ້າຍເທົ່າກັບການໃຊ້ເວດມົນຄາຖາ ແລະຄວາມຈອງຫອງກໍແມ່ນບາບເທົ່າກັບການຂາບໄຫວ້ຮູບພຣະ ຍ້ອນວ່າພຣະອົງໄດ້ປະຖິ້ມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປົດພຣະອົງອອກຈາກຕຳແໜ່ງເຈົ້າຊີວິດ”
- 24 ຊາອູນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຮັດຜິດຄື ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຄຳແນະນຳຂອງທ່ານກໍເພາະວ່າເຮົາຍ້ານທະຫານຂອງເຮົາ ເຮົາຈຶ່ງທຳຕາມທີ່ເຂົາຕ້ອງການ
- 25 ແລະດຽວນີ້ເຮົາຂໍຮ້ອງທ່ານໃຫ້ອະພິຍຄວາມຜິດຂອງເຮົາ ແລະກັບຄືນໄປກັບເຮົາເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 26 ຊາມູເອນຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ກັບຄືນໄປກັບພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງໄດ້ປະຖິ້ມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປົດພຣະອົງອອກຈາກຕຳແໜ່ງເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກອິສຣາເອນ”
- 27 ເມື່ອຊາມູເອນຈະກັບຫລັງອອກຫນີໄປ
- 28 ຊາມູເອນເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, “ວັນນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກຣາຊອານາຈັກອິສຣາເອນຫນີຈາກພຣະອົງ ແລະຈະເອົາໃຫ້ຜູ້ອື່ນທີ່ດີກວ່າພຣະອົງ

- 29 ພຣະເຈົ້າອົງຢັ່ງໃຫຍ່ຂອງຊາວອິສຣາເອນບໍ່ຕົວະ ຫລືບໍ່ຊົງປ່ຽນພຣະທັຍເຫມືອນມະນຸດ”
- 30 ຊາອູນຕອບວ່າ, “ເຮົາໄດ້ທຳຜິດ ແຕ່ຂໍທ່ານຈົ່ງໃຫ້ຄວາມນັບຖືແກ່ເຮົາຕໍ່ໜ້າພວກຜູ້ນຳປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ແລະຕໍ່ໜ້າຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນ ຂໍທ່ານຈົ່ງກັບຄືນໄປກັບເຮົາ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ”
- 31 ດັ່ງນັ້ນ ຊາມູເອນຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນເມືອກັບຊາອູນ ແລະຊາອູນກໍໄດ້ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 32 ຕໍ່ມາ ຊາມູເອນໄດ້ສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງພາເຈົ້າຊີວິດອາກາກມາຫາຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທີ່ນີ້” ອາກາກກໍເຂົ້າມາຫາທ່ານ ດ້ວຍຄວາມຍ້ານສັ້ນ ແລະທັງຄິດໃນໃຈວ່າ “ການຕາຍນີ້ຊ່າງເປັນການຂົນຂີ້ແທ້”
- 33 ຊາມູເອນໄດ້ເວົ້າວ່າ ດາບຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ແມ່ຫລາຍຄົນສູນເສັງລູກ ດັ່ງນັ້ນ ແມ່ຂອງເຈົ້າຈະສູນເສັງລູກ ເຊັ່ນດຽວກັນ” ແລ້ວຊາມູເອນໄດ້ຂ້າອາກາກ ແລະຕັດເປັນຫ່ອນໆຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາທີ່ເມືອງກິນການ
- 34 ແລ້ວຊາມູເອນກໍໄປເມືອງຣາມາ ສ່ວນເຈົ້າຊີວິດຊາອູນກໍໄປຍັງວັງຂອງພຣະອົງທີ່ເມືອງກິເບອາ
- 35 ຕໍ່ມາຕລອດທີ່ຊາມູເອນມີຊີວິດຢູ່ ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຫັນເຈົ້າຊີວິດຊາອູນອີກຈັກເທື່ອ ແຕ່ທ່ານກໍເສົ້າສລົດໃຈນຳ ພຣະອົງຫລາຍ ສ່ວນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງເສັງພຣະທັຍທີ່ໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຊາອູນເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງຊາວອິສຣາເອນ

16. ດາວິດຮັບການທົດສົງໃຫ້ເປັນກະສັດ

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ຊາມູເອນວ່າ, “ເຈົ້າຍັງຈະໂສກເສົ້າສລົດໃຈນຳຊາອູນນັ້ນອີກດົນປານໃດ ເຮົາໄດ້ປົດເຂົາອອກຈາກຕຳແໜ່ງເຈົ້າຊີວິດຂອງອິສຣາເອນແລ້ວ ຈົ່ງຖືເອົານ້ຳມັນຊະໂລມໄປທີ່ເມືອງເບັດເລເຮັມ ເຮົາຈະສົ່ງເຈົ້າໄປພົບຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ ເຈສຊີ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳນວນບຸດຊາຍຂອງເຂົາໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດ”
- 2 ຊາມູເອນຈຶ່ງທຸນຖາມວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຈະເຮັດການນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ ຖ້າຊາອູນໄດ້ຍິນເຮືອງນີ້ ເຂົາກໍຈະມາຂ້າຂ້າພຣະອົງ”
- 3 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ, “ໃຫ້ເຈົ້າເອົາງົວນ້ອຍໄປນຳ ແລະໃຫ້ເຈົ້າເວົ້າວ່າເຈົ້າມາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງເຊີນເຈສຊີມາໃນການຖວາຍນັ້ນ ແລ້ວເຮົາຈະບອກເຈົ້າວ່າຄວນທຳຢ່າງໃດຕໍ່ໄປ ແລະເຈົ້າຈະເອົານ້ຳມັນຊະໂລມທົດສົງຊາຍທີ່ເຮົາຈະໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດ”
- 4 ຊາມູເອນກໍຊົງທຳຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງ ແລະໄດ້ເດີນທາງໄປເມືອງເບັດເລເຮັມ ພວກເຖົ້າແກ່ໃນເມືອງນີ້ກໍອອກມາພົບທ່ານດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ ແລະຖາມວ່າ, “ທ່ານເອີຍ ການມາຢາມນີ້ເປັນການຢ່າງສັນຕິບໍ່”
- 5 ຊາມູເອນຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າມາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງບຳເພັນຕົນໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດແລ້ວມານຳຂ້າພະເຈົ້າ” ແລ້ວທ່ານໄດ້ບອກເຈສຊີພ້ອມທັງບຸດຊາຍບຳເພັນຕົນໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດ ແລະກໍເຊື້ອເຊີນພວກເຂົາມາຮ່ວມໃນການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍ

- 6 ເມື່ອພວກເຂົາມາຮອດ ຊາມູເອນກໍເຫັນເອລີອາບບຸດຊາຍຂອງເຈສຊີ ຈຶ່ງຄິດໃນໃຈວ່າ “ຊາຍທີ່ຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນຕ້ອງແມ່ນຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນແນ່ນອນ”
- 7 ແຕ່ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ຢ່າສົນໃຈນຳຮູບຮ່າງອັນຈົບງາມຂອງເຂົາ ເຮົາບໍ່ຍອມເອົາເຂົາ ເພາະວ່າການຕັດສິນໃຈຂອງເຮົາບໍ່ຄືຂອງມະນຸດ ມະນຸດເບິ່ງແຕ່ສິ່ງທີ່ຢູ່ຂ້າງນອກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າເຮົາເບິ່ງພາຍໃນຈິດໃຈ”
- 8 ແລ້ວເຈສຊີກໍເອີ້ນອາບິນາດາບຸດຂອງທ່ານມາ ແລ້ວພາໄປຫາຊາມູເອນ ແຕ່ຊາມູເອນເວົ້າວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງເລືອກເອົາເຂົາ”
- 9 ເຈສຊີພາຊັມມາເຂົ້າມາອີກ ຊາມູເອນກໍບອກວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງເລືອກເອົາເຂົາ”
- 10 ແຕ່ແລ້ວ ເຈສຊີກໍພາບຸດຊາຍທັງເຈັດຄົນຂອງທ່ານມາຫາຊາມູເອນ ຊາມູເອນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງເລືອກເອົາໃຜຈັກຄົນໃນຈຳນວນພວກນີ້”
- 11 ແລ້ວຖາມທ່ານຕໍ່ໄປວ່າ, “ທ່ານຍັງມີລູກຊາຍອີກຢູ່ບໍ່” ເຈສຊີຕອບວ່າ, “ຍັງມີລູກຊາຍຫລ້າຢູ່ ແຕ່ດຽວນີ້ເຂົາໄດ້ໄປລ້ຽງແກະ” ຊາມູເອນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງໄປນຳເຂົາມານີ້ພວກເຮົາຈະບໍ່ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຈົນກວ່າເຂົາຈະມາ”
- 12 ເຈສຊີກໍສົ່ງຄົນໄປນຳເອົາເຂົາມາ ເຂົາເປັນຄົນງາມ ເປັນຊາຍໜຸ່ມທີ່ມີສຸຂະພາບສົມບູນດີ ແລະຕາຂອງເຂົາກໍມີແວວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວຕໍ່ຊາມູເອນວ່າ, “ແມ່ນຄົນນີ້ແຫລະ ຈຶ່ງເອົານ້ຳມັນຊະໂລມທົດສົງເຂົາເສັ້ງ”
- 13 ຊາມູເອນຈຶ່ງເອົານ້ຳມັນຊະໂລມມາທົດສົງດາວິດໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດຕໍ່ໜ້າພວກອ້າຍນ້ອງຂອງທ່ານ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງສະຖິດຢູ່ກັບດາວິດ ແລະຊົງຢູ່ກັບທ່ານຕັ້ງແຕ່ວັນນັ້ນມາ ແລ້ວຊາມູເອນກໍກັບຄືນເມືອບ້ານຣາມາ

ດາວິດທີ່ພຣະຣາຊວັງ

- 14 ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງໜີຈາກຊາອູນໄປ ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງສົ່ງວິນຍານຊົ່ວເຂົ້າມາທໍຣະມານພຣະອົງ
- 15 ພວກຄົນຮັບໃຊ້ຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮູ້ວ່າ ວິນຍານຊົ່ວທີ່ສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ທໍຣະມານພຣະອົງ
- 16 ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂໍຊົງອອກຄຳສັ່ງມາ ແລ້ວພວກຂ້ານ້ອຍຈະຊອກຫາຄົນທີ່ຮູ້ຈັກດິດພິນມາໃຫ້ ເວລາພຣະອົງມີວິນຍານຊົ່ວສົງຢູ່ໃນພຣະອົງ ຊາຍຄົນນັ້ນກໍຈະດິດພິນຂອງເຂົາ ແລະພຣະອົງກໍຈະດີຄືເກົ່າອີກ”
- 17 ຊາອູນຈຶ່ງອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປຊອກຫາຜູ້ນັ້ນແລ້ວພາມາຫາເຮົາ”
- 18 ມີຄົນນຶ່ງໃນພວກຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານເວົ້າວ່າ, “ມີທ່ານເຈສຊີຄົນເມືອງເບັດເລເຮັມ ທ່ານມີລູກຊາຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ຫລິ້ນດົນຕີຮີເກັ່ງ ນອກນີ້ເຂົາຍັງເປັນນັກຮົບທີ່ກ້າຫານອີກດ້ວຍ ເປັນຄົນກ້າປາກກ້າເວົ້າ ແລະທັງງາມອີກດ້ວຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບເຂົາ”

- 19 ດັ່ງນັ້ນ ຊາອູນຈຶ່ງສົ່ງຄົນນຳຂ່າວໄປຫາເຈສຊີ ໂດຍມີເນື້ອຄວາມວ່າ, “ຂໍໃຫ້ສົ່ງດາວິດບຸດຊາຍຜູ້ລ້ຽງຝູງ ແກະນັ້ນມາຫາເຮົາ”
- 20 ເຈສຊີກໍສົ່ງດາວິດໄປຫາຊາອູນ ພ້ອມທັງຖົງຫນັງເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແບ້ນ້ອຍ ແລະລໍທີ່ບັນທຸກເຂົ້າຈີ່
- 21 ດາວິດໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າຊາອູນ ແລະໄດ້ເຂົ້າຮັບຮາຊການນຳພຣະອົງ ຊາອູນກໍພໍໃຈໃນເຂົາຫລາຍ ແລະໃຫ້ເຂົາ ເປັນຄົນຖືອາວຸດຂອງພຣະອົງ
- 22 ແລ້ວຊາອູນກໍສົ່ງຂ່າວຫາເຈສຊີວ່າ, “ເຮົາພໍໃຈກັບດາວິດ ຂໍໃຫ້ເຂົາຢູ່ໃນວົງຮາຊການຂອງເຮົາພີ່”
- 23 ເມື່ອເວລາໃດວິນຍານຊົ່ວທີ່ສົ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າເຂົ້າສົ່ງຊາອູນ ດາວິດກໍຈັບເອົາພິນຂອງເຂົາອອກມາຕິດ ແລ້ວວິນຍານຊົ່ວກໍຫນີຈາກໄປ ແລະຊາອູນກໍຮູ້ສຶກສະບາຍຂຶ້ນ ແລະເປັນປົກກະຕິເຫມືອນເດີມ

17. ເດວິດ ແລະໂກລີອາດ

- 1 ພວກຟິລິສຕິນໄດ້ທ້ອນໂຮມກຳລັງເຂົ້າສູ່ສົງຄາມໃນເມືອງໂຊໂກທີ່ແຂວງຢູດາ ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ ບ່ອນນຶ່ງຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ເຂດແດນເລືອດ ຢູ່ລະຫວ່າງກາງເມືອງໂຊໂກ ແລະເມືອງອາເຊກາທີ່ເອເຟສຕາມມິມ
- 2 ສ່ວນຊາອູນ ແລະຊາວອິສຣາເອນກໍພາກັນມາຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ຮ່ອມພູຕົ້ນກໍ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຕຽມຕໍ່ສູ້ ກັບພວກຟິລິສຕິນ
- 3 ພວກຟິລິສຕິນໄດ້ໄປຕັ້ງຄ້າຍພັກຢູ່ເທິງພູນ້ອຍຫນ່ວຍນຶ່ງກ່ອນແລ້ວ ແລະພວກອິສຣາເອນກໍມາຟາກຮ່ອມພູ ຫນ່ວຍນຶ່ງອີກ
- 4 ແລ້ວກໍມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ວ່າ ໂກລີອາດ ເປັນຊາວເມືອງກາດໄດ້ອອກຈາກຄ້າຍພັກຂອງພວກຟິລິສຕິນມາທ້າ ທາຍພວກອິສຣາເອນ ເຂົາເປັນຄົນສູງປະມານທົກສອກຄືບ
- 5 ເຂົາໃສ່ຫມວກທອງສຳຣິດ ແລະນຸ່ງເສື້ອທອງສຳຣິດຫນັກປະມານທ້າສິບເຈັດກິໂລກຣາມ
- 6 ສ່ວນຂາຂອງເຂົາກໍສວມທອງສຳຣິດດ້ວຍ ເຂົາພາຍຫລາວທີ່ເຮັດດ້ວຍທອງສຳຣິດ
- 7 ຄັນຫອກຂອງເຂົາຫນາເທົ່າກັບໄມ້ກຳຝັນຫູກ ແລະໃນປາຍຫອກນັ້ນຫນັກປະມານທົກຮ້ອຍເຊເກລເປັນ ເຫລັກ (ສິບກິໂລກຣາມ) ທະຫານຜູ້ທີ່ຖືແຜ່ນເຫລັກຕ້ານທານຂອງເຂົາກໍຢ່າງອອກຫນ້າ
- 8 ໂກລີອາດໄດ້ຢືນຮ້ອງແຜດສຽງໃສ່ພວກອິສຣາເອນວ່າ, “ພວກສູກຳລັງເຮັດຫຍັງຢູ່ນີ້ ມາຕິເສີກບໍ ກູເປັນ ຄົນຟິລິສຕິນ ພວກສູເປັນທາດຂອງຊາອູນ ຈຶ່ງເລືອກເອົາທະຫານຜູ້ນຶ່ງໃນພວກສູອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບກູດູ
- 9 ຖ້າມັນຊະນະ ແລະຂ້າກູໄດ້ ພວກກູຈະຍອມເປັນທາດຂອງພວກສູ
- 10 ດຽວນີ້ ກູຂໍທ້າທາຍກອງທັບອິສຣາເອນຢູ່ບ່ອນນີ້ ກູຂໍໃຫ້ພວກສູເລືອກເອົາໃຜກໍໄດ້ອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບກູ”
- 11 ເມື່ອຊາອູນ ແລະທະຫານໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານກໍມີຄວາມຍ້ານກົວຫລາຍ
- 12 ດາວິດເປັນບຸດຊາຍຂອງເຈສຊີ ຊາວເອເຟຣາອິມ ຊຶ່ງມາຈາກເມືອງເບັດເລເຮັມໃນຢູດາ ເຈສຊີມີບຸດຊາຍ ແປດຄົນ ໃນຄາວທີ່ຊາອູນເປັນເຈົ້າຊີວິດຢູ່ນັ້ນເຈສຊີກໍເຖົ້າແກ່ແລ້ວ

- 13 ສ່ວນບຸດຊາຍໃຫຍ່ສາມຄົນຂອງທ່ານໄດ້ໄປຕີເສິກກັບຊາອູນ ຜູ້ກົກຊີ້ວ່າ ເອລີອາບ ຜູ້ຕໍ່ມາຊີ້ວ່າ ອາບິນາດາບ ແລະຜູ້ທີ່ສາມຊີ້ວ່າ ຊັມມາ
- 14 ສ່ວນດາວິດເປັນບຸດຊາຍຫລັກ ເວລາທີ່ອ້າຍທັງສາມຂອງເຂົາຢູ່ນຳຊາອູນນັ້ນ
- 15 ບາງເທື່ອດາວິດກໍລາຊາອູນກັບຄືນເມືອເບິ່ງຝູງແກະຂອງບິດາທີ່ເມືອງເບັດເລເຮັມຢູ່ເລື້ອຍໆ
- 16 ສ່ວນໂກລີອາດກໍທ້າທາຍຊາວອິສຣາເອນຢູ່ທຸກໆເຂົ້າທຸກແລງ ເປັນເວລາຢູ່ສິບວັນ
- 17 ວັນນຶ່ງ ເຈສຊີໄດ້ເວົ້າຕໍ່ດາວິດວ່າ, “ຈົ່ງເອົາເຂົ້າຂົ້ວເອຟານຶ່ງ ແລະເຂົ້າຈີ່ສິບກ້ອນນີ້ ໄປໃຫ້ພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນຄ້າຍ
- 18 ແລະຈົ່ງເອົາເມີຍສິບກ້ອນນີ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານນາຍພັນ ຈົ່ງເບິ່ງວ່າພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າພາກັນຢູ່ຢ່າງໃດ ແລະໃຫ້ເຈົ້າເອົາຂອງບາງສິ່ງບາງຢ່າງຈາກພວກເຂົາມາເພື່ອສະແດງວ່າເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຂົາ ແລະຮູ້ວ່າພວກເຂົາສະບາຍດີ
- 19 ດຽວນີ້ ເຈົ້າຊີວິດຊາອູນ ພວກອ້າຍຂອງເຈົ້າ ແລະພວກອິສຣາເອນຄົນອື່ນໆກໍຢູ່ໃນຮ່ອມພູຕົ້ນກໍຊິງກຳລັງສູ້ຮົບກັບພວກຟິລິສຕິນຢູ່”
- 20 ເຂົ້າວັນໃຫມ່ມາ ດາວິດໄດ້ລຸກແຕ່ເດີກໆ ເຂົາຝາກຝູງແກະໄວ້ນຳຄົນອື່ນ ແລະຖືເອົາອາຫານໄປຕາມບ່ອນທີ່ເຈສຊີໄດ້ບອກ ເຂົາໄປຮອດຄ້າຍພັກພໍດີກັບເວລາທີ່ພວກອິສຣາເອນກຳລັງອອກໄປສູ່ສະໜາມຮົບ ແລະມີສຽງດັງກົກກ້ອງດັງຂຶ້ນ
- 21 ທະຫານຂອງພວກຟິລິສຕິນ ແລະຂອງພວກອິສຣາເອນກໍຕັ້ງທີ່ຫມັ້ນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າກັນ ແລະກັນເພື່ອຕຽມສູ້ຮົບ
- 22 ດາວິດກໍປະອາຫານໄວ້ກັບເຈົ້າຫນ້າທີ່ຝ່າຍສະບຽງອາຫານ ແລະໄດ້ແລ່ນໄປຫາພວກອ້າຍຂອງເຂົາທີ່ສະໜາມຮົບເພື່ອຖາມຂ່າວຄາວວ່າພວກເຂົາຢູ່ຢ່າງໃດ
- 23 ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາສົນທະນາກັນຢູ່ ໂກລີອາດກໍເຂົ້າມາທ້າທາຍພວກອິສຣາເອນຕາມທີ່ເຂົາໄດ້ເຄີຍເຮັດມາແຕ່ຄັ້ງກ່ອນ ດາວິດກໍໄດ້ຍິນຄຳທ້າທາຍນັ້ນ
- 24 ເມື່ອພວກອິສຣາເອນຫລຽວເຫັນໂກລີອາດ ພວກເຂົາກໍໄດ້ແລ່ນປົບຫນີດ້ວຍຄວາມຍ້ານທີ່ສຸດ
- 25 ພວກເຂົາເວົ້າກັນວ່າ, “ຈົ່ງຟັງມັນເວົ້າຫັ້ນດູ ຖ້າໃຜຂ້າມັນໄດ້ເຈົ້າຊີວິດຈະປະທານຊັບສົມບັດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ ແລະໃຫ້ແຕ່ງງານກັບພຣະຣາຊທິດາຂອງພຣະອົງ ຄອບຄົວຂອງຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຍົກເວັ້ນຈາກການເສັງສ່ວຍທຸກຢ່າງ”
- 26 ດາວິດຈຶ່ງຖາມພວກທີ່ຢູ່ໃກ້ໆກັບເຂົານັ້ນວ່າ, “ຜູ້ທີ່ຂ້າຄົນຟິລິສຕິນນີ້ໄດ້ ແລະຊ່ອຍພວກອິສຣາເອນໃຫ້ພົ້ນຈາກການຫມົ່ນປມາດນີ້ຈະໄດ້ຫຍັງ ຄົນປ່າເຖື່ອນຊາວຟິລິສຕິນທີ່ເວົ້າທ້າທາຍກອງທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງມີຊີວິດຢູ່ນີ້ ແມ່ນໃຜ”
- 27 ປະຊາຊົນຕອບເຂົາວ່າ, “ຜູ້ໃດທີ່ຂ້າໂກລີອາດຕາຍ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຕາມທີ່ໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວນັ້ນ”

- 28 ເອລີອາບ ອ້າຍກົກຂອງດາວິດໄດ້ຍິນເຂົາເວົ້າກັບທະຫານເຫລົ່ານັ້ນ ເຂົາກໍຮ້າຍດາວິດ ແລະເວົ້າວ່າ, “ເຈົ້າກໍລັງເຮັດຫຍັງຢູ່ນີ້ ແມ່ນໃຜເບິ່ງແຍງແກະຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ ມາເບິ່ງການສູ້ຮົບກັນເຮັດຫຍັງເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຕື້ດ້ານ ແລະທະເຍີທະຍານແທ້”
- 29 ດາວິດຖາມອ້າຍຄືນວ່າ, “ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຫຍັງຜິດ ພຽງແຕ່ຖາມເທົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່”
- 30 ແລ້ວເຂົາກໍຫັນໄປຖາມຊາຍຄືນອື່ນແບບດຽວກັນ ແລະທຸກຄົນທີ່ເຂົາຖາມ ເຂົາກໍຕອບຢ່າງດຽວກັນຫມົດ
- 31 ເມື່ອບາງຄົນໄດ້ຍິນຄໍາຂອງດາວິດ ເຂົາກໍນໍາໄປທູນຕໍ່ຊາອູນ ແລະພຣະອົງກໍບອກໃຫ້ເຂົານໍາດາວິດເຂົ້າເຝົ້າ
- 32 ດາວິດໄດ້ທູນຕໍ່ຊາອູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຢ້ານຊາຍພິລິສຕິນຄົນນີ້ເລີຍ ຂ້ານ້ອຍຂັນອາສາຈະອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາເອງ”
- 33 ຊາອູນກ່າວວ່າ, “ບໍ່ໄດ້ດອກ ເຈົ້າຈະຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາໄດ້ຢ່າງໃດ ເຈົ້າຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ ສ່ວນໂກລີອາດນັ້ນເຄີຍເປັນທະຫານມາແລ້ວ”
- 34 ດາວິດທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍກໍເຄີຍເບິ່ງແຍງຜູ້ແກະຂອງພໍ່ຂ້ານ້ອຍ ມີບາງເທື່ອສິ່ງ ຫລືຫມີໄດ້ມາຄຸບເອົາລູກແກະໄປ
- 35 ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມໄປຕໍ່ສູ້ກັບມັນ ແລະໄດ້ຊ່ອຍຊີວິດຂອງແກະນ້ອຍນັ້ນໄວ້ ແລະຖ້າວ່າສິ່ງ ຫລືຫມີກັບຄືນມາຫາຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍກໍຈັບຄໍມັນ ແລະຕີມັນຈົນຕາຍ
- 36 ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂ້າສິ່ງ ແລະຫມີມາແລ້ວ ຂ້ານ້ອນຈະເຮັດກັບຊາຍພິລິສຕິນປ່າເຖື່ອນຄົນນີ້ຢ່າງດຽວກັນ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຫມິ່ນປມາດກອງທັບຂອງພຣະເຈົ້າອົງມີຊີວິດຢູ່
- 37 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຊ່ອຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກສິ່ງ ແລະຫມີ ພຣະອົງກໍຊົງຊ່ອຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຊາຍພິລິສຕິນຄົນນີ້ໄດ້” ຊາອູນຕອບວ່າ, “ດີແລ້ວ ຈຶ່ງໄປເທິນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ”
- 38 ຊາອູນກໍເອົາເຄື່ອງຮົບຂອງພຣະອົງເອງໃຫ້ດາວິດໃສ່ ພຣະອົງໄດ້ເອົາຫມວກທອງສໍາຮິດໃສ່ໃຫ້ດາວິດ ແລະເອົາເສື້ອຮົບໃຫ້ເຂົານຸ່ງ
- 39 ດາວິດໄດ້ເອົາດາບຂອງຊາອູນຂັດໃສ່ສາຍແອວ ແລະລອງຢ່າງເບິ່ງ ແຕ່ຢ່າງໄປບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າບໍ່ເຄີຍໃຊ້ເຄື່ອງເຫລົ່ານີ້ຈັກເທື່ອ ດາວິດຈຶ່ງທູນຕໍ່ຊາອູນວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄປສູ້ຮົບກັບເຄື່ອງແບບນີ້ບໍ່ໄດ້ດອກ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຄີຍໃສ່ມັນ”
- 40 ດັ່ງນັ້ນ ດາວິດຈຶ່ງແກ້ມັນອອກຫມົດ ເຂົາຈັບເອົາໄມ້ຄ້ອນສໍາລັບຖືລ້ຽງແກະຂອງເຂົາ ແລ້ວກໍເກັບເອົາຫີນແຫ່ທ້າກ້ອນໃນແຄມທ້ວຍໃສ່ຖົງ ແລ້ວຖືກະຖຸນຕຽມຕົວອອກໄປສູ້ຮົບກັບໂກລີອາດ
- 41 ຊາຍພິລິສຕິນກໍຢ່າງມຸ່ງຫນ້າມາຫາດາວິດ ພ້ອມທັງຖືແຜ່ນເຫລັກຕ້ານທານຢ່າງອອກນໍາຫນ້າເຂົາ ເຂົາຢ່າງເຂົ້າມາໃກ້ໆ
- 42 ເມື່ອໄດ້ເບິ່ງດາວິດຄັກໆແລ້ວ ເຂົາກໍຄິດດູຖູກໃນໃຈວ່າເພາະວ່າດາວິດຍັງເປັນເດັກນ້ອຍທີ່ງາມແລະຫນ້າຮັກ

- 43 ເຂົາເວົ້າຕໍ່ດາວິດວ່າ, “ເຮີຍ ໄມ້ຄ້ອນນັ້ນສຳລັບໄວ້ເຮັດຫຍັງ ມີຄິດວ່າກູເປັນຫມາຊັ້ນບໍ່” ແລ້ວເຂົາກໍເອີ້ນ
ດ່າສາບແຊ່ງດາວິດໃນນາມພຣະຂອງເຂົາ
- 44 ເຂົາເວົ້າທ້າທາຍດາວິດວ່າ, “ມານີ້ ກູຈະເອົາຊາກສົບຂອງມືງໃຫ້ນົກ ແລະສັດກິນ”
- 45 ດາວິດເວົ້າຕອບວ່າ, “ເຈົ້າມາຕໍ່ສູ້ກັບຂ້ອຍດ້ວຍດາບ ຫອກແລະຫລາວ ແຕ່ວ່າ ຂ້ອຍມາຕໍ່ສູ້ເຈົ້າໃນພຣະ
ນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງກອງທັບອິສຣາເອນທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າທ້າທາຍ
ນັ້ນ
- 46 ໃນວັນນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງມອບເຈົ້າໄວ້ໃນອຳນາດຂອງຂ້ອຍ ເຈົ້າຈະຜ່າຍແພ້ຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຈະຕັດ
ຫົວເຈົ້າອອກ ສ່ວນສົບຂອງທະຫານ
ຟິລິສຕິນ ຂ້ອຍຈະເອົາໃຫ້ນົກແລະສັດກິນ ແລ້ວທົ່ວທັງໂລກຈະຮູ້ຈັກວ່າອິສຣາເອນມີພຣະເຈົ້າ
- 47 ແລະທຸກໆຄົນທີ່ຢູ່ໃນທີ່ນີ້ຈະເຫັນວ່າ ພຣະອົງບໍ່ຊົງຕ້ອງການດາບ ຫລືຫອກ ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງ
ພຣະອົງພົ້ນພັຍ ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຊະນະໃນສະຫນາມຮົບ ແລະພຣະອົງຈະຊົງມອບພວກເຈົ້າທຸກຄົນໄວ້
ໃນອຳນາດຂອງພວກຂ້ອຍ”
- 48 ສ່ວນໂກລິອາດກໍຢ່າງມຸ່ງຫນ້າເຂົ້າມາຫາດາວິດອີກ ດາວິດກໍແລ່ນເຂົ້າໄປໃນເສັ້ນທາງສະຫນາມຮົບຂອງ
ຊາວຟິລິສຕິນເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາຢ່າງວ່ອງໄວ
- 49 ດາວິດຈັບເອົາຫີນໃນຖົງອອກມາ ແລ້ວຍິງໃສ່ໂກລິອາດ ກ້ອນຫີນນັ້ນໄດ້ຖືກຫນ້າຜາກຂອງເຂົາ ເຮັດໃຫ້
ກະໂຫລກຫົວຂອງເຂົາແຕກລົ້ມຄວ່າຫນ້າລົງດິນ
- 50 ດາວິດໄດ້ຊະນະ ແລະຂ້າໂກລິອາດດ້ວຍກະຕູນ ແລະກ້ອນຫີນພຽງກ້ອນດຽວໂດຍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ດາບ
- 51 ແລ້ວດາວິດກໍແລ່ນເຂົ້າໄປຍືນຢຽບເທິງໂຕເຂົາ ຖອດເອົາດາບຂອງໂກລິອາດອອກຈາກພັກ ແລະຕັດຫົວ
ເຂົາ ເມື່ອຟິລິສຕິນເຫັນພວກເກັ່ງກ້າຂອງຕົນຕາຍ ພວກເຂົາກໍພາກັນແລ່ນບິບຫນີ
- 52 ຝ່າຍທະຫານອິສຣາເອນ ແລະທະຫານຢູດາກໍຮ້ອງໂຮ່ ແລ່ນຕິດຕາມພວກເຂົາໄປ ຈົນຮອດເມືອງກາດ
ແລະຮອດປະຕູເມືອງເອກໂຮນ ພວກຟິລິສຕິນທີ່ບາດເຈັບໄດ້ລົ້ມຕາຍຕາມທົນທາງຊາອາຣາອິມ ທີ່ໄປເຖິງ
ເມືອງກາດ ແລະເມືອງເອກໂຮນ
- 53 ເມື່ອພວກອິສຣາເອນກັບຄືນມາຈາກການໄລ່ຕິດຕາມຊາວຟິລິສຕິນ ພວກເຂົາກໍມາຍຶດເອົາເຄື່ອງຂອງໃນ
ຄ້າຍພັກຊາວຟິລິສຕິນໄປ
- 54 ສ່ວນດາວິດກໍຖືເອົາຫົວໂກລິອາດໄປນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ວ່າອາວຸດຂອງໂກລິອາດເຂົາໄດ້ເອົາໄວ້ໃນ
ຕູບຜ້າເຕັນຂອງເຂົາເອງ
- 55 ເມື່ອຊາອູນເຫັນດາວິດອອກໄປຕໍ່ສູ້ໂກລິອາດ ພຣະອົງຈຶ່ງຖາມອັບເນີ ຜູ້ບັນຊາການທະຫານຂອງພຣະອົງ
ວ່າ, “ອັບເນີ ເດັກຫນຸ່ມຄົນນີ້ແມ່ນໃຜ” ອັບເນີທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກ”
- 56 ຊາອູນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ອອກໄປເບິ່ງດູ ເດັກຫນຸ່ມຄົນນັ້ນເປັນລູກຂອງໃຜ”

57 ເມື່ອດາວິດກັບມາຄ້າຍພັກ ຫລັງຈາກໄດ້ຂ້າໂກລີອາດແລ້ວ ອັບເນີກໍນຳເຂົາໄປເຝົ້າຊາອູນ ແລະດາວິດໄດ້
ຖືຫົວຂອງໂກລີອາດໄປນຳດ້ວຍ

58 ຊາອູນຖາມເຂົາວ່າ, “ລູກເອີຍ ເຈົ້າລູກໃຜ” ດາວິດທູນຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍເປັນລູກຊາຍຂອງເຈສຊີ ຂ້າໃຊ້
ຂອງພຣະອົງທີ່ເມືອງເບັດເລເຮັມ”

18.

- 1 ເມື່ອຊາອູນ ແລະດາວິດໄດ້ສົນທະນາປາໄສກັນແລ້ວ ໂຢນາທານບຸດຊາຍຂອງຊາອູນ ກໍເກີດມີຄວາມນິ
ຍົມຊົມຊອບດາວິດຫລາຍ ແລະກໍມີຄວາມຮັກແພງເຂົ້າຫລາຍອີກ
- 2 ຕັ້ງແຕ່ວັນນັ້ນມາ ຊາອູນກໍເອົາດາວິດໄປຢູ່ນຳ ແລະບໍ່ໄດ້ໃຫ້ກັບຄືນເມືອບ້ານເລີຍ
- 3 ຍ້ອນໂຢນາທານຮັກແພງດາວິດຫລາຍ ເຂົາຈຶ່ງສາບານເປັນເພື່ອນທີ່ດີກັບດາວິດຕລອດໄປ
- 4 ໂຢນາທານໄດ້ແກ້ເສື້ອຊັ້ນນອກຂອງຕົນເອງໃຫ້ດາວິດພ້ອມທັງເຄື່ອງຮົບ ດາບ ຄັນທະນູ ແລະສາຍຮັດ
- 5 ຍ້ອນດາວິດໄດ້ເຮັດຫລັອນຫນ້າທີ່ທຸກຢ່າງທີ່ຊາອູນໄດ້ສັ່ງເຂົາອອກໄປປະຕິບັດນັ້ນ ຊາອູນຈຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້
ເຂົາເປັນນາຍທະຫານໃນກອງທັບຂອງພຣະອົງ ນາຍແລະພົນທະຫານທຸກຄົນຂອງຊາອູນກໍເຫັນດີນຳ

ຊາອູນຄິດອິດສາດາວິດ

- 6 ເມື່ອພວກທະຫານກັບຄືນມາ ແລະຫລັງຈາກດາວິດກັບມາແຕ່ຂ້າໂກລີອາດແລ້ວ ພວກຜູ້ຍິງຈາກຫລາຍຫົວ
ເມືອງໃນອີສຣາເອນກໍພາກັນຮ້ອງເພງອັນມ່ວນຊື່ນ ພ້ອມທັງພ້ອນ ຕົກກອງ ແລະດິດພິນ
- 7 ໃນໂອກາດສະເຫລີມສະຫລອງຄັ້ງນີ້ ພວກຜູ້ຍິງໄດ້ຮ້ອງເພງວ່າ, “ຊາອູນໄດ້ຂ້າຫລາຍພັນຄົນ ແຕ່ດາວິດ
ໄດ້ຂ້າຫລາຍຫມື່ນຄົນ”
- 8 ສ່ວນຊາອູນກໍບໍ່ພໍໃຈທີ່ໄດ້ຍິນດັ່ງນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງພຣະພິໂຣດ ແລະເວົ້າວ່າ, “ເຮົາເສັງໃຈຫລາຍທີ່ມີຄົນ
ເວົ້າວ່າ ດາວິດໄດ້ຂ້າຫລາຍຫມື່ນຄົນ ແຕ່ເຮົາໄດ້ຂ້າຫລາຍພັນຄົນເທົ່ານັ້ນ ດາວິດເຫລືອພຽງສິ່ງດຽວຄືຍັງ
ບໍ່ທັນໄດ້ເປັນກະສັດເທົ່ານັ້ນ”
- 9 ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ຊາອູນກໍອິດສາດາວິດ
- 10 ວັນຕໍ່ມາ ວິນຍານຊົ່ວທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງມາກໍເຂົ້າສົງຊາອູນຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງ ທ່ານໄດ້ເວົ້າລະເມີເຫມືອນ
ຄົນເປັນບ້າ ສ່ວນດາວິດກໍດິດພິນດັ່ງທີ່ເຄີຍໄດ້ປະຕິບັດມາທຸກວັນ
- 11 ເວລານັ້ນ ຊາອູນຖືຫອກຢູ່ ຊາອູນເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ, “ກູຈະແທງມັນໃຫ້ຕາຍຕິດກັບຝາ” ແລ້ວພຣະອົງກໍ
ຂັດຫອກໃສ່ດາວິດສອງເທື່ອ ແຕ່ດາວິດຫລົບຫລີກທັນທຸກເທື່ອ
- 12 ຊາອູນເອງກໍຍ້ານດາວິດ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະອົງ
- 13 ຊາອູນໄດ້ສັ່ງດາວິດຫນີໂດຍແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ທ່ານເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທະຫານພັນຄົນ ດາວິດໄດ້ນຳຫນ້າທະຫາ
ນຂອງທ່ານອອກສູ່ສະຫນາມຮົບ
- 14 ທ່ານໄດ້ເຮັດຫລັອນຫນ້າທີ່ທຸກຢ່າງ ກໍເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ

- 15 ຊາອູນໄດ້ສັງເກດເຫັນດາວິດເຮັດວຽກຫລ້ອນຫນ້າທີ່ທຸກຢ່າງ ພຣະອົງຈຶ່ງເກີດມີຄວາມຍ້ານກົວທ່ານຫລາຍຂຶ້ນ
- 16 ແຕ່ວ່າ ທຸກໆຄົນໃນອິສຣາເອນ ແລະຢູດາຮັກດາວິດ ເພາະວ່າທ່ານເປັນຜູ້ນຳທີ່ສາມາດ ແລະເຮັດວຽກຫລ້ອນຫນ້າທີ່ທຸກຢ່າງ

ດາວິດແຕ່ງງານກັບພຣະຣາຊທິດາຂອງຊາອູນ

- 17 ຕໍ່ມາ ຊາອູນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ດາວິດວ່າ, “ນີ້ເດ ເມຣາບລູກສາວກົກຂອງເຮົາ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າແຕ່ງງານກັບນາງ ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງຮັບໃຊ້ເຮົາຢ່າງທະຫານທີ່ເກັ່ງກ້າ ແລະສັດຊີ້ໃນການສູ້ຮົບເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ຊາອູນຄິດວ່າດ້ວຍວິທີນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຈະບໍ່ເປັນຜູ້ຂ້າດາວິດດ້ວຍຕົນເອງ ແຕ່ຈະຕ້ອງແມ່ນພວກຟິລິສຕິນເປັນຜູ້ຂ້າ
- 18 ດາວິດທູນຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍ ແລະຄອບຄົວພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນຫຍັງພໍທີ່ຈະກາຍມາເປັນລູກເຂີຍຂອງພຣະອົງ”
- 19 ຕໍ່ມາເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ຈະຍົກເມຣາບໃຫ້ດາວິດ ພຣະອົງກໍຊົງປຸງພຣະທັຍເສັຽໂດຍໄດ້ຍົກເມຣາບໃຫ້ຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ອາດຣີເອນ ຊາວບ້ານເມໂຮລາ
- 20 ແຕ່ວ່າ ນາງມີຄວາມບຸດສາວອີກຄົນນຶ່ງຂອງຊາອູນເກີດມີຄວາມຮັກຕໍ່ດາວິດ ມີຄົນເອົາເຮືອງໄປທູນຊາອູນເມື່ອຊາອູນຮູ້ເຮືອງກໍດີໃຈ
- 21 ພຣະອົງຈຶ່ງເວົ້າກັບຕົນເອງວ່າ, “ເຮົາຈະຕ້ອງຍົກມີຄວາມນີ້ໃຫ້ດາວິດ ເພື່ອຈະໃຊ້ນາງດັກຈັບດາວິດໃຫ້ພວກຟິລິສຕິນຂ້າ” ດັ່ງນັ້ນ ຊາອູນຈຶ່ງເວົ້າກັບດາວິດເປັນຄັ້ງທີ່ສອງວ່າ, “ເຈົ້າຈະເປັນລູກເຂີຍຂອງເຮົາ”
- 22 ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ນາຍທະຫານຂອງພຣະອົງບອກກັບດາວິດເປັນທາງສ່ວນຕົວວ່າ, “ເຈົ້າຊີວິດພໍພຣະທັຍໃນຕົວເຈົ້າ ແລະນາຍທະຫານທຸກຄົນກໍນິຍົມຊົມຊອບເຈົ້າ ດຽວນີ້ ເປັນໂອກາດດີສຳລັບເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຕ້ອງແຕ່ງງານກັບພຣະຣາຊທິດາຂອງພຣະອົງ”
- 23 ດັ່ງນັ້ນ ພວກນາຍທະຫານຈຶ່ງເວົ້າກັບດາວິດ ແລະທ່ານກໍຕອບວ່າ, “ມັນເປັນກຽດອັນສູງສົ່ງສຳລັບຄົນທຸກຄົນຍາກທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນຫຍັງ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງກາຍມາເປັນລູກເຂີຍຂອງເຈົ້າຊີວິດ”
- 24 ແລ້ວນາຍທະຫານໄດ້ເລົ່າຄຳທີ່ດາວິດເວົ້ານັ້ນໃຫ້ຊາອູນຟັງ
- 25 ຊາອູນຈຶ່ງອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ເຂົາໄປບອກດາວິດວ່າ, “ເຈົ້າຊີວິດບໍ່ຕ້ອງການຄຳແກ່ວສິນດອງຫຍັງຫມົດຈາກເຈົ້າ ພຣະອົງຕ້ອງການແຕ່ຫນັງຫຸ້ມປາຍອະວັຍະວະລັບຂອງຄົນຟິລິສຕິນຮ້ອຍຄົນ ເພື່ອເປັນການແກ້ແຄ້ນສັດຕູຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ” ນີ້ຄືແຜນການທີ່ຊາອູນຢາກໃຫ້ພວກຟິລິສຕິນຂ້າດາວິດ
- 26 ຝ່າຍທະຫານຂອງຊາອູນກໍຮາຍງານຕໍ່ດາວິດຕາມທີ່ຊາອູນໄດ້ເວົ້າ ແລະດາວິດກໍມີຄວາມປິຕິຍິນດີທີ່ມີຊ່ອງທາງຈະໄດ້ມາເປັນລູກເຂີຍເຈົ້າຊີວິດ ກ່ອນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ຈະຫມົດໄປ
- 27 ດາວິດ ແລະທະຫານຂອງທ່ານກໍຂ້າພວກຟິລິສຕິນຕາຍນຶ່ງຮ້ອຍຄົນ ທ່ານໄດ້ເອົາຫນັງຫຸ້ມປາຍອະວັຍະວະລັບຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຊີວິດ ແລະເອົາອອກມານັບໃຫ້ຊາອູນເບິ່ງຈົນຫມົດ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ກາຍ

ເປັນລູກເຂີຍຂອງພຣະອົງ ດັ່ງນັ້ນຊາອູນຈຶ່ງມອບນາງມີຄານພຣະຣາຊທິດາຂອງພຣະອົງໃຫ້ແຕ່ງງາກັບດາວິດ

- 28 ເມື່ອຊາອູນໄດ້ເຫັນຢ່າງຄັກແນ່ແລ້ວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບດາວິດ ແລະມີຄານພຣະຣາຊທິດາຂອງພຣະອົງກໍຮັກເຂົາ
- 29 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຍ້ານດາວິດຫລາຍຂຶ້ນ ແລະຕັ້ງເປັນສັດຕູຂອງທ່ານຈົນຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງພຣະອົງ
- 30 ແຕ່ລະເທື່ອທີ່ກອງທັບຂອງພວກຟິລິສຕິນໄດ້ມາຕໍ່ສູ້ດາວິດກໍຕິຊະນະຫລາຍກວ່ານາຍທະຫານຄົນອື່ນໆຂອງຊາອູນ ດັ່ງນັ້ນດາວິດຈຶ່ງມີຊື່ສຽງໂດ່ງດັງຫລາຍ

19. ຊາອູນຕາມຮົບກວນດາວິດ

- 1 ຊາອູນໄດ້ບອກໂຢນາທານບຸດຊາຍຂອງພຣະອົງ ແລະພວກຂ້າຣາຊການເຖິງແຜນການຂ້າດາວິດ ແຕ່ໂຢນາທານຮັກດາວິດຫລາຍ
- 2 ທ່ານຈຶ່ງມາບອກດາວິດວ່າ, “ພໍ່ຂ້ອຍພຍາຍາມຈະຂ້າເຈົ້າຢູ່ ໃນມື້ອື່ນເຂົາຈຶ່ງລະວັງຕົວໃຫ້ດີ ໃຫ້ເຈົ້າໄປລີ້ຕົວຢູ່ໃນບ່ອນເລິກລັບ
- 3 ສ່ວນຂ້ອຍຈະໄປຍືນຄຽງຂ້າງພໍ່ຂອງຂ້ອຍໃນທົ່ງນາບ່ອນທີ່ລີ້ຕົວຢູ່ນັ້ນ ຂ້ອຍຈະກາບທູນເຮືອງຂອງເຈົ້າຕໍ່ພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ຖ້າວ່າ ຂ້ອຍຮູ້ເຮືອງໃດແລ້ວ ຂ້ອຍຈະມາບອກໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ຈັກໂລດ”
- 4 ໂຢນາທານໄດ້ກ່າວສັຣເສີນດາວິດຕໍ່ຊາອູນວ່າ, “ສະເດັດພໍ່ຂ້ານ້ອຍ ຂໍຢ່າທຳຮ້າຍດາວິດຂ້າໃຊ້ຂອງພໍ່ເລີຍ ເພາະດາວິດບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດຜິດຈັກເທື່ອ ແຕ່ກົງກັນຂ້າມທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຮັດນັ້ນເປັນຜົນດີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ສະເດັດພໍ່
- 5 ເຂົາໄດ້ສູ່ງຊີວິດຕົນເອງຂ້າໂກລີອາດ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງນຳເອົາໄຊຊະນະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມາໃຫ້ພວກອິສຣາເອນ ພໍ່ໄດ້ເຫັນການນີ້ ແລະພໍ່ກໍດີໃຈ ແລ້ວເປັນຫຍັງສະເດັດພໍ່ຈຶ່ງເຮັດຜິດຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດໂດຍຢາກຂ້າເຂົາ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນຫຍັງຫມົດ”
- 6 ເມື່ອຊາອູນໄດ້ຍືນໂຢນາທານເວົ້າ ທ່ານກໍສາບານໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າດາວິດຈະບໍ່ຖືກຂ້າ
- 7 ໂຢນາທານຈຶ່ງເອີ້ນດາວິດມາ ແລະບອກທຸກສິ່ງແກ່ເຂົາ ແລ້ວກໍນຳດາວິດເຂົ້າເຝົ້າຊາອູນ ແລ້ວດາວິດກໍຢູ່ຮັບໃຊ້ຊາອູນເຫມືອນດັ່ງແຕ່ກ່ອນມາ
- 8 ຕໍ່ມາ ສົງຄາມກັບພວກຟິລິສຕິນໄດ້ລະເບີດຂຶ້ນ ດາວິດໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກສັດຕູຈົນພວກເຂົາໄດ້ຜ່າຍແພ້ໄປຢ່າງສິ້ນເຊີງ ແລ້ວພວກເຂົາກໍແຕກຫນີໄປ
- 9 ຕໍ່ມາ ວິນຍານຊົ່ວທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງມາໄດ້ເຂົ້າສົງຊາອູນອີກ ເມື່ອຊາອູນກຳລັງນັ່ງຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງ ພ້ອມທັງຖືຫອກຢູ່ໃນມື ສ່ວນດາວິດກໍນັ່ງຕິດພິນຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 10 ຊາອູນພຍາຍາມເອົາຫອກແຫງດາວິດເຂົ້າຕິດກັບຝາ ແຕ່ດາວິດຫລົບຫລີກຫັນ ຫອກຈຶ່ງເຂົ້າສູງກັບຝາ ແລ້ວດາວິດກໍແລ່ນປົບຫນີເອົາຕົວລອດ

- 11 ໃນຕອນກາງຄືນຂອງວັນດຽວກັນນັ້ນ ຊາອູນໄດ້ສົ່ງທະຫານຂອງພຣະອົງບາງຄົນໄປຜຶກຈອບ ນອກເຮືອນຂອງດາວິດ ເພື່ອຂ້າທ່ານໃນມື້ອື່ນເຊົ້າ ນາງມີຄານເມັງຂອງດາວິດຈຶ່ງເຕືອນວ່າ, “ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໜີໄປໃນຕອນກາງຄືນນີ້ ມື້ອື່ນເຊົ້າເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກຂ້າ
- 12 ນາງໄດ້ຢ່ອນດາວິດລົງທາງປ່ອງຢ້ຽມ ແລະທ່ານກໍແລ່ນໜີເອົາຕົວລອດ
- 13 ແລ້ວນາງໄດ້ເອົາຮູບເຄົາຣົບປະຈຳເຮືອນວາງລົງໄວ້ເທິງຕຽງ ເອົາຫມອນທີ່ເຮັດດ້ວຍຂົນແກະຫມູນເທິງຫົວແລ້ວເອົາຜ້າຫົ່ມປົກມັນໄວ້
- 14 ເມື່ອທະຫານຂອງຊາອູນເຂົ້າໄປຈັບດາວິດ ມີຄານຈຶ່ງບອກພວກເຂົາວ່າດາວິດໄຂ້
- 15 ແຕ່ຊາອູນບອກພວກເຂົາກັບຄືນໄປຫາດາວິດອີກພ້ອມທັງສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງຫາມດາວິດໃສ່ຕຽງມານີ້ ຂ້ອຍຈະຂ້າເຂົາເສັງ”
- 16 ພວກເຂົາຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ແລະໄດ້ພົບຮູບເຄົາຣົບປະຈຳເຮືອນຢູ່ເທິງຕຽງ ແລະມີຫມອນທີ່ເຮັດດ້ວຍຂົນແກະຫມູນຫົວຂອງມັນຢູ່
- 17 ຊາອູນຖາມມີຄານວ່າ, “ເປັນຫຍັງລູກຈຶ່ງຫລອກລວງພໍ່ຢ່າງນີ້ ແລະປ່ອຍໃຫ້ສັດຕູຂອງພໍ່ໜີໄປ?” ນາງຕອບວ່າ, “ເຂົາເວົ້າວ່າ ຖ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່ຊ່ອຍເຫລືອເຂົາໃຫ້ໜີໄປ ເຂົາຈະຂ້າຂ້ານ້ອຍ”
- 18 ດາວິດໄດ້ໜີໄປຫາຊາມູເອນທີ່ເມືອງຣາມາ ແລະໄດ້ບອກທຸກສິ່ງທີ່ຊາອູນໄດ້ເຮັດກັບເຂົາໃຫ້ທ່ານຟັງແລ້ວຊາມູເອນກັບດາວິດກໍພາກັນໄປພັກຢູ່ບ້ານນາໂຢດ
- 19 ຕໍ່ມາມີຄົນໄປບອກຊາອູນວ່າ ດາວິດຢູ່ທີ່ບ້ານນາໂຢດໃນເມືອງຣາມາ ຊາອູນຈຶ່ງສົ່ງຄົນອອກໄປຈັບເຂົາ
- 20 ເມື່ອໄປຮອດພວກເຂົາໄດ້ເຫັນກຸ່ມຜູ້ປະກາດພຣະທັມກຳລັງທຳນວາຍຢູ່ ຊຶ່ງມີຊາມູເອນເປັນຜູ້ນຳຫນ້າພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກໍເຂົ້າຢູ່ໃນທະຫານຂອງຊາອູນ ແລ້ວພວກເຂົາກໍທຳນວາຍຄືກັນ
- 21 ເມື່ອຊາອູນໄດ້ຍິນຂ່າວດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງກໍສົ່ງຜູ້ນຳຂ່າວອອກໄປຕື່ມອີກ ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກໍເຂົ້າຮ່ວມທຳນວາຍຄືກັນ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຜູ້ນຳຂ່າວອອກໄປອີກເປັນຄັ້ງທີສາມ ແລະເຫດການກໍເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາເຊັ່ນເດີມ ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງອອກໄປເມືອງຣາມາ
- 22 ເມື່ອໄປຮອດນ້ຳສ້າງໃຫຍ່ທີ່ເຊກູ ພຣະອົງກໍຖາມຫາຊາມູເອນກັບດາວິດ ແລະພຣະອົງກໍໄດ້ຄຳຕອບວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ທີ່ບ້ານນາໂຢດ
- 23 ພຣະອົງຈຶ່ງເດີນທາງໄປທີ່ນັ້ນຍັງນາໂຢດໃນເມືອງຣາມາ ແລະພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບພຣະອົງຄືກັນ ພຣະອົງໄດ້ທຳນວາຍໄປສຸດທາງຈົນເຖິງນາໂຢດໃນເມືອງຣາມາ
- 24 ພຣະອົງແກ້ເຄື່ອງນຸ່ງອອກ ແລະທຳນວາຍຕໍ່ຫນ້າຊາມູເອນ ແລ້ວນອນເປືອຍກາຍຢູ່ຕລອດວັນຕລອດຄືນຄຳເວົ້າໄດ້ຊ່າລືໄປວ່າຊາອູນໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄປແລ້ວ

20. ໂຢນາທານຊ່ອຍເຫລືອດາວິດ

- 1 ຕໍ່ມາ ດາວິດໄດ້ຫນີຈາກນາໂຢດ ເມືອງຣາມາໄປຫາໂຢນາທານແລະເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ເປັນຫຍັງສະເດັດພໍ່ຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຢາກຂ້າຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງຜິດບໍ່?”
- 2 ໂຢນາທານຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ບໍ່ດອກ ສະເດັດພໍ່ຂອງເຮົາຈະບໍ່ຂ້າເຈົ້າ ສະເດັດພໍ່ຂອງເຮົາໄດ້ບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ທຸກໆສິ່ງທີ່ທ່ານຈະທຳ ຈະເປັນສິ່ງສຳຄັນຫລືບໍ່ກໍຕາມ ທ່ານບໍ່ໄດ້ປົດບັງຫຍັງເຮົາເລີຍ”
- 3 ແຕ່ດາວິດຕອບວ່າ, “ສະເດັດພໍ່ຂອງທ່ານຮູ້ດີວ່າ ທ່ານນິຍົມຊົມຊອບເຮົາຫລາຍ ພຣະອົງຈະບໍ່ບອກເຖິງແຜນການທີ່ພຣະອົງຈະທຳໃຫ້ທ່ານຮູ້ນຳດອກ ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ທ່ານເສົ້າເສັ້ງໃຈ ເຮົາຂໍສາບານໃນນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະຕໍ່ຫນ້າທ່ານວ່າ ຄວາມຕາຍຢູ່ໃກ້ເຮົາທີ່ສຸດ”
- 4 ໂຢນາທານຕອບວ່າ, “ເຮົາຈະທຳທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ”
- 5 ດາວິດຕອບວ່າ, “ມື້ອື່ນເປັນວັນສະຫລອງເດືອນອອກໃໝ່ ເຮົາຈຳເປັນຈະຕ້ອງຮັບປະທານຮ່ວມໂຕະກັບສະເດັດພໍ່ຂອງທ່ານ ແຕ່ວ່າ ຂໍໃຫ້ທ່ານອະນຸຍາດໃຫ້ເຮົາໄປລີ້ຢູ່ໃນທົ່ງນາຈົນເຖິງຕອນຄ່ຳຂອງມື້ຮີ
- 6 ຖ້າສະເດັດພໍ່ຂອງທ່ານເຫັນວ່າເຮົາບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຂໍໃຫ້ທ່ານບອກພຣະອົງວ່າ ເຮົາໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນຳທ່ານເມື່ອເຮືອນທີ່ເມືອງເບັດເລເຮັມ ເພາະວ່າເປັນຍາມທີ່ຄອບຄົວຂອງເຮົາທັງຫມົດຖວາຍເຄື່ອງບູຊາປະຈຳປີ
- 7 ຖ້າພຣະອົງເວົ້າວ່າ “ໄດ້ແລ້ວ ຂ້ອຍກໍຈະປອດພັຍ ແຕ່ຖ້າພຣະອົງຮ້າຍ ທ່ານກໍຈະເຫັນວ່າພຣະອົງຍັງຄິດອາຄາດບາດຫມາງເຮົາຢູ່
- 8 ຈົ່ງກະຣຸນາທຳກັບເຮົາດ້ວຍໄມຕຣິຈິດອັນດີເທີນ ແລະຈົ່ງຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາອັນສັກສິດທີ່ເຈົ້າໄດ້ມີຕໍ່ເຮົາ ແຕ່ຖ້າເຮົາເປັນຄົນຜິດ ທ່ານຈົ່ງຂ້າເຮົາເສັ້ງ ບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ສະເດັດພໍ່ຂອງທ່ານລົງມືດອກ”
- 9 ໂຢນາທານຕອບວ່າ, “ຢ່າຄິດເຖິງເຮືອງຢ່າງນັ້ນ ຖ້າເຮົາຮູ້ແນ່ວ່າ ສະເດັດພໍ່ຂອງເຮົາຍັງບໍ່ສິ້ນສຸດທີ່ຈະທຳອັນຕະຣາຍຕໍ່ເຈົ້າ ເຮົາຈະຕ້ອງບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ຈັກ”
- 10 ແລ້ວດາວິດຈຶ່ງຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ຖ້າສະເດັດພໍ່ຂອງທ່ານຮ້າຍ ໃຜຈະມາບອກເຮົາ”
- 11 ໂຢນາທານຕອບວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປທີ່ທົ່ງນາ” ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງພາກັນອອກໄປທີ່ທົ່ງນາ
- 12 ໂຢນາທານໄດ້ເວົ້າກັບດາວິດວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນ ຈົ່ງເປັນພຍານແກ່ພວກເຮົາດ້ວຍ ມື້ອື່ນແລະໃນມື້ຕໍ່ໄປໃນເວລາດຽວກັນນີ້ ເຮົາຈະຖາມສະເດັດພໍ່ຂອງເຮົາ ຖ້າທ່ານເຈຕນາດີຕໍ່ເຈົ້າເຮົາຈະບໍ່ສົ່ງຂ່າວມາຫາເຈົ້າ
- 13 ຖ້າຫາກວ່າທ່ານມີເຈຕນາຮ້າຍ ແຕ່ເຮົາບໍ່ສົ່ງຂ່າວມາຫາເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຫນີໄປ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂຶ້ນຕີເຮົາໃຫ້ຕາຍ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບສະເດັດພໍ່ຂອງເຮົາ
- 14 ແລະດຽວນີ້ ຖ້າເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຂໍໃຫ້ທ່ານຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາອັນສັກສິດນີ້ໄວ້ ແລະໃຫ້ຊື່ສັດຕໍ່ເຮົາ
- 15 ແຕ່ວ່າຖ້າເຮົາຕາຍໄປ ຈົ່ງສະແດງເຖິງຄວາມເມດຕາກະຣຸນາຢ່າງດຽວກັນນີ້ຕໍ່ຄອບຄົວຂອງເຮົາຕລອດໄປ ເມື່ອໃດຫາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍສັດຕູທັງຫມົດຂອງເຈົ້າແລ້ວ

- 16 ຂໍໃຫ້ຄຳສັນຍາຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ກັນຍັງຄົງຢູ່ ຖ້າວ່າເຈົ້າຜິດຄຳສັນຍາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງລົງໂທດເຈົ້າ”
- 17 ຕໍ່ມາອີກ ໂຢນາທານໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ດາວິດສັນຍາວ່າ ໃຫ້ຮັກຕົນເພາະວ່າໂຢນາທານໄດ້ຮັກດາວິດຫລາຍເທົ່າກັບຊີວິດຂອງຕົນເອງ
- 18 ແລ້ວໂຢນາທານຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ດາວິດວ່າ, “ມື້ອື່ນເປັນວັນສະຫລອງເດືອນອອກໃຫມ່ ຖ້າວ່າເຈົ້າບໍ່ຢູ່ຫີນ ສະເດັດພໍ່ທ່ານກໍຈະເຫັນ
- 19 ໃນວັນຕໍ່ໄປ ທ່ານກໍຈະເຫັນເຈົ້າຂາດອີກ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງໄປລີ້ຢູ່ບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄດ້ລີ້ຢູ່ຫວ່າງແຕ່ກ່ອນນັ້ນ ແລະໃຫ້ລີ້ຢູ່ທາງຫລັງກອງທຶນ
- 20 ແລ້ວເຮົາຈະຍິງລູກທະນູສາມລູກໄປໃສ່ບ່ອນນັ້ນເຫມືອນຍິງໃສ່ຈຸດໃດຈຸດໜຶ່ງ
- 21 ຕໍ່ໄປເຮົາຈະບອກຊາຍທນຸ່ມຄົນໃຊ້ຂອງເຮົາໄປຊອກຫາລູກທນຸ່ມທະນູນັ້ນມາ ແລະຖ້າເຮົາບອກເຂົາວ່າ, “ຫີນເດ ລູກທະນູຢູ່ທາງນີ້ ເກັບເອົາແມ່ ກໍຫມາຍຄວາມວ່າທ່ານປອດພິຍ ແລະອອກມາໄດ້ ເຮົາຂໍສາບານໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ເປັນອັນຕະຣາຍຢ່າງໃດ
- 22 ແຕ່ຖ້າເຮົາບອກເຂົາວ່າ “ລູກທນຸ່ມທະນູຢູ່ພຸ້ນ” ທ່ານຈຶ່ງຫນີໄປ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ໃຊ້ທ່ານໄປ
- 23 ສ່ວນຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ມີຕໍ່ກັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຍານ ແລະທຳໃຫ້ພວກເຮົາຮັກສາມັນໄວ້ຕລອດໄປ”
- 24 ດັ່ງນັ້ນ ດາວິດຈຶ່ງໄປລີ້ຢູ່ໃນທົ່ງນາ ຝ່າຍເຈົ້າຊີວິດຊາອູນກໍສະເດັດມາຮັບປະທານອາຫານໃນວັນສະຫລອງເດືອນອອກໃຫມ່
- 25 ແລະກໍນັ່ງຢູ່ແປະກັບຝາຕາມທີ່ເຄີຍນັ່ງ ອັບເນີກໍນັ່ງຖັດຕໍ່ທ່ານໄປ ໂຢນາທານນັ່ງກົງກັນຂ້າມກັບທ່ານສ່ວນບ່ອນນັ່ງຂອງດາວິດນັ້ນຫວ່າງເປົ່າ
- 26 ໃນວັນນັ້ນ ຊາອູນບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງຫມົດ ເພາະທ່ານຄິດວ່າອາດມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຄາດຜັນທີ່ທຳໃຫ້ດາວິດມີມິນທິນ
- 27 ວັນຕໍ່ມາ ເປັນວັນຫລັງຈາກເດືອນອອກໃຫມ່ ບ່ອນຂອງດາວິດກໍຍັງຫວ່າງເປົ່າຢູ່ ຊາອູນຈຶ່ງຖາມໂຢນາທານວ່າ, “ເປັນຫຍັງມື້ວານນີ້ ແລະມື້ນີ້ດາວິດຈຶ່ງບໍ່ມາຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານ”
- 28 ໂຢນາທານຕອບວ່າ, “ເຂົາຂໍອະນຸຍາດນຳລູກໄປເມືອງເບັດເລເຮັມ”
- 29 ເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ “ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮົາເຫາະ ເພາະວ່າຄອບຄົວຂອງເຮົາໄດ້ສະຫລອງງານຖວາຍບູຊາຢູ່ໃນເມືອງ ແລະພວກອ້າຍນ້ອງຂອງເຮົາກໍສັ່ງໃຫ້ເຮົາໄປທີ່ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າເຈົ້າເປັນຫມູ່ຂອງເຮົາຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ເຮົາໄປຫາພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາສາ ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ ດາວິດຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ມາຮ່ວມໂຕະນຳສະເດັດພໍ່”
- 30 ຊາອູນຈຶ່ງຮ້າຍໃຫ້ໂຢນາທານ ແລະເວົ້າຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ລູກທໍຣະຍົດ ດຽວນີ້ເຮົາຮູ້ວ່າເຈົ້າເຂົ້າຂ້າງດາວິດ ແລະເຈົ້າກຳລັງທຳໃຫ້ເຈົ້າເອງກັບແມ່ເຈົ້າເສື່ອມເສັງກຽດ

- 31 ຕລອດເວລາທີ່ດາວິດຍັງມີຊີວິດຢູ່ນີ້ ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງປະເທດນີ້ຈັກເທື່ອ ດຽວນີ້ ຈົ່ງໄປນຳຕົວເຂົາມານີ້ ເຂົາຄວນຈະຕາຍ”
- 32 ໂຢນານທານເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຂົາຈຶ່ງຄວນຈະຕາຍ ເຂົາໄດ້ທຳສິ່ງໃດຜິດ”
- 33 ໃນຂະນະນັ້ນ ຊາອູນໄດ້ຖອດຫອກຂອງຕົນອອກເພື່ອຈະຂ້າໂຢນານທານ ໂຢນານທານຈຶ່ງຄິດພິຈາຣະນາໄດ້ວ່າ ບົດາຂອງຕົນຍັງບໍ່ຍຸດຕິທັມທີ່ຈະຂ້າດາວິດ
- 34 ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງລຸກອອກຈາກໂຕະດ້ວຍຄວາມຮ້າຍ ແລະບໍ່ຍອມກິນຫຍັງເລີຍ ໃນວັນນັ້ນ ເປັນວັນທີສອງຂອງວັນສະຫລອງເດືອນອອກໃໝ່ ເຂົາເສົ້າໂສກເສັ້ງໃຈຢ່າງຫນັກໃນເຮືອງນີ້ ເພາະບົດາຂອງເຂົາໄດ້ດູຖູກດາວິດ
- 35 ເຊົ້າວັນຕໍ່ມາ ໂຢນານທານກໍໄປພົບດາວິດຢູ່ທົ່ງນາ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ ເຂົາໄດ້ເອົາຊາຍຫນຸ່ມຜູ້ນຶ່ງໄປນຳ
- 36 ເຂົາເວົ້າກັບຊາຍຫນຸ່ມນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງໄປເກັບເອົາລູກຫນ້າທະນູທີ່ຂ້ອຍຈະຍິງໄປນີ້ ເດັກນັ້ນກໍແລ່ນໄປ ໂຢນານທານຈຶ່ງຍິງທະນູໄປຕົກຂ້າງເຂົາ
- 37 ເມື່ອຊາຍຫນຸ່ມຜູ້ນັ້ນໄປຮອດບ່ອນລູກຫນ້າທະນູຕົກ ໂຢນານທານຈຶ່ງຮ້ອງໃສ່ເຂົາວ່າ, “ລູກທະນູຢູ່ພຸ້ນ ຢ່າຍືນຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົ່ງຟ້າວໄປແມ່”
- 38 ຊາຍຫນຸ່ມຄົນນັ້ນກໍໄປເກັບເອົາລູກທະນູແລ້ວກັບຄືນມາທານາຍຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຫມາຍຫຍັງຫມົດ
- 39 ມີແຕ່ໂຢນານທານແລະດາວິດເທົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກ
- 40 ໂຢນານທານໄດ້ເອົາອາວຸດຂອງເຂົາໃຫ້ຊາຍຫນຸ່ມນັ້ນ ແລະບອກໃຫ້ເຂົາເອົາກັບຄືນເມືອໄວ້ໃນເມືອງ
- 41 ຫລັງຈາກຊາຍຫນຸ່ມຈາກໄປແລ້ວ ດາວິດກໍອອກມາຈາກບ່ອນລີ້ ກິ້ມຂາບລົງຕໍ່ຫນ້າໂຢນານທານສາມເທື່ອ ດາວິດກັບໂຢນານທານກອດກັນທັງຮ້ອງທັງໄທ້ ດາວິດມີຄວາມໂສກເສົ້າເສັ້ງໃຈຫລາຍ
- 42 ແລ້ວໂຢນານທານຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ດາວິດວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຍານລະຫວ່າງເຈົ້າກັບຂ້ອຍ ແລະລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າກັບເຊື້ອສາຍຂອງຂ້ອຍ ວ່າຈະຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາອັນສັກສິດທີ່ເຮົາມີຕໍ່ກັນແລະກັນນີ້ໄວ້ຕລອດໄປ” ແລ້ວດາວິດກໍຈາກໄປ ສ່ວນໂຢນານທານກໍກັບຄືນເມືອໃນເມືອງ

21. ດາວິດຫນີໄປຈາກຊາອູນ

- 1 ແລ້ວດາວິດກໍມາຫາປະໂຮທິດອາຣິເມເລກ ທີ່ເມືອງໂນບ ອາຣິເມເລກອອກມາຫາດາວິດຕົວສັນຢູ່ເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງມາຄົນດຽວ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດມາກັບທ່ານ”

- 2 ດາວິດຈຶ່ງເວົ້າກັບປະໂຣທິດອາຮິເມເລກວ່າ, “ເຈົ້າຊີວິດຊົງບັນຊາຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ທຳເຣືອງນຶ່ງ ຮັບສັ່ງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ຢ່າບອກເຣືອງຊຶ່ງເຮົາໃຊ້ເຈົ້າໄປກະທຳນັ້ນແກ່ຜູ້ໃດໃຫ້ຮູ້ເລີຍ ແລະດ້ວຍເຣືອງຊຶ່ງເຮົາມອບຫມາຍແກ່ເຈົ້ານັ້ນ” ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັດຫມາຍໄວ້ກັບພວກຄົນຫນຸ່ມໃນທີ່ແຫ່ງນຶ່ງ
- 3 ທ່ານມີຫຍັງຕິດມືຢູ່ແດ່ ຂໍເຂົ້າຈີ່ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຈັກຫ້າກ້ອນ ຫລືສິ່ງໃດທີ່ມີຢູ່ທີ່ນີ້ກໍໄດ້”
- 4 ປະໂຣທິດນັ້ນກໍຕອບດາວິດວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ທຳມະດາເລີຍ ແຕ່ມີເຂົ້າຈີ່ບໍ່ຮິສຸດ ຂໍແຕ່ຄົນຫນຸ່ມໄດ້ຢູ່ທ່າງໄກຈາກຜູ້ຍິງມາແລ້ວກໍແລ້ວກັນ”
- 5 ແລ້ວດາວິດກໍຕອບທ່ານປະໂຣທິດວ່າ, “ທີ່ຈິງ ເມື່ອເຮົາທັງຫລາຍອອກໄປປະຕິບັດງານ ຜູ້ຍິງກໍຖືກກັນໄວ້ໃຫ້ທ່າງໄກຈາກເຮົາຢ່າງທຸກຄັ້ງ ການເດີນທາງທຳມະດາກາຍຂອງຄົນຫນຸ່ມກໍບໍ່ຮິສຸດຢູ່ແລ້ວ ຍິ່ງວັນນີ້ກາຍຂອງເຮົາກໍຍິ່ງບໍ່ຮິສຸດກວ່າ”
- 6 ດັ່ງນັ້ນປະໂຣທິດຈຶ່ງມອບເຂົ້າຈີ່ໃຫ້ແກ່ດາວິດ ເພາະທີ່ນັ້ນບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ອື່ນນອກຈາກເຂົ້າຈີ່ທີ່ຕັ້ງຖວາຍ ຊຶ່ງເກັບມາຈາກຫນ້າພຣະພັກພຣະເຈົ້າເພື່ອວາງເຂົ້າຈີ່ໃຫມ່ ໃນວັນທີ່ເກັບເຂົ້າຈີ່ເກົ່ານັ້ນອອກໄປ
- 7 ໃນວັນນັ້ນມີຊາຍຄົນນຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຊາອູນ ມີທຸຣະຕ້ອງເຝົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ ເຂົາຊື່ວ່າໂດເອກ ຊາວເອໂດມເປັນຫົວຫນ້າຄົນລ້ຽງສັດຂອງຊາອູນ
- 8 ແລະດາວິດກ່າວແກ່ອາຮິເມເລກວ່າ, “ທ່ານບໍ່ມີຫອກ ຫລືດາບຕິດມືຢູ່ຈັກເຫລັ້ມນຶ່ງບໍ່ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອົາດາບມານຳ ຫລືເຄື່ອງອາວຸດຕິດມານຳເລີຍ ເພາະກະສັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າອອກມາຢ່າງຟ້າວຟັ່ງ”
- 9 ປະໂຣທິດນັ້ນຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ດາບຂອງໂກລີອາດຄົນຟິລິສຕິນ ຊຶ່ງທ່ານຂ້າເສັງໃນພູດອຍເອລານັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ຍັງຫໍ່ຜ້າຢູ່ທີ່ຂ້າງຫລັງເອໂຟດ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການດາບນັ້ນຈຶ່ງເອົາໄປເຖິດ ນອກຈາກເຫລັ້ມນັ້ນແລ້ວກໍບໍ່ມີດາບອື່ນອີກ” ແລະດາວິດກ່າວວ່າ, “ບໍ່ມີດາບອື່ນເຫມືອນດາບເຫລັ້ມນັ້ນແລ້ວ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ”

ດາວິດຫນີໄປເມືອງກາດ

- 10 ແລະດາວິດກໍລຸກຂຶ້ນໃນວັນນັ້ນ ຫນີຈາກຊາອູນໄປຫາອາຄິສກະສັດເມືອງກາດ
- 11 ແລະມະຫາດເລັກຂອງອາຄິສທູນວ່າ, “ດາວິດຄົນນີ້ບໍ່ແມ່ນຫລືທີ່ເປັນກະສັດຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຕັ້ນຮຳແລະຮ້ອງເພງກັນຫລືວ່າ “ຊາອູນຂ້າຄົນເປັນພັນ ແລະດາວິດຂ້າຄົນເປັນຫມີນ”
- 12 ດາວິດກໍຈຳຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ໄວ້ໃນໃຈ ແລະຢ້ານອາຄິສກະສັດເມືອງກາດ
- 13 ທ່ານຈຶ່ງທຳທ່າເປັນຄົນເສັງຈິດຕໍ່ຫນ້າເຂົາທັງຫລາຍ ແລະກະທຳຕົນເປັນຄົນບ້າ ໂດຍຂີດຂຽນຕາມປະຕູ ແລະປ່ອຍໃຫ້ນ້ຳລາຍໄຫລລົງໃສ່ຫນວດ
- 14 ອາຄິສຈຶ່ງສັ່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານວ່າ, “ເຈົ້າເຫັນວ່າຄົນນັ້ນບ້າ ແລ້ວເຈົ້າພາເຂົາມາຫາເຮົາເຮັດຫຍັງ
- 15 ເຮົາມີຄົນບ້າບໍ່ພຽງພໍຊັ້ນບໍ່ ເຈົ້າຈຶ່ງພາຄົນນີ້ມາທຳບ້າໃຫ້ເຮົາເບິ່ງ ຄົນຢ່າງນີ້ຄວນເຂົາມາໃນພຣະຣາຊວັງຂອງເຮົາບໍ່”

22.

- 1 ດາວິດກໍຈາກທີ່ນັ້ນໜີໄປຢູ່ຖ້ຳ ອາດູນລາມ ເມື່ອອ້າຍຂອງທ່ານແລະເຊື້ອສາຍບິດາຂອງທ່ານທັງຫມົດໄດ້ຍິນເລື່ອງເຂົາກໍລົງໄປຫາທ່ານທີ່ນັ້ນ
- 2 ນອກນັ້ນທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມທຸກຍາກ ແລະທຸກຄົນທີ່ມີໜີ້ສິນ ແລະທຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈກໍພາກັນມາຫາທ່ານ ແລະທ່ານກໍເປັນຫົວໜ້າຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ມີຄົນມາຮ່ວມຢູ່ກັບທ່ານປະມານສີ່ຮ້ອຍຄົນ
- 3 ດາວິດກໍອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງເມືອງມິສປາໃນແຜ່ນດິນໂມອາບ ແລະທ່ານທູນເຈົ້າຊີວິດເມືອງໂມອາບວ່າ, “ຂໍໂຜດໃຫ້ບິດາມານດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາຢູ່ກັບພຣະອົງເຖິດ ຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງກະທຳປະການໃດເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າ”
- 4 ແລະທ່ານກໍນຳບິດາມານດາມາຝາກໄວ້ກັບກະສັດເມືອງໂມອາບ ແລະທ່ານທັງສອງກໍອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າຊີວິດຕລອດເວລາທີ່ດາວິດຢູ່ໃນບ່ອນກຳບັງເຂັ້ມແຂງ
- 5 ແລ້ວຜູ້ປະກາດພຣະທັມກາດກ່າວແກ່ດາວິດວ່າ, “ທ່ານຢ່າຢູ່ໃນທີ່ກຳບັງເຂັ້ມແຂງນີ້ເລີຍ ຈົ່ງໄປເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນຢູດາເຖິດ” ດາວິດກໍໄປ ແລະມາຢູ່ໃນປ່າເຣເຣທ

ຊາອູນຊົງປະທານຊີວິດປະໂຫິດເມືອງໂນບ

- 6 ຝ່າຍຊາອູນຊົງຮູ້ວ່າມີຜູ້ພົບດາວິດແລະຄົນທີ່ຢູ່ກັບທ່ານ ເວລານັ້ນຊາອູນປະທັບທີ່ເມືອງກິເບອາໃຕ້ຕົ້ນສົນຫມອກໃນທີ່ເນີນພູ ຊົງຖືຫອກຢູ່ ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງກໍຍືນຢູ່ຮອບພຣະອົງ
- 7 ແລະຊາອູນສັ່ງກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຍືນຢູ່ຮອບພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າທັງຫລາຍພວກຄົນເປັນຢາມົນ ຈົ່ງຟັງເຖິດ ບຸດຂອງເຈສຊີຈະໃຫ້ນາ ແລະສວນອະງຸ່ນແກ່ເຈົ້າຫລື ຈະຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້ບັງຄັບການກອງພັນກອງຮ້ອຍຫລື
- 8 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງໄດ້ຄິດກະບົດຕໍ່ເຮົາບໍ່ມີຜູ້ໃດແຈ້ງແກ່ເຮົາເລີຍ ເມື່ອລູກຂອງເຮົາທຳພັນທະໄມຕຣີກັບບຸດເຈສຊີນັ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮ່ວມທຸກກັບເຮົາ ຫລືແຈ້ງແກ່ເຮົາວ່າ ລູກຂອງເຮົາບຸກປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໃຫ້ຕໍ່ສູ້ເຮົາຄອຍຊຸ່ມດັກຈັບເຮົາຢູ່ຢ່າງທຸກວັນນີ້”
- 9 ໂດເອກ ຊາວເອໂດມຊົງຍືນຢູ່ໃກ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຊາອູນຈົ່ງທູນຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍເຫັນບຸດເຈສຊີມາທີ່ເມືອງໂນບມາຫາອາຮີເມເລກບຸດຂອງອາຮີຕູບ
- 10 ແລ້ວເຂົາກໍທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ທ່ານ ແລະໃຫ້ສະບຽງອາຫານແກ່ທ່ານໄປ”
- 11 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດກໍໃຊ້ໃຫ້ໄປເອີ້ນປະໂຫິດອາຮີເມເລກ ບຸດອາຮີຕູບ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານທັງຫມົດ ຜູ້ເປັນປະໂຫິດເມືອງໂນບ ທຸກຄົນກໍມາຫາກະສັດ
- 12 ຊາອູນກ່າວວ່າ, “ບຸດອາຮີຕູບເອີຍ ຈົ່ງຟັງເຖິດ” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້”
- 13 ຊາອູນສັ່ງແກ່ເຂົາວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຮ່ວມກັນກະບົດຕໍ່ເຮົາທັງເຈົ້າແລະບຸດຂອງເຈສຊີ ໃນການທີ່ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເຂົາຈີ່ ແລະດາບແກ່ເຂົາ ແລະໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ ແລະຄອຍຊຸ່ມດັກຈັບເຮົາຢູ່ຢ່າງທຸກວັນນີ້”

- 14 ແລະອາຮີເມເລກຕອບເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ໃນບັນດາຂ້າຮາຊການຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ມີຜູ້ໃດແດ່ທີ່ຈະຊື່ສັດ ເຫມືອນດາວິດ ພຣະຣາຊບຸດເຂີຍຂອງເຈົ້າຊີວິດ ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາທະຫານ ແລະເປັນຜູ້ມີກຽດໃນພຣະຣາຊສຳນັກຂອງພຣະອົງ
- 15 ໃນວັນນີ້ຂ້າພຣະອົງໄດ້ທູນຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເຂົາຈົງຫລີ ບໍ່ເລີຍ ຂໍກະສັດຢ່າຊົງກ່າວໂທດສິ່ງໃດຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຫລືເຊື້ອສາຍຂອງບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງ ເພາະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງບໍ່ຮູ້ເຣື່ອງນີ້ເລີຍວ່າ ຫລາຍຫລືຫນ້ອຍ”
- 16 ກະສັດສັ່ງວ່າ, “ອາຮີເມເລກ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍແນ່ນອນ ທັງເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງບິດາຂອງເຈົ້ານຳ”
- 17 ແລະກະສັດກໍຮັບສັ່ງແກ່ຣາຊອົງຄະຣັກຜູ້ຍືນເຝົ້າຢູ່ວ່າ, “ຈົ່ງຫັນມາປະທານປະໂຣທິດເຫລົ່ານີ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສັງ ເພາະວ່າມີຂອງເຂົາຢູ່ກັບດາວິດ ເຂົາຮູ້ແລ້ວວ່າມັນຫນີໄປ ແຕ່ບໍ່ແຈ້ງໃຫ້ເຮົາຮູ້” ແຕ່ຂ້າຮາຊການຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງກະສັດບໍ່ຍອມລົງມືທຳກັບປະໂຣທິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 18 ແລ້ວກະສັດຈຶ່ງສັ່ງໂດເອກວ່າ, “ເຈົ້າຈົ່ງໄປຂ້າປະໂຣທິດເຫລົ່ານັ້ນ” ໂດເອກ ຊາວເອໂດມກໍໄດ້ຂ້າປະໂຣທິດ ໃນວັນນັ້ນເຂົາຂ້າບຸກຄົນທີ່ສວມເອໂຟດຜ້າປ່ານແປດສິບຫ້າຄົນ
- 19 ແລະເຂົາປະທານໂນບເມືອງຂອງປະໂຣທິດເສັງດ້ວຍຄົມດາບ ຂ້າເສັງດ້ວຍຄົມດາບມີ ທັງຜູ້ຊາຍ ຜູ້ຍິງ ເດັກນ້ອຍ ງົວ ລໍ່ແລະແກະ
- 20 ແຕ່ບຸດຊາຍຍຄົນນຶ່ງຂອງອາຮີເມເລກບຸດອາຮີຕູບ ຊື່ອາບິອາທາໄດ້ລອດພົ້ນ ແລະຫນີຕາມດາວິດໄປ
- 21 ອາບິອາທາກໍບອກດາວິດວ່າຊາອູນໄດ້ປະທານປະໂຣທິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສັງ
- 22 ດາວິດຈຶ່ງເວົ້າກັບອາບິອາທາວ່າ, “ໃນວັນນັ້ນເມື່ອໂດເອກຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ເຂົາຈະຕ້ອງທູນຊາອູນແນ່ນອນ ເຮົາເປັນຕົ້ນເຫດແຫ່ງການຕາຍຂອງບຸກຄົນໃນຄອບຄົວບິດາຂອງທ່ານ
- 23 ຈົ່ງຢູ່ກັບເຮົາເຖິດ ຢ່າຍ້ານເລີຍ ເພາະຖ້າເຂົາສແວງຫາຊີວິດຂອງທ່ານ ກໍສແວງຫາຊີວິດຂອງເຮົາດ້ວຍ ທ່ານຢູ່ກັບເຮົາກໍຈະພົ້ນພັຍ”

23. ດາວິດໃນເມືອງເກອີລາ

- 1 ເຂົາບອກດາວິດວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຄົນຟິລິສຕິນກຳລັງຮີບເມືອງເກອີລາຢູ່ ແລະບຸ້ນເອົາເຂົ້າທີ່ຫາກໍເກັບກຸ່ວໃຫມ່”
- 2 ດາວິດຈຶ່ງທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຄວນທີ່ຂ້າພຣະອົງຈະໄປຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຟິລິສຕິນເຫລົ່ານີ້ຫລືບໍ່” ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບດາວິດວ່າ, “ຈົ່ງໄປຕໍ່ສູ້ຄົນຟິລິສຕິນ ແລະຊ່ອຍເມືອງເກອີລາໄວ້”
- 3 ແຕ່ຄົນຂອງດາວິດບອກທ່ານວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຢູ່ໃນຍູດານີກໍຍັງຍ້ານຢູ່ແລ້ວ ຖ້າເຮົາຂຶ້ນໄປຍັງເກອີລາສູ່ຮີບກັບກອງທັບຂອງຟິລິສຕິນເຮົາຍິ່ງຍ້ານຫລາຍຂຶ້ນເທົ່າໃດ”
- 4 ແລ້ວດາວິດກໍທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກ ແລະພຣະເຈົ້າສັ່ງຕອບທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນລົງໄປຍັງເກອີລາເຖິດ ເພາະເຮົາຈະມອບຄົນຟິລິສຕິນໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ”

- 5 ດາວິດກັບຄືນຂອງທ່ານກໍໄປຍັງເກອີລາຕໍ່ສູ້ກັບຄືນຟິລິສຕິນ ນຳເອົາສັດລ້ຽງຂອງເຂົາໄປ ແລະຂ້າພັນເຂົາ ທັງຫລາຍເສັຽເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ດາວິດກໍໄດ້ຊ່ອຍຊາວເມືອງເກອີລາໄວ້
- 6 ຢູ່ມາເມື່ອອາບິອາທາບຸດຂອງອາຮິເມເລກ ຫນົໄປຫາດາວິດທີ່ເມືອງເກອີລານັ້ນ ເຂົາຖືເອໂຟດລົງມານຳ
- 7 ມີຄືນໄປທູນຊາອູນວ່າ ດາວິດມາທີ່ເກອີລາແລ້ວ ຊາອູນຈຶ່ງສັ່ງວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເຂົາໄວ້ໃນມື ຂອງເຮົາແລ້ວ ເພາະທີ່ເຂົາເຂົ້າໄປໃນເມືອງທີ່ມີປະຕູແລະດານ ເຂົາກໍຂັງຕົວເອງໄວ້”
- 8 ແລະຊາອູນຊົງໃຫ້ເອີ້ນພົນທັງປວງເຂົ້າສົງຄາມ ໃຫ້ລົງໄປຍັງເກອີລາເພື່ອລ້ອມດາວິດກັບຄືນຂອງທ່ານໄວ້
- 9 ດາວິດຮູ້ວ່າຊາອູນຊົງຄິດຮ້າຍຕໍ່ທ່ານ ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບປະໂຮທິດອາບິອາທາວ່າ, “ຈົ່ງນຳເອົາເອໂຟດມາທີ່ນີ້ ເຖິດ”
- 10 ດາວິດກາບທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນແລ້ວ ວ່າ ຊາອູນຫາຊ່ອງທາງທີ່ຈະມາຍັງເກອີລາເພື່ອທຳລາຍເມືອງນີ້ເພາະຂ້າພຣະອົງເປັນເຫດ
- 11 ປະຊາຊົນຊາວເກອີລາຈະມອບຂ້າພຣະອົງໄວ້ໃນມືທ່ານຫລື ຊາອູນຈະສະເດັດມາດັ່ງທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະ ອົງໄດ້ຍິນນັ້ນຫລື ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ຂໍພຣະອົງຊົງບອກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະ ອົງເຖິດ” ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງວ່າ, “ເຂົາຈະລົງມາ”
- 12 ແລ້ວດາວິດຈຶ່ງກາບທູນວ່າ, “ປະຊາຊົນຊາວເກອີລາຈະມອບຂ້າພຣະອົງກັບຄືນຂອງຂ້າພຣະອົງໄວ້ໃນມື ຂອງຊາອູນຫລື” ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ເຂົາທັງຫລາຍຈະມອບເຈົ້າໄວ້”
- 13 ແລ້ວດາວິດກັບຄືນຂອງທ່ານຊຶ່ງມີປະມານຫົກຮ້ອຍຄົນ ກໍລຸກຂຶ້ນໄປເສັຽຈາກເກອີລາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍ ໄປຕາມແຕ່ເຂົາຈະໄປໄດ້ ເມື່ອມີຄືນໄປທູນຊາອູນວ່າ ດາວິດຫນີໄປຈາກເກອີລາແລ້ວຊາອູນຊົງເລີກການ ຕິດຕາມ
- 14 ດາວິດກໍໄດ້ລີ້ຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ ແລະຢູ່ໃນພູດອຍແຫ່ງຖິ່ນກັນດານ ແລະຊາອູນກໍຊົງຊອກຫາທ່ານທຸກວັນ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມອບທ່ານໄວ້ໃນມືຂອງຊາອູນ
- 15 ດາວິດເຫັນວ່າຊາອູນໄດ້ຊົງອອກຕາມທາງເພື່ອຂ້າຕົນ ດາວິດຢູ່ປ່າ ຊຶຟ ທີ່ໂຮເຣສ
- 16 ໂຢນາທານ ບຸດຊາຍຂອງຊາອູນໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປຫາດາວິດທີ່ ໂຮເຣສ ແລະສນັບສນຸນມືຂອງທ່ານໃຫ້ເຂັ້ມ ແຂງຂຶ້ນໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 17 ໂຢນາທານເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ຢ່າຍ້ານເລີຍ ຊາອູນພໍ່ຂອງຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເລີຍ ເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນ ກະສັດເຫນືອອິສຣາເອນ ແລະເຈົ້າຈະເປັນອຸປຣາຊ ຊາອູນພໍ່ຂອງຂ້ອຍກໍຮູ້ເຮື່ອງນີ້ດີ”
- 18 ແລ້ວທັງສອງກໍກະທຳຄຳສັນຍາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດາວິດຍັງຄ້າງຢູ່ທີ່ໂຮເຣສ ແລະໂຢນາທານກໍ ກັບຄືນໄປວັງ
- 19 ຝ່າຍຊາວຊຶຟ ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາຊາອູນທີ່ເມືອງກີເບອາທູນວ່າ, “ດາວິດໄດ້ລີ້ຢູ່ຖ້ຳມາກາງພວກຂ້າພຣະອົງ ໃນທີ່ ກຳປັງເຂັ້ມແຂງທີ່ໂຮເຣສ ເທິງເນີນພູ ຮາຄີລາຊຶ່ງຢູ່ໃຕ້ເຢຊີໂມນບໍ່ແມ່ນຫລື

- 20 ຂ້າແຕ່ພຣະຣາຊາ ເພາະສະນັ້ນຂໍສະເດັດລົງໄປຕາມພຣະທັຍປາຖນາທີ່ຈະລົງໄປ ຝ່າຍພວກຂ້າພຣະອົງ ຈະມອບເຂົາໄວ້ໃນຫັດຂອງພຣະອົງ”
- 21 ແລະຊາອູນສັ່ງວ່າ, “ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງອວຍພຣະພອນແກ່ພວກທ່ານ ເພາະພວກທ່ານປານີເຮົາ
- 22 ຈົ່ງໄປຫາເບິ່ງໃຫ້ແນ່ນອນ ເບິ່ງໃຫ້ຮູ້ຄັກວ່າເຂົາຢູ່ໃສ ໃຜເຫັນເຂົາທີ່ນັ້ນແດ່ ເພາະມີຄົນບອກເຮົາວ່າ ເຂົາສ ລາດຫລາຍ
- 23 ເພາະສະນັ້ນຈົ່ງໄປສັງເກດເບິ່ງທີ່ຊຸ່ມວ່າເຂົາລີ້ຢູ່ໃສ ແລະກັບມາ ເອົາເນື້ອຄວາມແນ່ນອນມາບອກເຮົາ ແລ້ວເຮົາຈະໄປກັບທ່ານ ຖ້າເຂົາຢູ່ໃນເຂດແຜ່ນດິນ ເຮົາຈະຄົ້ນຫາເຂົາໃນຫມູ່ຄົນຕະກູນຢູ່ດາ”
- 24 ເຂົາທັງຫລາຍກໍລຸກຂຶ້ນໄປເມືອງ ຊິຟ ກ່ອນຊາອູນ ຝ່າຍດາວິດກັບຄືນຂອງທ່ານຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານມາໂອນ ໃນອາຣາບາທາງທິດໃຕ້ເຢຊີໂມນ
- 25 ຊາອູນກັບຄືນຂອງພຣະອົງກໍຊອກຫາ ມີຄົນບອກດາວິດ ທ່ານຈົ່ງລົງໄປຍັງສີລາ ແລະຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານມາ ໂອນ ເມື່ອຊາອູນຊົງຮູ້ດັ່ງນັ້ນກໍຊົງຕິດຕາມດາວິດໄປໃນຖິ່ນກັນດານມາໂອນ
- 26 ຊາອູນສະເດັດໄປຟາກພູຂ້າງນຶ່ງ ດາວິດກັບຄືນຂອງທ່ານຢູ່ທີ່ພູອີກຟາກນຶ່ງ ດາວິດກໍຟ້າວຫນີຈາກຊາອູນ ເພາະຊາອູນກັບຄືນຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃກ້ດາວິດກັບຄືນຂອງທ່ານເພື່ອຈະຈັບ
- 27 ແຕ່ມີຜູ້ນຳຂ່າວຄົນນຶ່ງມາທູນຊາອູນວ່າ, “ຂໍຈົ່ງສະເດັດກັບຄືນ ເພາະພວກພິລິສຕິນຍົກກອງທັບມາບຸ້ນແຜ່ນ ດິນ”
- 28 ຊາອູນຈຶ່ງສະເດັດກັບຈາກການໄລ່ຕາມດາວິດໄປຮີບກັບພິລິສຕິນ ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນທີ່ນັ້ນວ່າສີລາພັນພັຍ
- 29 ດາວິດກໍຂຶ້ນໄປຈາກທີ່ນັ້ນໄປອາໄສຢູ່ໃນທີ່ກຳບັງເຂັ້ມແຂງເມືອງເອນເກດີ

24. ດາວິດໄວ້ຊີວິດຊາອູນ

- 1 ເມື່ອຊາອູນກັບມາຈາກການຕໍ່ສູ້ກັບພວກພິລິສຕິນກໍມີຄົນມາບອກວ່າ ດາວິດຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານໃກ້ໆເມືອງ ເອນເກດີ
- 2 ຊາອູນຈຶ່ງເອົາທະຫານຜູ້ເກັ່ງກ້າທີ່ສຸດໃນອິສຣາເອນສາມພັນຄົນອອກຊອກຫາດາວິດ ແລະທະຫານຂອງ ເຂົາຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງຫີນດານແບ້ປ່າ
- 3 ຊາອູນໄດ້ເຂົ້າໄປຖ່າຍໃນຖ້ຳແຫ່ງນຶ່ງໃກ້ໆກັບຄອກແກະຢູ່ແປະແຄມທາງ ສ່ວນດາວິດແລະທະຫານຂອງ ທ່ານກໍລີ້ຢູ່ໃນຖ້ຳນັ້ນ
- 4 ພວກທະຫານຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ດາວິດວ່າ, “ນີ້ແມ່ນໂຊກຂອງທ່ານແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບສັດຕູຂອງທ່ານ ໄວ້ໃນອຳນາດຂອງທ່ານຕາມທີ່ຊົງບອກໄວ້ນັ້ນແລ້ວ ແລະບັດນີ້ ທ່ານຈົ່ງທຳກັບສັດຕູຂອງທ່ານຕາມທີ່ ຕ້ອງການ” ດາວິດໄດ້ຄານອອກມາແລ້ວຕັດເອົາເສື້ອຍາວຂອງຊາອູນ ໂດຍທີ່ພຣະອົງບໍ່ຮູ້ເມື່ອຫຍັງຫມົດ
- 5 ແຕ່ດາວິດກໍມີຄວາມຮູ້ສຶກເສັງໃຈ ທີ່ທ່ານໄດ້ຕັດເຄື່ອງສລອງພຣະອົງຂອງຊາອູນ

- 6 ທ່ານຈິ່ງເວົ້າກັບທະຫານຂອງຕົນວ່າ, “ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍທຳອັນຕະຫຼາຍຢ່າງໃດຫມົດ ແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກເອົາເປັນເຈົ້າຊີວິດ ຂ້ອຍບໍ່ຄວນທຳອັນຕະຫຼາຍແກ່ພຣະອົງເລີຍ ເພາະພຣະອົງເປັນເຈົ້າຊີວິດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້”
- 7 ດັ່ງນັ້ນ ດາວິດຈິ່ງບອກໃຫ້ທະຫານຂອງຕົນຢ່າຕໍ່ສູ້ ຊາອູນ
- 8 ຊາອູນໄດ້ອອກຈາກຖ້ານັ້ນ ແລະໄດ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປ ແລ້ວດາວິດກໍອອກໄປຕາມຫລັງພຣະອົງ ແລະເອີ້ນໃສ່ພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອົງເອີຍ ຊາອູນກໍຫລຽວຫລັງເບິ່ງອ້ອມໆ ດາວິດກໍກົມຂາບລົງດ້ວຍຄວາມນັບຖື
- 9 ແລ້ວທູນຖາມວ່າ, “ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈິ່ງຟັງສຽງປະຊາຊົນ ທີ່ເວົ້າວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງພຍາຍາມຈະທຳຮ້າຍພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງເຫັນດ້ວຍຕົນເອງແລ້ວວ່າ
- 10 ວັນນີ້ ທີ່ຖ້ານັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບພຣະອົງໄວ້ໃນມືຂອງຂ້ານ້ອຍ ບາງຄົນໄດ້ບອກຂ້ານ້ອຍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເສັຽ ແຕ່ວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ສຶກອິດທົນພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍຈິ່ງບອກວ່າ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຄວນທຳອັນຕະຫຼາຍແກ່ພຣະອົງເລີຍ ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດ
- 11 ສະເດັດພໍ່ເອີຍ ຂໍຊົງທອດພຣະເນດເບິ່ງສິ້ນເສື້ອລ່າມຂອງພຣະອົງທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຖືຢູ່ນີ້ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕັດມັນອອກ ແຕ່ວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂ້າພຣະອົງນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຄວນຫມັ້ນໃຈວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຄິດກະບົດຫລືຄິດທຳຮ້າຍພຣະອົງແຕ່ຢ່າງໃດ ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນ ພຣະອົງກໍຍັງຕາມຂ້າຂ້ານ້ອຍ ໂດຍທີ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ທຳຜິດຫຍັງຕໍ່ພຣະອົງ
- 12 ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ຕັດສິນລະຫວ່າງພວກເຮົາທັງສອງຄົນນີ້ໃຜເປັນຜູ້ຜິດ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລົງໂທດພຣະອົງໃນກິຈການທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳຕໍ່ສູ້ຂ້ານ້ອຍ ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ທຳອັນຕະຫຼາຍຕໍ່ສູ້ພຣະອົງແມ່ນແຕ່ນ້ອຍດຽວ
- 13 ພຣະອົງກໍຮູ້ໃນຄຳໂບຮານທີ່ວ່າ “ຄວາມຊົ່ວກໍຕ້ອງແກ້ແຄ້ນດ້ວຍຄວາມຊົ່ວ” ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ທຳຮ້າຍພຣະອົງຈິ່ງເບິ່ງວ່າ ເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອນກຳລັງຈະຂ້າຜູ້ໃດ
- 14 ພຣະອົງຊົງໄລ່ຕິດຕາມຫຍັງ ໄລ່ຕິດຕາມຫມາຕາຍ ຫລືຕົວມັນ
- 15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຕັດສິນວ່າ ໃຜໃນພວກເຮົາເປັນຄົນຜິດ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງທອດພຣະເນດເບິ່ງໃນເຮືອງນີ້ ຂໍຊົງປ້ອງກັນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍພົ້ນຈາກສະເດັດພໍ່ເທີນ”
- 16 ເມື່ອດາວິດເວົ້າສຸດແລ້ວ ຊາອູນກໍກ່າວວ່າ, “ດາວິດລູກຂອງພໍ່ເອີຍ ແມ່ນເຈົ້າແທບທີ່ເວົ້ານັ້ນ”
- 17 ແລ້ວພຣະອົງກໍຮ້ອງໄຫ້ ແລະເວົ້າຕໍ່ດາວິດວ່າ, “ເຈົ້າເປັນຄົນຖືກ ແຕ່ຂ້ອຍເປັນຄົນຜິດ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດດີຕໍ່ຂ້ອຍໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຊົ່ວຕໍ່ເຈົ້າ
- 18 ວັນນີ້ ເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາກະຣຸນາຕໍ່ຂ້ອຍ ເພາະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂ້າຂ້ອຍ ທັງໆທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ມອບຂ້ອຍໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ
- 19 ຄົນທີ່ຈັບສັດຕູຂອງຕົນໄດ້ແລ້ວປ່ອຍໃຫ້ໄປຢ່າງປອດພັຍຈະມີບໍ່ ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງອວຍພຣະພອນໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ທຳກັບຂ້ອຍໃນວັນນີ້

- 20 ດຽວນີ້ ຂ້ອຍຮູ້ຢ່າງຄັກແນ່ແລ້ວວ່າ ເຈົ້າຈະເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງອິສຣາເອນ ແລະພຣະຣາຊອານາຈັກຈະຢູ່ໃຕ້ການປົກຄອງຂອງເຈົ້າຕໍ່ໄປ
- 21 ແຕ່ວ່າ ຂໍໃຫ້ສັນຍາກັບຂ້ອຍໃນນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະສະຫງວນເຊື້ອສາຍຂອງຂ້ອຍໄວ້ ເພື່ອວ່າຊື່ຂ້ອຍແລະຊື່ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ຖືກຫລົງລົມໄປຈົນຫມົດສິ້ນ
- 22 ດາວິດກໍສັນຍາວ່າ ທ່ານຈະປະຕິບັດຕາມ ແລ້ວຊາອູນກໍກັບຄືນເມືອ ສ່ວນດາວິດແລະທະຫານຂອງທ່ານກໍກັບຄືນເມືອບ່ອນລີ້ຂອງພວກເຂົາ

25. ການຕາຍຂອງຊາມູເອນ

- 1 ຝ່າຍຊາມູເອນກໍເສັງຊີວິດ ແລະຄົນອິສຣາເອນທັງປວງກໍປະຊຸມກັນໄວ້ທຸກໃຫ້ແກ່ທ່ານ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຝັງສົບທ່ານໄວ້ໃນບ້ານຂອງທ່ານທີ່ເມືອງຣາມາ ແລະດາວິດກໍລຸກຂຶ້ນໄປຍັງຖິ່ນກັນດານປາຣານ

ດາວິດແລະເມັງຂອງນາບານ

- 2 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງໃນເມືອງມາໂອນ ມີການງານຢູ່ໃນເມືອງກາຣ໌ເມນ ຊາຍຜູ້ນັ້ນຮັ່ງມີຫລາຍ ມີແກະສາມພັນໂຕ ແລະແບ້ນຶ່ງພັນ ເຂົາຕັດຂົນແກະຂອງເຂົາຢູ່ທີ່ກາຣ໌ເມນ
- 3 ຊາຍຄົນນັ້ນຊື່ ນາບານ ແລະເມັງຂອງທ່ານຊື່ ອາບິກາອິນ ຍິງຄົນນັ້ນມີຄວາມຮອບຄອບ ແລະຫນ້າຕາສວຍງາມ ແຕ່ຊາຍຄົນນັ້ນເປັນຄົນສາມັນ ແລະປະພຶດຕົວບໍ່ດີ ເປັນວົງວານຂອງກາເລັບ
- 4 ດາວິດຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານຮູ້ວ່າ ນາບານກໍາລັງຕັດຂົນແກະຂອງເຂົາຢູ່
- 5 ດາວິດຈຶ່ງໃຊ້ຊາຍຫນຸ່ມສືບຄົນ ແລະດາວິດສັ່ງຊາຍຫນຸ່ມເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນໄປທີ່ກາຣ໌ເມນໄປທານາບານ ແລະຄໍານັບເຂົາໃນນາມຂອງເຮົາ
- 6 ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງກ່າວຄໍາຄໍານັບເຂົາເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ສັນຕິສຸກຈຶ່ງມີແກ່ທ່ານ ສັນຕິສຸກຈຶ່ງມີແກ່ຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະສັນຕິສຸກຈຶ່ງແກ່ບັນດາສິ່ງທີ່ທ່ານມີ
- 7 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າທ່ານມີຄົນຕັດຂົນແກະ ຝ່າຍຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງທ່ານນັ້ນຢູ່ກັບເຮົາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກະທໍາອັນຕະຣາຍເຂົາເລີຍແລະເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຂາດສິ່ງໃດໄປຕອດເວລາທີ່ເຂົາຢູ່ໃນກາຣ໌ເມນ
- 8 ຂໍຖາມຄົນຫນຸ່ມຂອງທ່ານເບິ່ງວ່າ ເຂົາທັງຫລາຍຄົງຈະບອກແກ່ທ່ານ ເພາະສະນັ້ນຂໍໃຫ້ຄົນຫນຸ່ມຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມກະຣຸນາໃນສາຍຕາຂອງທ່ານ ເພາະເຮົາມາໃນວັນມີການລ້ຽງ ຂໍທ່ານໄດ້ໃຫ້ສິ່ງທີ່ມີຕິດມືຂອງທ່ານແກ່ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ແລະແກ່ດາວິດບຸດຂອງທ່ານ”
- 9 ເມື່ອພວກຄົນຫນຸ່ມຂອງດາວິດມາເຖິງກໍກ່າວຄໍາເຫລົ່ານັ້ນແກ່ນາບານໃນນາມຂອງດາວິດ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຄອຍຢູ່
- 10 ແລະນາບານຕອບຄົນຮັບໃຊ້ຂອງດາວິດວ່າ, “ດາວິດແມ່ນໃຜ ບຸດຂອງເຈສຊີແມ່ນໃຜ ສະໄຫມນີ້ມີຄົນໃຊ້ເປັນຈໍານວນຫລາຍທີ່ຫນີໄປຈາກນາຍຂອງຕົນ

- 11 ຄວນຫລີກທີ່ເຮົາຈະນຳເຂົ້າຈີ່ຂອງເຮົາ ແລະນ້ຳຂອງເຮົາ ແລະຊີ້ນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຂ້າເສັງສຳລັບຄົນຕັດ
ຂົນແກະຂອງເຮົາມອບໃຫ້ແກ່ຄົນຊຶ່ງມາຈາກໃສກໍບໍ່ຮູ້“
- 12 ພວກຄົນຫນຸ່ມຂອງດາວິດກຳກັບຄືນ ແລະມາບອກເຮືອງຣາວທັງສິ້ນນີ້ແກ່ດາວິດ
- 13 ແລະດາວິດສັ່ງຄົນຂອງທ່ານວ່າ, “ທຸກຄົນຈົ່ງເອົາດາບຄາດແອວໄວ້” ແລະທຸກຄົນກໍເອົາດາບຄາດແອວ
ຂອງຕົນ ແລະດາວິດກໍເອົາດາບຄາດແອວ ແລະມີຄົນຕິດຕາມດາວິດໄປປະມານສີ່ຮ້ອຍຄົນ ສ່ວນອີກສອງ
ຮ້ອຍຄົນຢູ່ເຝົ້າກອງສັມພາຣະ
- 14 ແຕ່ມີຄົນຫນຸ່ມຄົນນຶ່ງໄປບອກນາງອາບິກາອິນເມັງຂອງນາບານວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ດາວິດສັ່ງຜູ້ນຳຂ່າວມາຈາກ
ຖິ່ນກັນດານເພື່ອຈະຄຳນັບນາຍຂອງເຮົາ ແລະນາຍກັບເວົ້າຮ້າຍໃຫ້ກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ
- 15 ແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຄີຍຕໍ່ເຮົາຫລາຍ ແລະເຮົາບໍ່ຕ້ອງຖືກທຳຮ້າຍຢ່າງໃດເລີຍ ແລະບໍ່ຂາດສິ່ງໃດຕາບໃດທີ່
ເຮົາໄປກັບເຂົາ ເມື່ອເຮົາຢູ່ໃນທົ່ງນາ
- 16 ເຂົາເປັນເຫມືອນກຳແພງຂອງເຮົາທັງກາງຄືນແລະກາງເວັນ
- 17 ບັດນີ້ ຂໍທ່ານຮູ້ເຮືອງນີ້ແລະພິຈາຣະນາວ່າ ທ່ານຄວນຈະທຳປະການໃດ ເພາະເຂົາຄົງມຸ່ງຮ້າຍຕໍ່ນາຍຂອງ
ເຮົາ ແລະຕໍ່ຄອບຄົວທັງສິ້ນຂອງນາຍ ນາຍນັ້ນເປັນຄົນສາມຫາວ ໃຜຈະເວົ້ານຳກໍບໍ່ໄດ້”
- 18 ແລ້ວນາງອາບິກາອິນກໍຟ້າວຈັດຂະຫນົມສອງຮ້ອຍກ້ອນ ແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນສອງຖົງຫນັງ ແລະແກະທີ່ທຳ
ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວທ້າໂຕ ແລະເຂົ້າຂົ້ວທ້າຖົງ ແລະອະງຸ່ນແຫ້ງຮ້ອຍຊໍ່ ແລະຂະຫນົມຫມາກເດື່ອສອງຮ້ອຍ
ແຜ່ນບັນທຸກຫລັງລໍ
- 19 ນາງກໍສັ່ງຊາຍຫນຸ່ມຂອງນາງວ່າ, “ຈົ່ງຟ້າວໄປກ່ອນເຮົາ ເຮົາຈະຕາມເຈົ້າໄປ” ແຕ່ນາງບໍ່ໄດ້ບອກນາບານ
ຜົວຂອງນາງ
- 20 ເມື່ອນາງຂີ່ລໍລົງມາມີສັນພູບັງຝ່າຍນາງຢູ່ ດາວິດກັບທະຫານຂອງທ່ານກໍລົງມາທາງນາງ ແລະນາງກໍພົບ
ເຂົາທັງຫລາຍເຂົ້າ
- 21 ດາວິດກ່າວໄວ້ແລ້ວວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຝົ້າທຸກສິ່ງທີ່ຄົນນີ້ຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານເສັງເປົ່າ ບໍ່ມີສິ່ງໃດຂອງເຂົາຂາດໄປ
ເລີຍ ແລະເຂົາຍັງກະທຳຄວາມຊົ່ວຕໍ່ເຮົາຕອບແທນຄວາມດີ
- 22 ຖ້າເຖິງມື້ອື່ນເຮົາຍັງປ່ອຍໃຫ້ຊາຍຈັກຄົນນຶ່ງໃນບັນດາທີ່ເຂົາມີຢູ່ນັ້ນເຫລືອຢູ່ ກໍຂໍພຣະເຈົ້າຊົງລົງໂທດ
ດາວິດ ແລະຍິ່ງຫນັກກວ່າ”
- 23 ເມື່ອນາງອາບິກາອິນເຫັນດາວິດ ນາງກໍຟ້າວລົງຈາກຫລັງລໍ ຊົບຫນ້າລົງຕໍ່ດາວິດກາບລົງເຖິງດິນ
- 24 ນາງກາບລົງທີ່ດິນຂອງດາວິດກ່າວວ່າ, “ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຄວາມຜິດນັ້ນຢູ່ທີ່ຂ້ານ້ອຍແຕ່ຜູ້ດຽວ ຂໍໃຫ້
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄດ້ເວົ້າໃຫ້ທ່ານຟັງ ຂໍທ່ານໄດ້ໂຜດຟັງສຽງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ
- 25 ຂໍເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຢ່າໄດ້ເອົາຄວາມກັບນາບັນ ຊາຍສາມຫາວຄົນນີ້ເລີຍ ຄືນາບານ ເພາະເຂົາເປັນ
ຢ່າງທີ່ຊື່ຂອງເຂົາບອກ ນາບານເປັນຊື່ຂອງເຂົາ ແລະຄວາມໂງ່ຈ້າກໍຢູ່ກັບເຂົາ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຫັນພວກຄົນຫນຸ່ມຂອງເຈົ້ານາຍຊຶ່ງທ່ານໄດ້ໃຊ້ໄປນັ້ນ

- 26 ເຫດສະນັ້ນເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ ແລະທ່ານມີຊີວິດຢູ່ສັນໃດ ດ້ວຍວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ທ່ານຮະງັບເສັງໄປຈາກຄວາມຜິດທີ່ທຳໃຫ້ໂລຫິດຕົກ ແລະຈາກການແກ້ແຄ້ນດ້ວຍມືຂອງທ່ານເອງ ເພາະສະນັ້ນຂໍໃຫ້ສັດຕູຂອງທ່ານ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ກະທຳຮ້າຍຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈົ່ງເປັນຢ່າງລາບານ
- 27 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄດ້ນຳມາໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂໍມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາຄົນໜຸ່ມ ຊຶ່ງຕິດຕາມເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ
- 28 ໄດ້ໄຜດອະພິຍຄວາມຜິດຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເຖິດ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນເຊື້ອສາຍທີ່ໜັ້ນຄົງ ດ້ວຍວ່າເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍທຳສົງຄາມຢູ່ຝ່າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາບໃດທີ່ທ່ານມີຊີວິດຢູ່ຈະຫາຄວາມຊົ່ວທີ່ຕົວທ່ານບໍ່ໄດ້ເລີຍ
- 29 ເຖິງແມ່ນມີຄົນລຸກຂຶ້ນໄລ່ຕິດຕາມທ່ານ ແລະປອງຈະຂ້າທ່ານ ຊີວິດຂອງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຜູກມັດຢູ່ກັບກຸ່ມຊີວິດຊຶ່ງຢູ່ໃນຄວາມພິທັກຮັກສາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ແຕ່ຊີວິດຂອງສັດຕູຂອງທ່ານຈະຖືກແກວ່ງອອກໄປດັ່ງອອກໄປຈາກກະຕູນ
- 30 ແລະເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍແລ້ວ ຕາມບັນດາຄວາມດີຊຶ່ງພຣະອົງຊົງລ້ນວາຈາກງ່ວກັບທ່ານ ແລະຊົງຕັ້ງທ່ານໄວ້ເປັນເຈົ້ານາຍເໜືອອິສຣາເອນ
- 31 ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ມີເຫດທີ່ຕ້ອງເສົ້າໃຈຫລືຮະກຳໃຈ ເພາະໄດ້ກະທຳໃຫ້ໂລຫິດເຂົາຕົກດ້ວຍບໍ່ມີສາເຫດຫລື ເພາະເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍທຳການແກ້ແຄ້ນເສັງເອງ ແລະເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳຄວາມດີແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍແລ້ວກໍຂໍລະນຶກເຖິງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານດ້ວຍ”
- 32 ດາວິດຈຶ່ງກ່າວແກ່ອາບິກາອິນວ່າ, “ສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຜູ້ຊົງໃຊ້ເຈົ້າໃຫ້ມາພົບເຮົາໃນວັນນີ້
- 33 ຂໍໃຫ້ຄວາມສຸຂຸມຂອງເຈົ້າຮັບພຣະພອນ ແລະຂໍໃຫ້ຕົວເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະພອນ ເພາະເຈົ້າໄດ້ປ້ອງກັນເຮົາໃນວັນນີ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຜິດທີ່ທຳໃຫ້ໂລຫິດຕົກ ແລະຈາກການແກ້ແຄ້ນດ້ວຍມືຂອງເຮົາເອງ
- 34 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຜູ້ຊົງຮະງັບເຮົາເສັງຈາກການກະທຳຮ້າຍເຈົ້າ ຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟ້າວມາພົບເຮົາເສັງເຖິງມື້ອື່ນເຊົ້າຄົງບໍ່ມີເຫລືອຈັກຄົນນຶ່ງເປັນແນ່”
- 35 ແລ້ວດາວິດກໍຮັບບັນດາສິ່ງທີ່ນາງນຳມາຈາກມືຂອງນາງ ແລະດາວິດກ່າວແກ່ນາງວ່າ, “ຈົ່ງກັບຄືນໄປຍັງບ້ານເຮືອນຂອງເຈົ້າດ້ວຍສັນຕິສຸກເຖິດ ເຮົາໄດ້ຟັງສຽງຂອງເຈົ້າແລ້ວ ແລະເຮົາກໍໄດ້ອະນຸໂລມຕາມຄຳຂໍຮ້ອງຂອງເຈົ້າ”
- 36 ແລ້ວອາບິກາອິນກໍກັບຄືນໄປຫານາບານ ແລະເຂົາກຳລັງມີການລ້ຽງໃນບ້ານຂອງເຂົາຢ່າງການລ້ຽງຂອງກະສັດ ແລະຈິດໃຈຂອງນາບານກໍເບີກບານມ່ວນຊື່ນຢູ່ ເພາະເຂົາມືນເມົາຫລາຍ ນາງຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ບອກຫຍັງໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈົນເວລາຮຸ່ງເຊົ້າ

- 37 ໃນເວລາເຊົ້າ ເມື່ອເຫລົ່າອະງຸ່ນສ່າງຈາກນາບານໄປແລ້ວ ເມັງຂອງເຂົາກໍເລົ່າເຫດການເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຟັງ ແລະຈິດໃຈຂອງເຂົາກໍຕາຍເສັງພາຍໃນ ແລະເຂົາກາຍເປັນດັ່ງກ່ອນຫີນ
- 38 ຢູ່ມາອີກປະມານສິບວັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານນາບານ ແລະທ່ານກໍສິ້ນຊີວິດ
- 39 ເມື່ອດາວິດໄດ້ຍິນວ່ານາບານເສັງຊີວິດແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງວ່າ, “ສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງແກ້ແຄ້ນການ ຢຽບຫຍາມທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮັບຈາກມີຂອງນາບານ ແລະຊົງປ້ອງກັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງບໍ່ໃຫ້ທຳຄວາມ ຊົ່ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບແທນການກະທຳຊົ່ວຂອງນາບານໃຫ້ຕົກເທິງຫົວຂອງເຂົາເອງ ແລ້ວດາວິດກໍ ສົ່ງຄົນໄປສູ່ຂໍອາບິກາອິນໃຫ້ມາເປັນເມັງຂອງທ່ານ
- 40 ເມື່ອຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງດາວິດມາເຖິງອາບິກາອິນທີ່ກາຣ໌ເມນ ເຂົາທັງຫລາຍກໍເວົ້າກັບນາງວ່າ, “ດາວິດໄດ້ໃຫ້ ເຮົາທັງຫລາຍມານຳເຈົ້າໄປໃຫ້ເປັນເມັງຂອງທ່ານ”
- 41 ແລະນາງກໍລຸກຂຶ້ນຊົບຫນ້າລົງເຖິງດິນກ່າວວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຈະລ້າງຕີນໃຫ້ ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ແຫ່ງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ”
- 42 ອາບິກາອິນກໍຟ້າວລຸກຂຶ້ນຂີ້ລໍໂຕນຶ່ງພ້ອມກັບສາວໃຊ້ບົວລະບັດນາງອີກທ້າຄົນ ນາງຕາມຜູ້ນຳຂ່າວຂອງດາ ວິດໄປ ແລະໄດ້ເປັນເມັງຂອງດາວິດ
- 43 ດາວິດຍັງໄດ້ຮັບນາງອາຣີໂນອາມ ຊາວເຢສເຣເອນມາດ້ວຍ ແລະທັງສອງກໍເປັນເມັງຂອງດາວິດ
- 44 ຊາອູນໄດ້ຊົງຍົກມີຄານ ບຸດສາວຂອງພຣະອົງ ຜູ້ເປັນເມັງຂອງດາວິດ ໃຫ້ແກ່ປັນຕີບຸດລາອິສ ຊາວກັນລິມ

26. ດາວິດໄວ້ຊີວິດຊາອູນທີ່ຊີຟ

- 1 ຊາວຊີຟມາຫາຊາອູນທີ່ເມືອງກິເບອາທູນວ່າ, “ດາວິດລີ້ຢູ່ເທິງພູ ຮາຄິລາ ຊຶ່ງຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງເຢຊີ ໂມນບໍ່ແມ່ນຫລື”
- 2 ຊາອູນຈຶ່ງຊົງລຸກຂຶ້ນລົງໄປທີ່ຖິ່ນກັນດານຊີຟ ພ້ອມກັບຊາຍອິສຣາເອນທີ່ຄັດເລືອກໄວ້ແລ້ວສາມພັນຄົນ ເພື່ອຊອກຫາດາວິດໃນຖິ່ນກັນດານຊີຟ
- 3 ຊາອູນຊົງຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ພູຮາຄິລາ ຊຶ່ງຢູ່ຂ້າງຖນົນທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເຢຊີໂມນ ແຕ່ດາວິດຍັງຄົງຢູ່ໃນ ຖິ່ນກັນດານ ແລະເມື່ອທ່ານເຫັນວ່າຊາອູນສະເດັດມາຫາທ່ານທີ່ໃນຖິ່ນກັນດານ
- 4 ດາວິດກໍສົ່ງຜູ້ສອດແນມອອກໄປ ຈຶ່ງຮູ້ວ່າຊາອູນຊົງຍົກມາແນ່ແລ້ວ
- 5 ແລ້ວດາວິດກໍລຸກຂຶ້ນມາຍັງທີ່ຊຶ່ງຊາອູນຊົງຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ ແລະດາວິດກໍເຫັນບ່ອນທີ່ຊາອູນບັນທົມພ້ອມກັບອັບ ເນີບຸດເນີແມ່ທັບ ຊາອູນບັນທົມຢູ່ກາງເຂດຄ້າຍ ຝ່າຍກອງທັບກໍຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ຮອບພຣະອົງ
- 6 ແລ້ວດາວິດກໍເວົ້າກັບອາຣີເມເລກ ຊາວຮິດຕີ ແລະອາບິຊັຍບຸດຂອງນາງເຊຣູຢາ ນ້ອງຊາຍຂອງໂຢອາບ ວ່າ, “ຜູ້ໃດຈະລົງໄປໃນຄ້າຍຂອງຊາອູນກັບເຮົາແດ່” ອາບິຊັຍຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະລົງໄປກັບທ່ານ”
- 7 ດາວິດແລະອາບິຊັຍຈຶ່ງລົງໄປທີ່ກອງທັບໃນເວລາກາງຄືນ ແລະເບິ່ງແມ່, ຊາອູນບັນທົມຢູ່ກາງເຂດຄ້າຍ ມີ ຫອກປັກຢູ່ບ່ອນທີ່ດິນຊື່ຫົວ ອັບເນີກັບພວກພົນກຳນອນລ້ອມພຣະອົງຢູ່

- 8 ອາບີຊັຍເວົ້າກັບດາວິດວ່າ, “ໃນວັນນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບສັດຕູຂອງທ່ານໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານແລ້ວ ບັດນີ້ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າແທງເຂົາດ້ວຍທອກໃຫ້ຕິດດິນ ຄັ້ງດຽວກໍພໍ ແລະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງແທງເຂົາຄັ້ງທີ່ສອງ”
- 9 ແຕ່ດາວິດບອກອາບີຊັຍວ່າ, “ຂໍຢ່າທຳລາຍພຣະອົງເລີຍ ເພາະຜູ້ໃດຈະຢຽດມືອອກຕໍ່ສູ້ຜູ້ຊົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊະໂລມຫົດສົງໄວ້ ແລະຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດ”
- 10 ແລະດາວິດກ່າວວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຂ້າພຣະອົງທ່ານເອງ ຫລືຈະເຖິງວັນກຳນົດທີ່ພຣະອົງຕ້ອງສິ້ນພຣະຊົນ ຫລືພຣະອົງຈະສະເດັດເຂົ້າສົງຄາມແລະພິນາດເສັງ
- 11 ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຫ້າມປາມຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຢຽດມືອອກຕໍ່ສູ້ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຊະໂລມຫົດສົງໄວ້ ບັດນີ້ຈົ່ງເອົາທອກທີ່ຢູ່ຊື່ພຣະສຽນກັບເຍືອກນ້ຳ ແລະໃຫ້ເນົາໄປກັນເຖິດ”
- 12 ດາວິດຈົ່ງເອົາທອກແລະເຍືອກນ້ຳຈາກທີ່ພຣະສຽນຂອງຊາອູນ ແລະເຂົາທັງສອງກໍອອກໄປ ບໍ່ມີໃຜເຫັນບໍ່ມີໃຜຮູ້ ແລະບໍ່ມີໃຜຕື່ນເພາະເຂົາຫລັບສນິດທຸກຄົນ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ເຂົາຫລັບສນິດ
- 13 ດາວິດກໍຂ້າມໄປອີກຟາກນຶ່ງໄປຢືນຢູ່ເທິງຍອດພູໄກອອກໄປ ມີທີ່ຫວ່າງກວ້າງໃຫຍ່ລະຫວ່າງທັງສອງຝ່າຍ
- 14 ດາວິດກໍຮ້ອງເອີ້ນພວກພົນແລະເອີ້ນອັບເນີບຸດເນີວ່າ, “ອັບເນີເອີຍ ທ່ານບໍ່ຕອບຫລີ” ແລ້ວອັບເນີຕອບວ່າ, “ໃຜຫັ້ນທີ່ມາຮ້ອງເອີ້ນພຣະຣາຊາ”
- 15 ດາວິດຕອບອັບເນີວ່າ, “ທ່ານບໍ່ແມ່ນຜູ້ຊາຍດອກຫລີ ໃນອິສຣາເອນມີໃຜເຫມືອນທ່ານແດ່ ເປັນຫຍັງທ່ານບໍ່ເຝົ້າກະສັດເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານໄວ້ໃຫ້ດີ ເພາະມີຄົນນຶ່ງເຂົ້າໄປຈະທຳລາຍກະສັດເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານ
- 16 ທີ່ທ່ານກະທຳເຊັ່ນນີ້ບໍ່ດີ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ສັນໃດ ທ່ານຄວນຕາຍເພາະທ່ານບໍ່ໄດ້ເຝົ້າເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານໄວ້ໃຫ້ດີ ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊະໂລມຫົດສົງໄວ້ ບັດນີ້ກວດເບິ່ງດູວ່າ ທອກຂອງກະສັດຢູ່ໃສ ແລະເຍືອກນ້ຳທີ່ຊື່ພຣະສຽນນັ້ນຢູ່ໃສ”
- 17 ຊາອູນຊົງຈຳສຳນຽງດາວິດໄດ້ຈົ່ງກ່າວວ່າ, “ດາວິດບຸດຂອງຂ້າເອີຍ ນີ້ເປັນສຽງຂອງເຈົ້າຫລີ” ແລະດາວິດທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາ ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ເປັນສຽງຂອງຂ້າພຣະອົງ”
- 18 ທ່ານທູນຕໍ່ໄປວ່າ, “ເຫດໃດເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄລ່ຕິດຕາມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກະທຳສິ່ງໃດໄປ ມີຂ້ານ້ອຍຜິດໄປຢ່າງໃດ
- 19 ເພາະສະນັ້ນບັດນີ້ຂໍພຣະຣາຊາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຊົງຟັງສຽງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປຸກປັນຂ້ານ້ອຍຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ໄດ້ຮັບເຄື່ອງຖວາຍ ຖ້າເປັນຄົນຍຸ ກໍຂໍຄົນນັ້ນເປັນທີ່ສາບແຊ່ງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ຂ້ານ້ອຍອອກໄປໃນວັນນີ້ບໍ່ໃຫ້ໄດ້ສ່ວນມໍຣະດົກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງໄປບົວລະບັດພຣະອື່ນ”
- 20 ເຫດສັນນັ້ນບັດນີ້ ຂໍຢ່າໃຫ້ໂລຫິດຂອງຂ້ານ້ອຍຕົກເຖິງດິນໄກຈາກພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະເຈົ້າຊີວິດຂອງອິສຣາເອນໄດ້ອອກມາຫາຊີວິດຫມັດໂຕດຽວ ດັ່ງຜູ້ນຶ່ງໄລ່ຕິດຕາມນົກກະທາຢູ່ເທິງພູ”

- 21 ແລ້ວຊາອູນຕອບວ່າ, “ເຮົາໄດ້ກະທຳຜິດແລ້ວ ດາວິດບຸດຂອງເຮົາເອີຍ ຈຶ່ງກັບຄືນເຖິດ ເຮົາຈະບໍ່ທຳຮ້າຍ ເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ ເພາະໃນວັນນີ້ຊີວິດຂອງເຮົາກໍປະເສີດໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາສຳແດງຕົວເປັນ ຄົນໂງ່ຈ້າແລະໄດ້ກະທຳຜິດຫລາຍ”
- 22 ແລະດາວິດທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຣາຊາ ຫອກນັ້ນຢູ່ທີ່ນີ້ ຂໍຮັບສິ່ງໃຫ້ຄົນຫນຸ່ມຄົນນຶ່ງມາຮັບໄປຈາກທີ່ນີ້
- 23 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານຮາງວັນແກ່ທຸກຄົນຕາມຄວາມຊອບທັມ ແລະຄວາມສັດຊື່ຂອງເຂົາ ເພາະໃນ ວັນນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບພຣະອົງໄວ້ໃນມືຂອງຂ້າພຣະອົງແລ້ວ ແຕ່ຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢຽດມືອອກຕໍ່ສູ້ຜູ້ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊະໂລມຫົດສົງໄວ້
- 24 ເບິ່ງແມ່, ໃນສາຍຕາຂອງຂ້ານ້ອຍ ຊີວິດຂອງພຣະອົງນັ້ນປະເສີດ ຈຶ່ງຂໍໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້າພຣະອົງປະເສີດ ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຂໍພຣະອົງຊົງຊ່ອຍກູ້ຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກບັນດາຄວາມທຸກ ຍາກລຳບາກ”
- 25 ແລ້ວຊາອູນຈຶ່ງກ່າວກັບດາວິດວ່າ, “ດາວິດບຸດຂອງເຮົາເອີຍ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງອວຍພອນເຈົ້າ ເຈົ້າຈະ ກະທຳຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງແລະຈະສຳເລັດ” ດາວິດຈຶ່ງໄປຕາມທາງຂອງທ່ານ ແລະຊາອູນກໍສະເດັດກັບສູ່ ຣາຊສຳນັກຂອງພຣະອົງ

27. ດາວິດຢູ່ໃນຫມູ່ຄົນຟິລິສຕິນ

- 1 ດາວິດຄິດໃນໃຈວ່າ, “ເຮົາຄົງຈະພົບາດຈັກວັນນຶ່ງດ້ວຍມືຂອງຊາອູນ ບໍ່ມີສິ່ງໃດດີກວ່າທີ່ເຮົາຈະໜີໄປຢູ່ທີ່ ແຜ່ນດິນຄົນຟິລິສຕິນ ແລ້ວຊາອູນກໍຈະຊົງເລີກບໍ່ຕິດຕາມເຮົາອີກພາຍໃນເຂດແດນອິສຣາເອນ ແລະເຮົາ ຈະລອດພົ້ນຈາກມືຂອງທ່ານໄດ້”
- 2 ດາວິດຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຍົກຂ້າມໄປ ທັງຕົວທ່ານ ແລະທະຫານທີ່ຢູ່ກັບທ່ານທຶກຮ້ອຍຄົນດ້ວຍກັນ ໄປຫາອາຄິສ ບຸດມາໂອກ ກະສັດເມືອງກາດ
- 3 ດາວິດກໍອາໄສຢູ່ກັບອາຄິສທີ່ເມືອງກາດ ຄືຕົວທ່ານແລະທະຫານຂອງທ່ານ ທຸກຄົນມີຄອບຄົວໄປດ້ວຍ ທັງ ດາວິດພ້ອມກັບເມັງສອງຄົນ ຄືອາຮີໂນອາມຊາວເຢສເຣເອນ ແລະອາບິກາອິນຊາວກາຣ໌ເມນແມ່ຫມ້າຍ ຂອງນາບານ
- 4 ເມື່ອມີຄົນໄປທູນຊາອູນວ່າ ດາວິດໄດ້ໜີໄປເມືອງກາດແລ້ວ ພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ຊອກຫາທ່ານອີກຕໍ່ໄປ
- 5 ແລ້ວດາວິດຈຶ່ງທູນອາຄິສວ່າ, “ຖ້າຂ້າພຣະອົງເປັນທີ່ໂຜດປານໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ ຂໍຊົງໃຫ້ ເຂົາມອບທີ່ຢູ່ໃນຫົວເມືອງແກ່ຂ້າພຣະອົງຈັກແຫ່ງນຶ່ງ ເພື່ອຂ້າພຣະອົງຈະໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຫດໃດຜູ້ຮັບ ໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈະຢູ່ໃນກຸງກັບພຣະອົງ”
- 6 ໃນວັນນັ້ນອາຄິສຊົງມອບເມືອງຊິກລາກໃຫ້ ຊິກລາກຈຶ່ງເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນແກ່ກະສັດຢູດາຈິນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 7 ລະຍະເວລາທີ່ດາວິດເຂົ້າໄປຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຟິລິສຕິນນັ້ນເປັນນຶ່ງປີກັບສີ່ເດືອນ

- 8 ຝ່າຍດາວິດກັບທະຫານຂອງທ່ານກໍຂຶ້ນໄປປຸ້ນຊາວເກຊູຣ໌ ຄົນກິຣ໌ຊິດ ແລະຄົນອາມາເລກ ເພາະປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ເປັນຊາວແຜ່ນດິນນັ້ນຕັ້ງແຕ່ສະໄຫມໂບຮານ ໄກໄປຈົນເຖິງເມືອງຊູຣ໌ ເຖິງແຜ່ນດິນເອຢິບ
- 9 ດາວິດກໍໂຈມຕີແຜ່ນດິນນັ້ນ ບໍ່ໄວ້ຊີວິດຜູ້ຊາຍ ຫລືຜູ້ຍິງ ແຕ່ຍິດແກະ ງົວ ລໍ ອູດ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງ ແລ້ວກັບຄືນມາຫາອາຄິສ
- 10 ເມື່ອໃດອາຄິສຖາມວ່າ, “ວັນນີ້ທ່ານໄປປຸ້ນຜູ້ໃດມາ” ດາວິດກໍທູນຕອບວ່າ, “ປຸ້ນຖິ່ນໃຕ້ທີ່ແຜ່ນດິນຢູດາ” ຫລື “ປຸ້ນເນເກັບທີ່ຕະກູນເຢຣາເມເອນ” ຫລື “ປຸ້ນຖິ່ນໃຕ້ເກນິດ”
- 11 ດາວິດບໍ່ໄດ້ໄວ້ຊີວິດຜູ້ຊາຍຫລືຜູ້ຍິງ ທີ່ຈະນຳມາທີ່ເມືອງກາດ ໂດຍຄິດວ່າ “ຢ້ານວ່າເຂົາຈະບອກເຮືອງຂອງເຮົາແລະກ່າວວ່າ, “ດາວິດໄດ້ທຳຢ່າງນັ້ນ” ນີ້ເປັນວິທີການຂນະທີ່ທ່ານອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຟິລິສຕິນ
- 12 ອາຄິສຊົງວາງພຣະທັຍໃນດາວິດດ້ວຍຊົງດຳຣິວ່າ, “ເຂົາໄດ້ກະທຳໃຫ້ອິສຣາເອນຊົນຊາດຂອງພຣະອົງກຽດຊັງຢ່າງທີ່ສຸດ ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄດ້ຕລອດໄປ”

28.

- 1 ຢູ່ມາໃນຄັ້ງນັ້ນຄົນຟິລິສຕິນໄດ້ຮວບຮວມກຳລັງ ເພື່ອທຳສົງຄາມສູ້ຮົບກັບອິສຣາເອນ ແລະອາຄິສສັ່ງກັບດາວິດວ່າ, “ຈົ່ງເຂົ້າໃຈເຖິດວ່າ ທ່ານກັບຄືນຂອງທ່ານຈະອອກທັບໄປກັບເຮົາ”
- 2 ດາວິດທູນອາຄິສວ່າ, “ດີ ຂ້າພຣະອົງຈະໄດ້ຮູ້ວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈະກະທຳສິ່ງໃດໄດ້ແດ່” ແລະອາຄິສຮັບສັ່ງກັບດາວິດວ່າ, “ດີແລ້ວ ເຮົາຈະໃຫ້ທ່ານເປັນອົງຄະຣັກຂອງເຮົາຕລອດຊີພ”

ຊາອູນແລະຄົນຊົງທີ່ເມືອງເອນໂດຣ໌

(ພບຍ 18:9-14)

- 3 ຝ່າຍຊາອູນເອນໄດ້ເສັງຊີວິດແລ້ວ ແລະຄົນອິສຣາເອນທັງປວງກໍໄວ້ທຸກໃຫ້ທ່ານ ແລະຝັງສົບທ່ານໄວ້ໃນເມືອງຣາມາ ຊຶ່ງເປັນເມືອງຂອງທ່ານເອງ ແລະຊາອູນຊົງກຳຈັດຄົນຊົງແລະພໍ່ມົດແມ່ມົດເສັງຈາກແຜ່ນດິນ
- 4 ຄົນຟິລິສຕິນກໍຊຸມນຸມກັນແລະມາຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ ຊູເນມ ແລະຊາອູນຊົງຮວບຮວມອິສຣາເອນທັງສິ້ນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ເມືອງກິນໂບອາ
- 5 ເມື່ອຊາອູນທອດພຣະເນດກອງທັບຂອງຄົນຟິລິສຕິນກໍຢ້ານ ແລະພຣະທັຍຂອງພຣະອົງກໍຫວັ່ນໄຫວຫລາຍ
- 6 ເມື່ອຊາອູນທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງຕອບພຣະອົງ ບໍ່ວ່າດ້ວຍຄວາມຝັນ ຫລືດ້ວຍອູຣິມ ຫລືດ້ວຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມ
- 7 ຊາອູນຈຶ່ງຮັບສັ່ງກັບມະຫາດເລັກຂອງພຣະອົງວ່າ, “ຈົ່ງອອກໄປຫາຍິງທີ່ເປັນຄົນຊົງ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ໄປຫາແລະຖາມເຂົາເບິ່ງ” ແລະມະຫາດເລັກກໍກາບທູນວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ມີຍິງຄົນຊົງຄົນນຶ່ງຢູ່ທີ່ບ້ານເອນໂດຣ໌
- 8 ຊາອູນຈຶ່ງປອມພຣະອົງ ແລະຊົງສລອງພຣະອົງຢ່າງອື່ນສະເດັດອອກໄປພ້ອມກັບຊາຍສອງຄົນ ໄປຫາຍິງຄົນຊົງໃນເວລາກາງຄືນ ພຣະອົງສັ່ງວ່າ, “ຂໍທ່ານວາຍໃຫ້ເຮົາໂດຍວິນຍານຂອງຄົນຕາຍ ເຮົາຈະຊື້ຜູ້ໃດກໍໃຫ້ເອີ້ນຜູ້ນັ້ນຂຶ້ນມາ”

- 9 ຍິງຄົນນັ້ນຈຶ່ງທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານຄົງຮູ້ແນ່ແລ້ວວ່າຊົງກະທຳສິ່ງໃດ ທີ່ໄດ້ກຳຈັດຄົນຊົງ ແລະພໍ່ມົດ ແມ່ມົດເສັຽຈາກແຜ່ນດິນ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງມາວາງກັບດັກຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ”
- 10 ແຕ່ຊາອູນຊົງສາບານກັບຍິງນັ້ນໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ “ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ສິ້ນໃດ ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກໂທດເພາະເຮືອງນີ້ສິ້ນນັ້ນ”
- 11 ຍິງນັ້ນຈຶ່ງທູນຖາມວ່າ, “ທ່ານຈະໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເອີ້ນໃຜຂຶ້ນມາ” ຊາອູນກ່າວວ່າ, “ເອີ້ນຊາມູເອນຂຶ້ນມາໃຫ້ ເຮົາ”
- 12 ແລະເມື່ອຍິງນັ້ນເຫັນຊາມູເອນ ຈຶ່ງຮ້ອງສຽງດັງ ແລະຍິງນັ້ນກຳກາບທູນຊາອູນວ່າ, “ເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຊົງ ລໍ້ລວງຂ້ານ້ອຍ ພຣະອົງຄືຊາອູນ”
- 13 ກະສັດສັ່ງແກ່ນາງວ່າ, “ຢ່າຢ້ານເລີຍ ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫຍັງ” ແລະຍິງນັ້ນກາບທູນຊາອູນວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍເຫັນ ເທບພຣະເຈົ້າອົງນຶ່ງສະເດັດຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ”
- 14 ພຣະອົງຖາມວ່າ, “ຮູບຮ່າງຂອງເຂົາເປັນຢ່າງໃດ” ແລະນາງຕອບວ່າ, “ເປັນຜູ້ຊາຍແກ່ຂຶ້ນມາມີເສື້ອຄຸມ ກາຍຢູ່” ຊາອູນກໍຊົງຮູ້ວ່າເປັນຊາມູເອນ ພຣະອົງຊົງໂນ້ມພຣະກາຍລົງເຖິງດິນຂາບໄຫວ້
- 15 ແລ້ວຊາມູເອນເວົ້າກັບຊາອູນວ່າ, “ທ່ານຮົບກວນເຮົາດ້ວຍເອີ້ນເຮົາຂຶ້ນມາເຮັດຫຍັງ” ຊາອູນຊົງຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມທຸກຫນັກ ເພາະຄົນຟິລິສຕິນກຳລັງມາທຳສົງຄາມກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງຫັນຫນີຈາກຂ້າພະເຈົ້າເສັຽແລ້ວ ບໍ່ໄດ້ຊົງຕອບຂ້າພະເຈົ້າອີກເລີຍ ບໍ່ວ່າໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຫລື ໂດຍຄວາມຜັນ ເພາະສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂໍເອີ້ນທ່ານຂຶ້ນມາເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ແຈ້ງວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະກະທຳ ປະການໃດດີ”
- 16 ຊາມູເອນຕອບວ່າ, “ໃນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຫັນຫນີຈາກທ່ານເສັຽແລ້ວ ແລະເປັນສັດຕູຂອງທ່ານ ທ່ານ ຈະມາຖາມຂ້າພະເຈົ້າເຮັດຫຍັງ”
- 17 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳແກ່ທ່ານຢ່າງທີ່ພຣະອົງສັ່ງບອກທາງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວນັ້ນ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຊົງຈິກຣາຊອານາຈັກນັ້ນອອກເສັຽຈາກມືຂອງທ່ານ ແລະຊົງມອບໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ ຄືດາວິດ
- 18 ເພາະທ່ານບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ກະທຳຕາມພຣະພິໂຣດຂອງພຣະອົງທີ່ຊົງ ມີຕໍ່ອາມາເລກ ສະນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກະທຳສິ່ງນີ້ແກ່ທ່ານໃນວັນນີ້
- 19 ນອກຈາກນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງມອບອິສຣາເອນພ້ອມກັບຕົວທ່ານໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຟິລິສຕິນ ມື້ອື່ນຕົວ ທ່ານພ້ອມກັບບຸດຊາຍທັງຫລາຍຂອງທ່ານຈະຢູ່ກັບເຮົາ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງມອບກອງທັບອິສຣາ ເອນໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຟິລິສຕິນດ້ວຍ”
- 20 ແລ້ວຊາອູນກໍຊົງລົ້ມລົງຢຽດຍາວເທິງພື້ນດິນໃນທັນທີ ຢ້ານກົວຈົນຕົວສັ່ນເພາະຖ້ອຍຄຳຂອງຊາມູເອນ ແລະບໍ່ມີກຳລັງເຫລືອຢູ່ໃນພຣະອົງ ເພາະບໍ່ໄດ້ສະເຫວີຍມາຕລອດວັນນຶ່ງກັບຄືນນຶ່ງແລ້ວ

- 21 ຍິງນັ້ນກໍເຂົ້າມາຫາຊາອູນ ແລະເມື່ອນາງເຫັນວ່າພຣະອົງຕົກພຣະທັຍຫລາຍ ຈຶ່ງທູນວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງກໍຍອມຟັງຮັບສັ່ງຂອງພຣະອົງ ຍອມສ່ຽງຊີວິດ ແລະຍອມຟັງພຣະດໍາຮັດທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງທຸກປະການ
- 22 ເພາະສະນັ້ນຂໍພຣະອົງຈົ່ງຟັງສຽງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງດ້ວຍ ຂໍຂໍ້ນ້ອຍໄດ້ຖວາຍພຣະກະຍາທານແກ່ພຣະອົງຈັກຫນ້ອຍນຶ່ງ ຂໍພຣະອົງສະເຫວີຍເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງມີກໍາລັງເມື່ອກັບຕາມທາງຂອງພຣະອົງ”
- 23 ພຣະອົງກໍຊົງປະຕິເສດ ຮັບສັ່ງວ່າ, “ບໍ່ກິນ” ແຕ່ມະຫາດເລັກກັບຍິງນັ້ນອ້ອນວອນພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງຟັງສຽງຂອງເຂົາ ພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນປະທັບເທິງຕຽງ
- 24 ຍິງນັ້ນມີລູກໆອ້ວນຢູ່ໃນບ້ານໂຕນຶ່ງ ກໍຟ້າວຂ້າ ເອົາແບ້ງມານວດປັ້ງທໍາເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແບ້ງ
- 25 ນາງກໍນໍາມາຖວາຍແກ່ຊາອູນ ແລະຊົງສະເຫວີຍກັບໃຫ້ມະຫາດເລັກ ເຂົາຮັບປະທານ ແລ້ວກໍຊົງລຸກຂຶ້ນສະເດັດກັບຄືນໄປໃນຄືນນັ້ນ

29. ຄົນພິລິສຕິນບໍ່ວາງໃຈໃນດາວິດ

- 1 ຝ່າຍຄົນພິລິສຕິນຊຸມນຸມກໍາລັງທັງຫມົດຢູ່ທີ່ອາເຟກ ແລະຄົນອິສຣາເອນກໍຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ນ້ຳພຸຊິ່ງຢູ່ໃນເມືອງເຢສຣາເອນ
- 2 ເມື່ອເຈົ້ານາຍພິລິສຕິນເດີນຜ່ານໄປຕາມກອງຮ້ອຍແລະກອງພັນ ແລະດາວິດກັບຄືນຂອງທ່ານກໍຜ່ານໄປເປັນກອງຫລັງກັບອາຄິສ
- 3 ແມ່ທັບຂອງຄົນພິລິສຕິນກ່າວວ່າ, “ພວກເຮັບເຮົາເຫລົ່ານີ້ມາເຮັດຫຍັງຢູ່ທີ່ນີ້” ແລະອາຄິສກໍຮັບສັ່ງແກ່ແມ່ທັບຄົນພິລິສຕິນວ່າ, “ນີ້ຄືດາວິດມະຫາດເລັກຂອງຊາອູນກະສັດອິສຣາເອນບໍ່ແມ່ນຫລື ເຂົາຢູ່ກັບເຮົາມາເປັນວັນເປັນປີແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ເຂົາຫນີມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ພົບຄວາມຜິດໃນຕົວເຂົາເລີຍ”
- 4 ແຕ່ເຈົ້ານາຍພິລິສຕິນໃຈຮ້າຍໃຫ້ທ່ານແລະເຈົ້ານາຍພິລິສຕິນທູນທ່ານວ່າ, “ຂໍສົ່ງຊາຍຄົນນັ້ນກັບຄືນໄປເພື່ອໃຫ້ເຂົາກັບໄປຍັງບ່ອນທີ່ທ່ານກໍານົດໃຫ້ເຂົາຢູ່ ແລະຢ່າໃຫ້ເຂົາລົງໄປຮົບພ້ອມກັບເຮົາຍ້ານວ່າເມື່ອເຮົາຮົບກັນ ເຂົາຈະເປັນສັດຕູຂອງເຮົາ ເພາະວ່າຊາຍຄົນນີ້ຈະຄືນດີກັບເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາໄດ້ຢ່າງໃດ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຫົວຂອງຄົນທີ່ນີ້ດອກຫລື”
- 5 ຄົນນີ້ດາວິດບໍ່ແມ່ນຫລື ຊຶ່ງເຂົາຮ້ອງເພງຂັບລໍາຮັບກັນວ່າ “ຊາອູນຂ້າຄົນເປັນພັນ ແລະດາວິດຂ້າຄົນເປັນຫມື່ນ”
- 6 ອາຄິສຈຶ່ງເອີ້ນດາວິດເຂົ້າມາຮັບສັ່ງແກ່ທ່ານວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະຊົນຢູ່ ທ່ານໄດ້ປະຕິບັດຕົນເປັນຄົນຊື່ສັດມາແລ້ວ ສໍາລັບເຮົາ ເຮົາກໍເຫັນຊອບທີ່ທ່ານອອກທັບໄປກັບເຮົາ ເພາະເຮົາບໍ່ເຫັນມີຄວາມຜິດອັນໃດໃນທ່ານຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ທ່ານມາຢູ່ກັບເຮົາຈົນເຖິງວັນນີ້ ແຕ່ຢ່າງກໍຕາມບັນດາເຈົ້ານາຍບໍ່ເຫັນດ້ວຍໃນເຮືອງທ່ານ
- 7 ສະນັ້ນຂໍທ່ານກັບຄືນໄປເສັງຈົ່ງໄປຢ່າງສັນຕິເຖິດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນທີ່ຂັດໃຈເຈົ້ານາຍພິລິສຕິນທັງຫລາຍ”

- 8 ດາວິດກໍທູນອາຄິສວ່າ, “ແຕ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ກະທໍາສິ່ງໃດ ຫລື ພຣະອົງໄດ້ພົບສິ່ງໃດໃນຕົວຂອງຂ້າພຣະອົງ ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ຂ້າພຣະອົງເຂົ້າມາຮັບຣາຊການຈົນບັດນີ້ວ່າ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ຄວນຈະໄປຮັບກັບສັດຕູຂອງກະສັດເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ”
- 9 ອາຄິສກໍຮັບສັ່ງຕອບດາວິດວ່າ, “ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າໃນສາຍຕາຂອງເຮົາທ່ານດີແລ້ວຢ່າງທູດສວັນຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບັນດາແມ່ທັບແຫ່ງພິລິສຕິນກ່າວວ່າ “ຢ່າໃຫ້ເຂົາຂຶ້ນໄປໃນການຮັບກັບເຮົາເລີຍ”
- 10 ເມື່ອເປັນດັ່ງນີ້ ຂໍທ່ານລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າພ້ອມກັບພວກພົນແຫ່ງນາຍຂອງທ່ານຄືຄົນທີ່ມາກັບທ່ານ ເມື່ອພວກທ່ານລຸກຂຶ້ນໃນເວລາເຊົ້າມືດ ພໍມີແສງກໍຈົ່ງອອກເດີນ”
- 11 ດາວິດຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ມືດ ຄືຕົວທ່ານພ້ອມກັບຄົນຂອງທ່ານເພື່ອອອກເດີນໃນຕອນເຊົ້າ ກັບຄືນໄປຍັງແຜ່ນດິນພິລິສຕິນ ແຕ່ຄົນພິລິສຕິນຂຶ້ນໄປຍັງເຢສຣາເອນ

30. ດາວິດຮັບຊະນະຄົນອາມາເລກ

- 1 ຢູ່ມາໃນວັນທີ່ສາມເມື່ອດາວິດກັບຄືນຂອງທ່ານມາເຖິງເມືອງຊິກລາກ ປາກົດວ່າຄົນອາມາເລກໄດ້ມາບຸ້ນເນເກັບກັບບຸ້ນຊິກລາກແລ້ວ ເຂົາຊະນະຊິກລາກ ແລະເຜົາເສັງດ້ວຍໄຟ
- 2 ແລະຈັບຜູ້ຍິງກັບທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນໄປເປັນຊະເລີຍທັງເດັກແລະຜູ້ໃຫຍ່ ບໍ່ໄດ້ຂ້າຜູ້ໃດເລີຍ ແຕ່ກວາດຕ້ອນໄປຕາມທາງຂອງເຂົາ
- 3 ເມື່ອດາວິດກັບຄືນຂອງທ່ານມາທີ່ໃນເມືອງ ກໍເຫັນວ່າເມືອງນັ້ນຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ ແລະເມັງກັບບຸດຊາຍບຸດຍິງຂອງເຂົາຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍ
- 4 ແລ້ວດາວິດກັບປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ກັບທ່ານກໍຮ້ອງໄຫ້ສູງດັງ ຈົນເຂົາບໍ່ມີກໍາລັງຈະຮ້ອງໄຫ້ອີກ
- 5 ອາຮີໂນອາມ ຊາວເຢສເຣເອນ ແລະອາບິກາອິນແມ່ຫມ້າຍຂອງນາບານຊາວກາເມນ ເມັງທັງສອງຂອງດາວິດກໍຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍ
- 6 ດາວິດກໍເປັນທຸກຫນັກເພາະປະຊາຊົນເວົ້າກັນວ່າຈະຂວ້າງກ້ອນຫີນໃສ່ທ່ານ ດ້ວຍຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນກໍຂົ່ມຂຶ້ນຫລາຍ ເພາະບຸດຊາຍ ແລະບຸດຍິງຂອງເຂົາ ແຕ່ດາວິດກໍມີກໍາລັງຂຶ້ນໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ
- 7 ດາວິດຈົ່ງເວົ້າກັບປະໂຣທິດອາບິອາທາ ບຸດຂອງອາຮີເມເລກວ່າ, “ຂໍນໍາເອໂຟດມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ” ອາບິອາທາກໍນໍາເອໂຟດມາໃຫ້ດາວິດ
- 8 ດາວິດທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ສົມຄວນທີ່ຂ້າພຣະອົງຈະຕິດຕາມກອງບຸ້ນນີ້ຫລື ຂ້າພຣະອົງຈະໄລ່ທັນເຂົາຫລື” ພຣະອົງຕອບທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງຕິດຕາມເຖິດ ເຈົ້າຈະໄປທັນເຂົາແນ່ນອນ ແລະຈະຊ່ວຍໄດ້ແນ່ນອນ”
- 9 ດາວິດກໍຍົກອອກຕິດຕາມພ້ອມກັບຄົນທີ່ຢູ່ກັບທ່ານທັກຮ້ອຍນັ້ນ ແລະເຂົາມາເຖິງລໍາທານ ເບໂຊຣ໌ ຄົນທີ່ຫລ້າຫລັງກໍພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ

- 10 ແຕ່ດາວິດຕິດຕາມຕໍ່ໄປ ທັງຕົວທ່ານແລະຄົນສີ່ຮ້ອຍ ສອງຮ້ອຍທີ່ອ່ອນເພັງເກີນທີ່ຈະຂ້າມລຳທານເບໂຊຣ໌ ກໍຢຸດພັກຢູ່
- 11 ເຂົາທັງຫລາຍພົບຊາວເອຢິບຄົນນຶ່ງຢູ່ທີ່ກາງແຈ້ງ ຈຶ່ງນຳເຂົາມາຫາດາວິດ ໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ແລະເຂົາກໍຮັບປະທານ ແລະໃຫ້ນ້ຳເຂົາດື່ມ
- 12 ແລະໃຫ້ຂະໜົມຫມາກເຕືອແຜ່ນນຶ່ງກັບຊຸ່ຫມາກອະງຸ່ນແຫ້ງສອງຊຸ່ ເມື່ອເຂົາຮັບປະທານແລ້ວ ຈິດໃຈຂອງ ເຂົາກໍຟື້ນຂຶ້ນ ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບປະທານເຂົ້າຈີ່ຫລືດື່ມນ້ຳມາສາມວັນສາມຄືນແລ້ວ
- 13 ດາວິດຖາມເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າເປັນຄົນພວກໃດ ແລະເຈົ້າມາຈາກໃສ” ເຂົາຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນຫນຸ່ມ ຊາວເອຢິບ ເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຄົນອາມາເລກຄົນນຶ່ງ ເມື່ອສາມວັນກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າປ່ວຍ ນາຍຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງ ຖິ້ມຂ້າພະເຈົ້າໄວ້
- 14 ເຮົາມາບຸ້ນທີ່ຖິ້ມໃຕ້ຂອງຄົນເຄເຣທ ແລະບຸ້ນທີ່ສ່ວນຂອງຢູດາ ແລະທີ່ຖິ້ມໃຕ້ຂອງກາເລັບ ແລະເຮົາເຜົາ ເມືອງຊິກລາກເສັງດ້ວຍໄຟ”
- 15 ດາວິດຖາມເຂົາວ່າ, “ເຈົ້າຈະພາເຮົາລົງໄປເຖິງກອງບຸ້ນນີ້ຫລືບໍ່” ເຂົາຕອບວ່າ, “ຂໍສາບານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າວ່າຈະບໍ່ຂ້າຂ້າພະເຈົ້າ ແລະທ່ານຈະບໍ່ມອບຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນມືນາຍຂອງຂ້າພະ ເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະພາທ່ານໄປທີ່ກອງບຸ້ນນັ້ນ”
- 16 ເມື່ອເຂົາພາທ່ານລົງໄປແລ້ວ ເບິ່ງແມ່, ກໍພົບເຂົາທັງຫລາຍແຜ່ກັນຢູ່ເຕັມດິນໄປຫມົດ ຕ່າງກິນແລະດື່ມ ແລະເຕັ້ນລຳເພາະເຂົາຍຶດໄດ້ເຂົ້າຂອງຫລວງຫລາຍມາຈາກແຜ່ນດິນຟີລິສຕິນແລະຈາກແຜ່ນດິນຢູດາ
- 17 ດາວິດກໍຂ້າພັນເຂົາຕັ້ງແຕ່ຮຸ່ງເຮົາຈົນເຖິງຄຳຂອງວັນຮຸ່ງຂຶ້ນ ບໍ່ມີຊາຍຄົນໃດຫນີລອດໄປໄດ້ຈັກຄົນດຽວ ເວັ້ນແຕ່ຊາຍສີ່ຮ້ອຍຄົນຊຶ່ງຂີ້ອຸດຫນີໄປ
- 18 ດາວິດໄດ້ສິ່ງຂອງຕ່າງໆທີ່ຄົນອາມາເລກຍຶດ ແລະຄືນມາທັງຫມົດ ແລະດາວິດຊ່ອຍເມັງທັງສອງຂອງທ່ານ ມາໄດ້
- 19 ບໍ່ມີສິ່ງໃດຂາດຈາກທ່ານໄປເລີຍ ບໍ່ວ່ານ້ອຍຫລືໃຫຍ່ ບຸດຊາຍຫລືບຸດຍິງ ໃນສິ່ງທີ່ຍຶດໄປ ຫລືສິ່ງທີ່ເຂົາ ເຫລົ່ານັ້ນເອົາ ດາວິດໄດ້ຄືນມາຫມົດ
- 20 ດາວິດຍັງຈັບໄດ້ບັນດາຜູງແບ້ ແລະຜູງງົວ ແລະເຂົາໄລ່ຕ້ອນຜູງສັດໄປຂ້າງຫນ້າທ່ານກ່າວວ່າ, “ນີ້ເປັນ ສ່ວນນຶ່ງຂອງດາວິດຍຶດມາ”
- 21 ແລ້ວດາວິດກັບມາຍັງຄົນສອງຮ້ອຍຜູ້ທີ່ອ່ອນເພັງເກີນທີ່ຈະຕາມດາວິດໄປ ຊຶ່ງໃຫ້ພັກເຊົາຢູ່ທີ່ລຳທານເບໂຊຣ໌ ແລະເຂົາກໍອອກໄປຕ້ອນຮັບດາວິດ ແລະຕ້ອນຮັບປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ກັບທ່ານ ເມື່ອດາວິດເຂົ້າມາໃກ້ປະຊາ ຊົນ ທ່ານກໍຄຳນັບເຂົາທັງຫລາຍ
- 22 ຄົນອະທັມແລະຄົນຖ່ອຍທັງຫມົດໃນພວກພົນທີ່ຕິດຕາມດາວິດໄປຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເພາະເຂົາບໍ່ໄປກັບເຮົາ ເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ສິ່ງໃດທີ່ເຮົາຍຶດມາໄດ້ແກ່ເຂົາເລີຍ ນອກຈາກໃຫ້ຕ່າງຄົນມາເອົາເມັງແລະບຸດຂອງເຂົາໄປກໍ ແລ້ວກັນ”

- 23 ແຕ່ດາວິດກ່າວວ່າ, “ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ ທ່ານຢ່າທຳຢ່າງນັ້ນກັບສິ່ງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຊົງມອບແກ່ເຮົາ ຜູ້ໄດ້ຊົງພິທັກຮັກສາເຮົາໄວ້ ແລະຊົງມອບກອງບັນຊີງມາຕໍ່ສູ້ກັບເຮົາໄວ້ໃນມືຂອງເຮົາ
- 24 ໃນເຮືອງນີ້ໃຜຈະຟັງສຽງຂອງທ່ານ ເພາະຄົນທີ່ລົງໄປຮົບໄດ້ສ່ວນແບ່ງຂອງເຂົາຢ່າງໃດ ຄົນທີ່ເຝົ້າກອງສັມ
ພາຣະຢູ່ກໍຄວນໄດ້ສ່ວນແບ່ງຢ່າງນັ້ນ ໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍຮັບສ່ວນແບ່ງເຫມືອນກັນ”
- 25 ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ດາວິດກໍຕັ້ງຂໍ້ນີ້ໃຫ້ເປັນກົດເກນແລະກົດຫມາຍແກ່ອິສຣາເອນຈົນທຸກວັນນີ້
- 26 ເມື່ອດາວິດມາເຖິງເມືອງຊີກລາກແລ້ວ ກໍລົງຂອງທີ່ຍິດໄດ້ນັ້ນສ່ວນນຶ່ງໄປໃຫ້ຫມູ່ ຊຶ່ງເປັນພວກຜູ້ໃຫຍ່ໃນຢູ
ດາກ່າວວ່າ, “ນີ້ເປັນຂອງຂວັນຝາກມາໃຫ້ທ່ານຊຶ່ງເປັນສ່ວນຂອງທີ່ຍິດຈາກສັດຕູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 27 ຄືແກ່ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເບັດເອນ ໃນຣາໂມທທີ່ເນເກັບ ໃນຢັດຕີຣ໌
- 28 ໃນອາໂຣເອີ ໃນຊີຟໂມທ ໃນເອສເຕໂມອາ
- 29 ໃນຣາການ ໃນທົວເມືອງຂອງເຢຣາເມເອນ ໃນທົວເມືອງຂອງຄົນເກນິດ
- 30 ໃນໂຮຣ໌ມາ ໃນໂບຣາຊານ ໃນອາທາກ
- 31 ໃນເຮໂບຣນ ຄືໃຫ້ທົ່ວທຸກໆບ່ອນ ທີ່ດາວິດແລະຄົນຂອງທ່ານໄດ້ເຄີຍໄປໆມາໆ

31. ມໍຣະນາພາບຂອງຊາອູນ ແລະຂອງຣາຊໂອຣິດ

(1 ຂຄວ 10:1-14)

- 1 ຝ່າຍຄົນຟິລິສຕິນກໍຕໍ່ສູ້ກັບຄົນອິສຣາເອນ ແລະຄົນອິສຣາເອນກໍຫນີຄົນຟິລິສຕິນ ລົ້ມຕາຍຢູ່ທີ່ເທິງພູກິນໄບ
ອາ
- 2 ຄົນຟິລິສຕິນກໍໄລ່ທັນຊາອູນກັບພວກບຸດຊາຍ ແລະຄົນຟິລິສຕິນກໍຂ້າໂຢນາທານ ອາບິນາດາບ ແລະມັນຄີ
ຊວາ ບຸດຊາຍຂອງຊາອູນເສັງ
- 3 ການສູ້ຮົບຫນັກກໍປະຊິດຊາອູນເຂົ້າໄປ ນັກທະນູມາພົບພຣະອົງເຂົ້າ ພຣະອົງກໍບາດເຈັບສາຫັດ ດ້ວຍຝີມີ
ຂອງນັກທະນູ
- 4 ແລ້ວຊາອູນຮັບສັ່ງຄົນຖືອາວຸດຂອງພຣະອົງວ່າ, “ຈົ່ງຊັກດາບອອກ ແທງເຮົາເສັງໃຫ້ທະລຸເຖີດ ຍ້ານວ່າຄົນ
ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າພິທີຕັດເຫລົ່ານີ້ຈະເຂົ້າມາແທງເຮົາທະລຸ ເປັນການລົບຫລຸ່ເຮົາ” ແຕ່ຜູ້ຖືອາວຸດບໍ່ຍອມກະທຳ
ເພາະເຂົາຍ້ານຫລາຍ ຊາອູນຈຶ່ງຊົງຊັກດາບຂອງພຣະອົງອອກຊົງລົ້ມທັບດາບນັ້ນ
- 5 ແລະເມື່ອຜູ້ຖືອາວຸດເຫັນວ່າຊາອູນສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ເຂົາກໍລົ້ມທັບດາບຂອງເຂົາເອງຕາຍດ້ວຍ
- 6 ດັ່ງນັ້ນ ຊາອູນກໍເສັງຊີວິດ ບຸດຊາຍທັງສາມ ແລະຜູ້ຖືອາວຸດຂອງພຣະອົງກໍເສັງຊີວິດ ຕລອດຈົນຄົນຂອງ
ພຣະອົງທັງຫມົດກໍຕາຍເສັງໃນວັນດຽວກັນ
- 7 ເມື່ອຄົນອິສຣາເອນຊົ່ງຢູ່ຟາກພູຂ້າງນັ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ເຫັນຄົນອິສຣາ
ເອນຫນີໄປ ແລະເຫັນວ່າຊາອູນກັບບຸດຊາຍຂອງພຣະອົງເສັງຊີວິດແລ້ວ ເຂົາກໍຖິ້ມບ້ານເມືອງຂອງເຂົາເສັງ
ຫລົບຫນີໄປ ຄົນຟິລິສຕິນກໍເຂົ້າມາອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ

- 8 ຢູ່ມາໃນວັນຮຸ່ງເຮົ້າ ເມື່ອຄົນຟິລິສຕິນມາຖອດເຄື່ອງນຸ່ງຈາກຄົນທີ່ຖືກຂ້າ ພໍພົບສົບຂອງຊາອູນ ແລະບຸດ
ຊາຍທັງສາມຢູ່ເທິງພູເຂົາກິນໂບອາ
- 9 ເຂົາຈຶ່ງຕັດພຣະສຽນຂອງຊາອູນ ແລະຖອດເອົາເຄື່ອງອາວຸດຂອງພຣະອົງອອກ ສິ່ງຜູ້ນຳຂ່າວອອກໄປທົ່ວ
ແຜ່ນດິນຟິລິສຕິນ ນຳເອົາຂ່າວດີໄປຍັງເຮືອນຮູບເຄົາຣົບ ແລະຍັງປະຊາຊົນຂອງເຂົາ
- 10 ເຂົາເອົາເຄື່ອງອາວຸດຂອງພຣະອົງບັນຈຸໄວ້ໃນວັດຂອງພຣະອັຊຕາຣ໌ເຕສ ແລະມັດພຣະສົບຂອງພຣະອົງ
ໄວ້ກັບກຳແພງເມືອງເບັດຊານ
- 11 ແຕ່ເມື່ອຊາວເຢເບສກິເລອາດໄດ້ຍິນວ່າຄົນຟິລິສຕິນກະທຳຢ່າງນັ້ນກັບຊາອູນ
- 12 ຊາຍທີ່ກ້າຫານທຸກຄົນກໍລຸກຂຶ້ນເດີນຄົນໄປເຖິງຮຸ່ງເພື່ອໄປບົດພຣະສົບຂອງຊາອູນ ແລະສົບບຸດຊາຍທັງ
ສາມລົງເສັງຈາກກຳແພງເມືອງເບັດຊານ ແລະມາທີ່ເມືອງຢາເບສ ເພື່ອເຜົາໃນທີ່ນັ້ນ
- 13 ເຂົາກໍເກັບກະດູກໄປຝັງໄວ້ທີ່ໃຕ້ຕົ້ນສົນທມອກໃນຢາເບສ ແລະອົດອາຫານເຈັດວັນ